

T.C.
GAZİANTEP ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
EĞİTİM BİLİMLERİ ANABİLİM DALI

**BELEDİYE ÇALIŞANLARININ YAŞAM BOYU
ÖĞRENME EĞİLİMLERİ İLE TEKNOLOJİ KABUL
VE KULLANIM DÜZEYLERİ ARASINDAKİ
İLİŞKİNİN İNCELENMESİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

HASAN HÜSEYİN AKPINAR

GAZİANTEP
TEMMUZ, 2019

T.C.
GAZİANTEP ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
EĞİTİM BİLİMLERİ ANA BİLİM DALI
HAYAT BOYU ÖĞRENME BİLİM DALI

**BELEDİYE ÇALIŞANLARININ YAŞAM BOYU
ÖĞRENME EĞİLİMLERİ İLE TEKNOLOJİ KABUL VE
KULLANIM DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN
İNCELENMESİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

HASAN HÜSEYİN AKPINAR

Tez Danışmanı: Dr. Öğr. Üyesi Bülent DÖŞ

GAZİANTEP
TEMMUZ, 2019

TEZ ONAY SAYFASI

Öğrencinin Adı ve Soyadı : Hasan Hüseyin AKPINAR

Üniversite : Gaziantep Üniversitesi

Enstitü : Eğitim Bilimleri Enstitüsü

Anabilim Dalı ve Program : Eğitim Bilimleri Enstitü Ana Bilim Dalı-Hayat Boyu Öğrenme Bilim Dalı

Tezin Başlığı : Belediye Çalışanlarının Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri ile Teknoloji Kabul ve Kullanım Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Tezin Savunma Tarihi : 16/07/2019

Bu tezin Yüksek Lisans tezi olarak gerekli şartları sağladığını onaylarım.

Prof.Dr.Zeynep HAMAMCI
Enstitü ABD Başkanı

Bu tez tarafımca (tarafımızca) okunmuş, kapsamı ve niteliği açısından bir Yüksek Lisans tezi olarak kabul edilmiştir.

Dr.Öğr.Üyesi Bülent DÖŞ
Tez Danışmanı

Bu tez tarafımızca okunmuş, kapsam ve niteliği açısından bir Yüksek Lisans tezi olarak kabul edilmiştir.

Jüri Üyeleri:

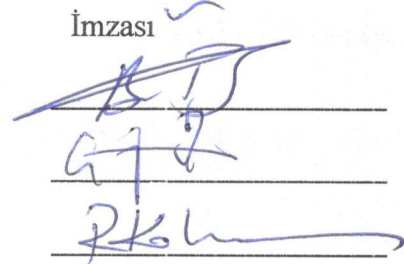
(Unvanı Adı ve SOYADI)

Dr.Öğr.Üyesi Bülent DÖŞ

Doç.Dr.Yavuz TOPKAYA(Jüri Başkanı)

Dr.Öğr.Üyesi Recep KAHRAMANOĞLU

İmzası

Eğitim Bilimleri Enstitüsü Onayı

Dr.Öğr.Üyesi Erhan TUNÇ
Eğitim Bilimleri Enstitüsü Müdürü

ETİK İLKELERE UYGUNLUK BEYANI

Tez yazma sürecinde, bilimsel ve etik ilkelere uyduğumu, yararlandığım tüm kaynakları kaynak gösterme ilkelerine uygun olarak kaynakçada belirttiğimi ve bu bölümler dışındaki tüm ifadelerin şahsıma ait olduğunu beyan ederim.

İmza:.....

Adı ve Soyadı: H.Hüseyin AKPINAR

Öğrenci Numarası:.....

Tezin Savunma Tarihi:.....

ÖZET

BELEDİYE ÇALIŞANLARININ YAŞAM BOYU ÖĞRENME EĞİLİMLERİ İLE TEKNOLOJİ KABUL VE KULLANIM DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

H. Hüseyin AKPINAR

Yüksek Lisans

Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı

Hayat Boyu Öğrenme Programı

Tez Danışmanı: Dr. Öğr. Üyesi Bülent DÖŞ

Temmuz 2019, 103 sayfa

Bu araştırmanın amacı, Gaziantep Büyükşehir Belediyesi'nde çalışan personellerin Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri ile Teknolojik Kabul ve Kullanım Düzeyleri Arasındaki İlişkinin incelenmesi ve bazı demografik değişkenlerle ilişkilerini ortaya koymaktır. Araştırmanın evrenini 2019 yılında Gaziantep Büyükşehir Belediyesi'nin en yoğun birimleri olan ve vatandaşın en çok hizmet talebinde bulunduğu GASKİ, İtfaiye ve Zabıta teşkilatlarında görev yapan belediye personelleri oluşturmaktadır. Çalışmanın örneklemini ise bu farklı birimlerde görev yapan rasgele seçilen 246 belediye çalışanı oluşturmaktadır. Nicel yaklaşım çerçevesinde sorulara cevap aranan bir araştırmadır. Çalışmada hedeflenen değişkenleri belirlemek amacıyla aracı olarak "Kişisel Bilgi Formu" ve Yaman ve Yazar (2015) tarafından geliştirilen 'Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri Ölçeği' ile 'Teknoloji Kabul ve Kullanım Birleştirilmiş Modeli Ölçeği' uygulanmıştır. Ölçeklerin sonuçlarının hatadan uzaklığı onaylanmış ve Cronbach Alpha katsayısı (0,97)'yi göstermiştir. Çalışmada istatistiksel analizlerde ilişkisiz evren bütünü yansıtabilecek örneği belirlemek için t testi ve Tek Yönlü Varyans Analizi (One-Way Anova) kullanılmıştır. Ulaşılan sonuçların değerlendirilmesi neticesinde, çalışmaya katılan belediye çalışanlarının Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimlerinin ile Teknolojik Kabul Düzeyleri orta düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca, belediye

alışanlarının Yaşam Boyu ğrenme Eğilimleri ile Teknolojik Kabul ve Kullanım Düzeylerinin; ‘Cinsiyete, ğrenim düzeyine, hizmet süresine, alınan kurs sayısına’ göre istatistiksel değerlendirme neticesinde anlamlı bir farklılık olmadığı, buna karşın Hedonik Motivasyon ile Kursa Gidip Gitmeme bakımından ise anlamlı farklılık olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yaşam Boyu ğrenme, Teknoloji Kabul ve Kullanım Modeli, Belediye alışanları

ABSTRACT**INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN LIFELONG
LEARNING TENDENCIES AND TECHNOLOGY ACCEPTANCE AND USE
LEVELS OF MUNICIPALITY EMPLOYEES**

AKPINAR, H.Hüseyin
MA

Educational Sciences Department
Life-Long Learning Program
Supervisor: Assist. Dr. Bülent DÖŞ
July 2019, 103 pages

The purpose of this study is to determine the relationship between the lifelong learning trends and the technology acceptance level of the employees in Gaziantep Metropolitan Municipality and to reveal their relationship with some demographic variables. The population of the research was GASKİ, Fire and Municipal Polis Department employees who are the highest number of service requests were made by citizens and the most compact units Gaziantep Metropolitan Municipality in 2019. The sample of the study included, randomly selected 246 municipal employees who were working different location. The answers to the questions are sought with a quantitative approach. “Personal Information Form”, “Lifelong Learning Trends Scale” developed by Yaman and Yazar (2015) and “Technology Acceptance and Use Unified Model Scale” was applied to determine the targeted variables in the study. The distance of the scales results from the error was approved and Cronbach Alpha coefficient showed (0.97). The distance from the results of the scales was confirmed and shows the Cronbach's Alpha coefficient (0.97). In the study, t-test and One-Way Anova were used to determine the sample to reflect the unrelated universe in statistical analysis. As a result of the evaluation of the results achieved it was determined that Lifelong Learning Trends and Technological Acceptance Levels of the municipal employees participating in the study were at medium level. In addition, Lifelong Learning Trends and Technological Acceptance

and Use Levels of municipal employees; there was no significant difference in terms of statistical evaluation according to 'gender, education level, service period, number of courses taken, but there was a significant difference in terms of Hedonic Motivation.

Keywords: Lifelong Learning, Technological Acceptance and Use Model. Municipality Employees.

ÖNSÖZ

İlerleyen yaşıma bakmadan yeniden öğrenci olma isteği ile Yüksek Lisans yapmaya karar verdiğim zaman hangi alanda bunu gerçekleştirmek istediğime karar verememişim. Bölümleri incelerken karşıma çıkan ‘Hayat Boyu Öğrenme Ana Bilim Dalı’ kapsamında önce adı ile dikkatimi çekti. Kayıt ve diğer süreçlerin ardından hocalarım ve ders içerikleri ile tanışıkça ne kadar doğru bir karar verdiğimi anladım. Kayıtta, hiç unutmuyorum. Niçin buradasınız sorusuna ‘Öğrenmek İçin’ demişim.

Öğrenmenin yaşı yoktu, hayat bir öğrenme süreciydi ve ben öğrenmeye kaldığım yerden devam ediyordum. Konular çeşitlendikçe, her dönem aldığım yeni derste aslında öğrenmeyi bilmediğimi öğrendim.

Bana, lisans eğitimimin üzerinden 20 yıl geçmişken, ‘Öğrenmeyi sevdiren ve yeniden öğrenmeyi öğreten’, genç yaşına rağmen bir derya olan Değerli Hocam Doç. Dr. Erdal BAY’a, , değerli bilgileri ve desteklerini sunan Hocam Dr. Öğr. Üyesi Recep KAHRAMANOĞLU’na ve;

Yüksek Lisans süresince ve tezimin hazırlanmasının her aşamasında hayran olduğum pratikliğini, yapıcı eleştirilerini, tam bir eğitimci, başarılı bir akademisyen olarak paylaşan, Güzel İnsan, kıymetli Danışman Hocam. Dr. Öğr. Üyesi Bülent DÖŞ’e, teşekkürlerimi bir borç biliyorum.

H. Hüseyin AKPINAR

Temmuz 2019 / Gaziantep

İÇİNDEKİLER

JURİ ONAYI	I
ETİK İLKELERE UYGUNLUK BEYANI.....	II
ÖZET	III
ABSTRACT	V
ÖNSÖZ	VII
İÇİNDEKİLER	VIII
TABLolar ve ŞEKİLLER LİSTESİ	XI
KISALTMALAR	XIII
BÖLÜM I.....	1
GİRİŞ	1
1.1. Problem Durumu	3
1.2. Araştırmanın Amacı	4
1.3. Araştırmanın Önemi.....	6
1.4. Sınırlılıklar	7
1.5. Sayıtlar	7
1.6. Tanımlar	7
BÖLÜM II.....	9
KURAMSAL ÇERÇEVE VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR	9
2.1. Yaşam Boyu Öğrenme	9
2.1.1. Yaşam Boyu Öğrenmenin tanımı.....	11
2.1.2. Yaşam Boyu Öğrenme ile ilişkili diğer kavramlar	12
2.1.3. Yaşam Boyu Öğrenmenin kapsamı.....	14
2.1.4. Yaşam Boyu Öğrenmenin tarihsel süreci.....	16
2.1.5. Uluslararası raporlarda Yaşam Boyu Öğrenme	18
2.1.5.1. UNESCO raporlarında Yaşam Boyu Öğrenme.....	18
2.1.5.2. Dünya Bankası raporlarında Yaşam Boyu Öğrenme	20
2.1.5.3. Avrupa Birliği'nde Yaşam Boyu Öğrenme.....	21
2.1.5.4.İktisadi İşbirliği ve Gelişme Teşkilatında (OECD)Yaşam Boyu Öğrenme.....	22

2.1.6. Yaşam Boyu Öğrenmenin amacı ve önemi.....	23
2.2. Türkiye’de Yaşam Boyu Öğrenme	25
2.2.1. Kalkınma planlarında Yaşam Boyu Öğrenme	26
2.2.2. Milli Eğitimde Yaşam Boyu Öğrenme	27
2.2.3. Belediyelerde Yaşam Boyu Öğrenme.....	28
2.2.4. Milli Eğitim Şûralarında Yaşam Boyu Öğrenme.....	29
2.3. Yaşam Boyu Öğrenme Genel Müdürlüğü.....	30
2.4. Yaşam Boyu Öğrenme Programları	31
2.4.1. Okul eğitimi (Comenius) programı	31
2.4.2. Yükseköğretim (Erasmus) programı	31
2.4.3. Mesleki eğitim (Leonardo Da Vinci) programı	32
2.4.4. Yetişkin eğitimi (Grundtvig) programı	33
2.4.5. Ortak konulu (Transversal) program.....	33
2.5. Yaşam Boyu Öğrenmede Teknoloji Kullanımı.....	34
2.5.1. Teknoloji kabul ve kullanımı modeli	34
2.5.2. Teknoloji kabul ve kullanımı tarihsel gelişimi	36
2.5.3 Teknoloji kabul ve kullanımının önemi	38
2.6. İlgili Araştırmalar.....	38
2.6.1. Teknoloji kabul ve kullanımı ile ilgi yapılmış yurtiçi çalışmalar	39
2.6.2 Teknoloji kabul ve kullanımı ile ilgi yapılmış yurtdışı çalışmalar	40
2.6.3. Yaşam Boyu Öğrenme ile ilgi yapılmış yurtiçi çalışmalar	40
2.6.4. Yaşam Boyu Öğrenme ile ilgi yapılmış yurtdışı çalışmalar	41
BÖLÜM III	42
ARAŞTIRMA YÖNTEMLERİ	42
3.1. Araştırma Modeli	42
3.2. Evren ve Örneklem	42
3.3. Veri Toplama Araçları	44
3.4. Verilerin Analizi	45
BÖLÜM IV	46
BULGULAR VE YORUMLAR.....	46
BÖLÜM V	73
TARTIŞMA	73
5.1. Yaşam Boyu Öğrenme ve Teknoloji Kabule İlişkin Tartışma.....	73
BÖLÜM VI.....	77
SONUÇ ve ÖNERİLER.....	77

6.1. Sonuçlar	77
6.2. Öneriler	77
EKLER.....	79
EK1: Anket Örneği	79
EK2: Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri Ölçeği.....	80
EK3: Teknoloji Kabul Ve Kullanım Birleştirilmiş Modeli Ölçeği.....	81
KAYNAKÇA.....	83
ÖZGEÇMİŞ	90
VITEA.....	90

TABLOLAR ve ŞEKİLLER LİSTESİ

Sayfa

Şekil 2.1. Sebepli Faaliyetler Teorisi.....	35
Şekil 2.2. Teknoloji Kabul Modeli.....	36
Şekil: 2.3. Teknoloji Kabul Modeli Çalışmalarının Kronolojik Gelişimi.....	37
Tablo 3.1. Katılımcıların demografik değişkenlere göre düzeylerinin dağılımı.....	43
Tablo 4. 1. Katılımcıların Yaşam Boyu Öğrenme eğilimleri ölçeğine ilişkin betimleyici istatistik sonuçları	46
Tablo 4. 2. Katılımcıların teknoloji kabul ve kullanım düzeylerine ilişkin betimsel istatistik sonuçları	50
Tablo 4. 3. Katılımcıların Yaşam Boyu Öğrenme düzeylerinin cinsiyete göre değişimi.....	55
Tablo 4.4. Katılımcıların teknoloji kabul düzeylerinin cinsiyete göre değişimi.....	55
Tablo 4.5. Eğitim durumuna göre Yaşam Boyu Öğrenme ve alt boyutları puan ortalamalarının karşılaştırılması.....	56
Tablo 4. 6. Eğitim durumuna göre teknoloji kabul ve kullanım ve alt boyutları puan ortalamalarının karşılaştırılması.....	57
Tablo 4.7. Eğitim durumuna göre Yaşam Boyu Öğrenme ve alt boyutları puan ortalamalarının karşılaştırılması.....	59
Tablo 4.8. Hizmet süresine göre Yaşam Boyu Öğrenme ve alt boyutları puan ortalamalarının karşılaştırılması.....	60
Tablo 4.9. Hizmet süresine göre teknoloji kabul ve kullanım ve alt boyutları puan ortalamalarının karşılaştırılması.....	61
Tablo 4.10. Alınan kursa göre teknoloji kabul ve kullanım ve alt boyutları puan ortalamalarının karşılaştırılması.....	63
Tablo 4.11. Alınan kursa göre Yaşam Boyu Öğrenme ve alt boyutları puan ortalamalarının karşılaştırılması.....	66
Tablo 4.12. Katılımcıların eğitim düzeylerine göre Yaşam Boyu Öğrenme ortalama değerleri.....	67
Tablo 4. 13. Yaşam Boyu Öğrenme eğilimleri ve teknoloji kabul ve kullanım modeli korelasyon tablosu.....	68

Tablo 4.14. Hizmet içi eğitim kursu alıp almamaya göre Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri	69
Tablo 4.15. HİE kursa gidip gitmeme ile teknoloji kabul ve kullanım genel ve alt boyutlar arasındaki farklılık.....	70
Tablo 4.16. Yaşam Boyu Öğrenme genel puanının teknoloji kabul ve kullanım düzeyini yordaması regresyon analizi.....	72

KISALTMALAR

MEB: Milli Eğitim Bakanlığı

HBÖ: Hayat Boyu Öğrenme

TKK: Teknoloji Kabul Kullanım

BÖLÜM I

GİRİŞ

Var olduğu günden bu yana insanoğlu, yaşamını sürdürebilmek, hayatını kolaylaştırabilmek adına birçok ürün ortaya koymuş, zamanla bilgisindeki artış, edindiği deneyimleri harmanlama yeteneği teknoloji, sanayi ve daha birçok alanda yeni yeni modeller üretmesini sağlamıştır. Teknoloji başta olmak üzere her alanda kendini gösteren gelişim insanları kaçınılmaz olarak bu değişime uymaya zorlamış, insanlar alışıla gelmiş üretim, çalışma sistemlerini terk etmek ve gelişen teknolojiye uyum sağlamak ve öğrenmeyi kendileri için sürekli bir hale getirmek zorunda kalmışlardır.

Bilişim, teknoloji başta olmak üzere yaşanan gelişmeler çeşitliliği artırmış, insanlar bu çokluk içerisinde geniş bir seçim yelpazesine sahip olmuşlardır. Aslında bir avantaj gibi görünen bu durum zaman içerisinde insanları bir tercih karmaşası içerisine sokmuştur. Dünyada ortaya uluslararası düzeyde kendini her gün geliştiren ve genişleten bir rekabet alanı ortaya çıkmıştır. Kurumlar bu gelişmelere göre insanlardan gelen talepleri göz önünde tutarak hizmeti sunuş biçimleri yenilenen bilgiler ışığında gözden geçirmeye, bu alanda çalışan personellerin de teknolojiye uyum sağlama zorunluluğunu ortaya çıkarmıştır. Daha önce bu kadar gelişmiş teknoloji gerektirmeden yaptıkları işi daha kısa zamanda daha çok talebi karşılayacak biçimde yapmak zorunda kalan personeller için işletmeler ve kurumlar yeni eğitim programları oluşturarak, iş süreçlerini yeniden düzenlemek zorunda kaldılar.

Dünyanın global bir köye döndüğü günümüzde insanlar bilgiye kolay erişmekte, talepleri ile hizmet sağlayıcılarını da bu hıza uymaya zorlamaktadırlar. Daha önce hizmet erişimini ancak yerinde elde edilebilen insanlar için internetten

işlem yapmak, mal ve hizmetleri buradan en kısa sürede en güvenilir biçimde almak kolaylığı gibi temel fonksiyonlardan yaşamlarının her alanında faydalanmak istemektedirler. Birçok alanda olduğu gibi yerel yönetimler de kurumsal yapılarında değişimler yapmak zorunda kalmışlar, personellerini değişen gelişen teknolojiye ayak uydurmalarını sağlayacak, bireylerin beklentilerine en üst düzeyde cevap verebilecek yeni iş süreçleri oluşturmuşlardır.

Değişim yalnızca kurumların iş süreçleri, teknolojik alt yapı sistemleri, eğitim programları düzeyinde kalmamış bireyler de bu değişimden paylarını almışlardır. İki yönlü bir gelişim zorunluluğu bazı başlıkları ve kavramları ortaya çıkarmış, bu kavramlar yeni uzmanlık alanları, kişilerin becerileri, yetenekleri ile eğitimlerini birleştiren yeni modelleri ortaya çıkarmıştır. Yeni Dünya düzeninde yaşanan değişim ve bu süreç, 21. yüzyıl becerileri: yeni bilgileri edinme, bu yeni bilgiler ışığında olaylara, durumlara karşı yorumlayıcı yaklaşımlar geliştirmek, sorunların üstesinden gelebilme, kişilerle diyalog kurmak, bilim ve teknolojideki gelişmeler ile buna bağlı olarak iletişim süreçlerinde meydana gelen erişim çeşitliliği ve hızı sayesinde kitle iletişim araçları vasıtasıyla edindiği mesajları çözümlenmek, değerlendirme yeteneği geliştirmek, bilgiyi üreten araçları ve gelişimlerini yakından takip etmek, değişen günün koşullarında bu yetenekler sayesinde aranan ve istenilen nitelikte, kalifiye insan olmak, inisiyatif alma, sorumluluk üstlenmek gibi özellikler olarak tanımlanmıştır, (Kuzu, Gününç ve Odabaşı, 2013).

Hizmet alanında teknolojinin ve ürünlerinin öneminin artması kamu hizmetlerinden yararlanan ve bu hizmetlere bir bedel ödeyen vatandaşların da taleplerinde bir takım değişiklikler yaratmış, kurumlardan beklentileri değişmiştir.

Değişime ve gelişime destek veren kurumlarda çalışan, bu değişime gelişen ve değişen dünya düzenine ayak uydurmak, toplumun bir parçası olarak yaşamını üretken bireyler olarak sürdürmek isteyen, değişime ve gelişime açık bireyler Yaşam Boyu Öğrenmenin temel hedef kitlesini oluşturmakta, teknoloji ile barışık, gelişime açık, bireylerle öğrenme sürecinin devamlılığının sağlanması mümkün olacaktır. Yaş, eğitim, iş deneyimi gibi kavramların kriter olmadığı, bireylerin öğrenme istekleri, öğrenmeye açıklık dereceleri, yeni alanlarda kendilerini gerçekleştirme arzusu insanlar için yeni alanlar yaratma ve onlarda becerilerini geliştirme olanakları sunacaktır.

1.1. Problem Durumu

Yaşadığı dünyayı sürekli değiştirme çabası içerisinde olan insanoğlu mevcut yaşam koşulları ve ortaya koyduğu ürünlerle yetinmeyip sürekli bir arayış içerisinde girmiş, dünyayı kendi beklentilerine uygun hale getirme çabası ile sürekli bir değişim yaşamıştır. Her geçen gün daha önceki yıllardan fazla bilgi üreten insanoğlu, artan bu bilgi çeşitliliğine karşın daha fazla bilgi elde etme, daha fazla üretme ihtiyacını kendinde duymuş, ortaya bilim, teknoloji ve kültürel alanda birçok eser çıkarmıştır. Bilginin, dolayısıyla ortaya çıkardığı ürünlerin ekonomik, siyasal alanlar başta olmak üzere birçok alanda gücün kaynağı olduğunu keşfeden ülkeler bilim ve teknolojinin gelişmesine büyük önem vermişler, ortaya konan bilginin kalitesinin yükseltilmesi için ciddi yöntemler bulmaya çalışmışlardır. İşte bu arayış içerisinde insanoğlu için öğrenmenin yaşı olmadığı, yaşamın her evresinde yeni bilgiler üretebilmesinin mümkün olduğu sonucuna ulaşılmıştır. İşte bütün bu çalışmalar bugün bütün dünya için en önemli süreçlerin başında gelen Yaşam Boyu Öğrenme kavramını yaratmıştır.

‘Yaşam Boyu Öğrenme’ kavramı ile nelerin amaçlandığını açıklayan UNESCO, aynı zamanda 1996 yılını Yaşam Boyu Öğrenme Yılı ilan etmiş (Chien, 1996) ve bu yılı, Hayat Boyu kavramını teşvik etmek, manasını ve kavramın özelliklerini açıklamak, kavramın çıkış noktası olan Avrupa’da yaşayan insanlar için bu kavramın uygulanabilirliğini gözden geçirmek gibi üç temel amaca dayandırmıştır (Akbaş ve Özdemir 2002).

Yeni bir kavram olarak ortaya atılan Yaşam Boyu Öğrenmenin ve ortaya konulan sistemlerinin Avrupa Birliği tarafından daha etkin uygulandığını söylemek yanlış olmaz (Lee, Thayer ve Madyun, 2008). Bir bütün olarak bakıldığında, Yaşam Boyu Öğrenme; yalnızca eğitim kurumlarını karşılayan bir kavramdan öte, yaşamın her alanında, her yaş seviyesinde, her eğitim seviyesi ve yaş grubuna hitap edebilen ve kucaklayan, kişilerin mevcut edindiği potansiyelleri hayat boyu geliştirmelerini öngören bir sistemi ifade etmektedir. Hızla değişen çağımızda, her gün yaşanan değişimlere ve ortaya çıkan ihtiyaçlara ayak uydurabilmek, aynı zamanda bu doğrultuda sosyal ve kültürel yaşamda meydana gelen değişimleri de yakalayabilmek amacıyla ortaya çıkmış bir kavramdır.

Yaşam Boyu Öğrenme, ortaya koyduğu hedefler ve bu hedeflere ulaşmada gerekli insan gücü, eğitim kalitesi, gelişmiş insan gücü kavramları açısından bakıldığında gelişmiş ve gelişmekte olan ülkeler için eğitim kalitesi, seviyesi ile

istihdam düzeyi, olanakları bakımından önemli bir ölçüt oluşturmaktadır. Bir tanıma göre Yaşam Boyu Öğrenmeyi; Bireylerin hayatları boyunca kendi bireysel gelişimlerini sürdürmek, edindikleri bu bilgi birikimlerini yaşam kalitelerini yükseltmek amacıyla devam eden öğrenme süreci olarak da tarif etmek mümkündür (Overly, Mc-Quigg, Silvernail ve Coppedge, 1980; Akt; Dunlap, 2005: s.6).

Milli Eğitim Bakanlığı'nın hazırlamış olduğu, Türkiye'de Yaşam Boyu Öğrenme Stratejisi Belgesinde, Yaşam Boyu Öğrenme, 'Bireyin kendisi, içinde bulunduğu toplum, iş alanlarıyla ilgili bir bakış açısıyla kişilerin, eğitiminin başlangıcından bu yana edindikleri bilgiler ile bilgilerine bağlı geliştirmiş oldukları yetenekleri günün değişen koşullarına göre yenilemek, bugüne kadar elde ettiği bir süreçle yeterli görmeyip, yaşamı boyunca devam eden öğrenme faaliyetleridir. (MEB, 2009: s.7) diye tanımlanmaktadır. Özetle bakıldığında, Yaşam Boyu Öğrenme, bireyin temel becerilerinin yükseltilmesi, geliştirilmesi sayesinde toplumsal yaşamın dışında kalmış olan bireylere aktif olanlara karşı eşit fırsat sunmayı ifade etmektedir (Soran, Akkoyunlu ve Kavak, 2006: s.2).

Bir birey Yaşam Boyu Öğrenme becerileri konusunda yetkin bir düzeye gelmiş ise bu kişi öğrenme eylemini kendi planlayan ve bunu değerlendirebilen hale gelmiş demektir. Aynı zamanda bu sayede farklı bilgi ve deneyimleri bir araya getirip değişken durumlarda farklı deneyimleri kullanabilmektedir (Knapper ve Cropley 2000).

1.2. Araştırmanın Amacı

Tezimiz, Belediye çalışanlarının Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri ile Teknoloji Kabul ve Kullanım Düzeyleri arasındaki ilişkinin incelendiği bir çalışmadır. Teknoloji Kabul ve Kullanım Düzeyi arttıkça Yaşam Boyu Öğrenmeye olan isteğin de artacağı beklenmektedir. Bu amaçla öncelikle belediye çalışanlarının Teknoloji Kabul ve Kullanım düzeyleri belirlenecek daha sonra ise bu düzeyler ile Yaşam Boyu Öğrenmeye yönelme isteği arasındaki ilişki korelasyon analizi, regresyon analizi kullanılarak belirlenmeye çalışılacaktır.

Belediye çalışanlarının gelişen teknoloji, gelişen araç gereçlerle işlerini her zaman daha nitelikli yapabilmeleri için sürekli kendilerini geliştirmeye, yeni

eğitimler almaya ihtiyaçları olduğu düşünülmektedir. Ayrıca günümüzde öğrenmelerin çoğunun informal şekilde teknolojik aletler ya da İnternet programlarıyla olduğu düşünülürse, teknoloji kabul ve kullanım düzeyi ile Yaşam Boyu Öğrenme eğilimlerinin önemi ortaya çıkmış olacağı düşünülmektedir.

Gelişme açık, öğrenmede gönüllük esasları gibi kavramların Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimlerini artırdığı gibi bireylerin Teknolojik Kabul ve Kullanım Düzeyleri ile bağıntılı olduğu düşüncesi arasında bir bağ olduğunun ortaya konulması amaçlanmaktadır. İnsanların meslek yaşamına girmeden önce aldıkları eğitimler, mesleklerini icra sırasında sahip oldukları bilgiler değişen zamana ve koşullara göre yenilenmediği zaman geçerliliklerini ve etkinliklerini yitirecektir. Dolayısıyla kurumların bu değişimleri yakından takip etmeleri, kendilerini ve çalışma planlarını günün değişen koşullarına uydurmaları gerekmektedir.

Bu amacı gerçekleştirmek için belediye çalışanlarının Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri ile Teknoloji Kabul ve Kullanım Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi ve bunların hangi faktörlerden etkilendiği belirlenmeye çalışılacaktır. Bu çerçevede aşağıda ifade edilen alt problemler belirlenmiştir.

1. Belediye çalışanlarının Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri ne düzeydedir?
2. Belediye çalışanlarının her maddeye ilişkin ortalama katılma düzeyleri nedir?
3. Belediye çalışanlarının Yaşam Boyu Öğrenme düzeyleri ve Teknoloji Kabul ve Kullanım düzeyleri;
 - a. Eğitim Düzeylerine Göre
 - b. Cinsiyetlerine Göre
 - c. Katıldıkları Kurs Sayısına Göre
 - d. Yaş Grubuna Göre
 - e. Hizmet Süresine Göre farklılaşmakta mıdır?
4. Belediye çalışanlarının Yaşam Boyu Öğrenme düzeyleri ve Teknoloji Kabul ve Kullanım düzeyleri arasında ilişki var mıdır?

1.3. Araştırmanın Önemi

İnsanlar hayatları boyunca bir öğrenme süreci yaşar ve bu bilgiye ulaşmak için çaba harcarlar ki bunun için bilgiye erişim kaçınılmaz bir olgu haline gelmiştir. Dolayısıyla Hayat Boyu Öğrenme, bu bilginin doğru ve yaygın biçimi elde edilmesinde yol gösterici rol oynar. Bireyler bu bilgiye erişerek hem ihtiyaçlarını gidermiş hem de öğrenme olayını öğrenen bir topluma dönüşür.

Bireyin kendi öz gelişimine de büyük katkılar sunan Yaşam Boyu Öğrenme, kişilerin değişen koşullara, zamana ayak uydurmasını sağladığı gibi, bu değişkenler karşısında tutarlı karar alma ve davranmasını da sağlar. Yaşam Boyu Öğrenme eğitimde fırsat eşitliği yakalayamamış, dezavantajlı dediğimiz gruplara da bu fırsatın sunulmasını sağlayacaktır. Bunu yaparken de herhangi bir cinsiyet ayrımı gözetmez, zaman ve ortam ayrımı yapmaz. Değişen teknoloji ve çağın gereklerine göre ortaya çıkan bilginin kullanılması, nesiller arasında bir uyum yaratılmasına neden olur. Aynı zamanda bu bilginin deneyimle birleştirilmesi sonucu ortaya çıkan üretime kişilerin dikkat çekilecektir.

Yaşam Boyu Öğrenme, bireyler arasında eğitimden kaynaklanan farkları ortadan kaldırırken, diğer kültürler arasındaki paylaşımları artırmak, bu sayede inanç, cinsiyet, düşünce ve dil gibi detaylardan kaynaklanan farklara son vermeyi amaçlar. Hazırlanacak uluslararası düzeyde projeler ve etkinlikler düzenlenmesi sayesinde milletlerin ve kültürlerinin buluşturulması sağlanacaktır. Günümüzde meslek hayatı için yalnızca okulda alınan eğitimler yeterli gelmemektedir. Dolayısıyla Yaşam Boyu Öğrenme bireylere meslek yaşamlarını kolaylaştırıcı, bilgi ve becerilerini artırıcı yeni öğrenme metotları sunarak, bunu sürekli hale getirecektir (Karaman, 2012, s.23).

İnsanların karşılaştıkları sorunları çözebilmeleri, gelişen bilgi teknolojisini kullanmaları ve sürekli öğrenmeye teşvikini sağlayacaktır. Toplumu oluşturan fertlerin, verilecek eğitim sayesinde çağın gerekleri, ekonomik koşullardaki değişim ve bu değişime uygun yetiştirilmesi, geleceğin sağlıklı şekillenmesini sağlayacaktır.

Yaşam Boyu Öğrenme; bireylerin yaş, cinsiyet, geçmiş deneyimleri vs. ye bakmaksızın bireysel gelişimleri ile kişilere yeni iş olanakları sunulmasını sağlar. Bireylere yeni konular öğrenme merakı, bilgiye açıklık, dolayısıyla eğitim seviyesinde ile okuryazarlık seviyesinde yükseklik ve diğerlerinden daha etkin bir öğrenme berecisi kazandırır. (Ayaz, 2016, s.14) Buna bağlı olarak bireylerde

öğrenmeye dayalı sorumluluk bilincinin oluşması, teknolojik yatkınlık, problem çözme yeteneği, becerisi ve bu araştırma becerilerini etkin kullanma özellikleri gelişir.(Koç, 2007, s.215) Yaşam Boyu Öğrenmenin olması, Hake'e göre (2006,s.65) yeni iş olanaklarının yaratılması, buna bağlı olarak işsizliğin azalması, ekonomide verimliliğin artması açısından büyük önem taşımaktadır.

Yetişkin bir insanın karakter yapısının oluşmasına katkı sunan Yaşam Boyu Öğrenme olgusu, esneklik ve uyumluluk gibi olguların kişide oluşmasını sağlar. Kişilerin daha üretken, aktif olmasını sağladığı gibi, iş yaşamında daha üretken hale gelmeleri, iş yaşamındaki değişikliklere uyum sağlamaları ve adaptasyonlarını kolaylaştırıcı rol oynar (Berberoğlu, 2010, s.115)

1.4. Sınırlılıklar

Bu araştırmanın evrenini, Gaziantep Büyükşehir Belediyesi'nde vatandaşın en çok hizmet talebinde bulunduğu ve en yoğun çalışan GASKİ, İtfaiye ve Zabıta teşkilatlarında görev yapan belediye personelleri ile sınırlıdır.

1.5. Sayıtlar

1- Bu tez çalışması kapsamındaki belediye çalışanlarının ölçme araçlarındaki sorulara kendi durumlarını doğru yansıtacak şekilde samimi cevap verdiği varsayılmıştır.

2- Yine bu çalışmada, seçilen örneklemin evreni temsil etme gücüne sahip olduğu varsayılmıştır.

1.6. Tanımlar

Yaşam Boyu Öğrenme: Bilgi ve becerilerini kendisi bireysel olarak ve kamuya açık bir şekilde resmi ya da resmi olmayan şekillerde geliştirmeyi amaçlayan hayat boyunca gerçekleştirilen tüm öğrenme etkinlikleri (Edwards ve Usher, 2008).

Teknolojik Kabul Modeli: Teknoloji Kabul Modeli (TKM), ortaya konan yeni teknolojinin kullanıcılar tarafından kabul derecesini esas alan ve bu konuya

yoğunlaşan, temel olarak kullanıcı davranışını öngören ve açıklayan etkili bir modeldir diyebiliriz.

BÖLÜM II

KURAMSAL ÇERÇEVE VE İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

Çalışmada Yaşam Boyu Öğrenme, Teknoloji, Teknoloji Kabul Düzeyi kavramlarının tanımı, neyi ifade ettikleri ve hepsinden önemlisi, Yaşam Boyu Öğrenme, Teknoloji ile Teknoloji Kabul Düzeyine ilişkin bilgilerin yanı sıra uluslararası kurumlarda ve ülkemizde kavramla ilgili olan bilgiler paylaşılacak, sonra da konuya ilişkin yapılan yurtiçi ve yurtdışı çalışmalardan örneklere yer verilecektir.

2.1. Yaşam Boyu Öğrenme

İnsan hayata geldiği günden itibaren öğrenme, deneyim kazanma, yeni bilgiler edinme ve edindiği bilgilerle deneyimlerini birleştirerek yaşamını, kendisi ve bir arada yaşadığı diğer toplum üyeleri için kaliteli kılabilmek adına bir çaba içerisindedir. Dolayısıyla yaşanan bu değişime ayak uydurmak, teknolojiye ve örgütsel yapılarda meydana gelen değişimlerle bilgi birikimini uyumlu hale getirme günümüzde istekten çok bir zorunluluk haline gelmiştir.

İnsanın ilköğretimden başlayarak iş yaşamına kadar olan süreç içerisinde edindiği bilgileri çalışma hayatında deneyimlediği tecrübelerle birleştirmesi ona yeterken, özellikle 20. asrın sonlarından itibaren teknoloji ve bilimde meydana gelen baş döndürücü değişim bunun artık çözüm olmadığını göz önüne sermiştir. Bireylerin bilgi, beceri ve yeterliliklerini sürekli artırmaları kişilerin yalnızca sosyal ve toplumsal yaşamı ile sınırlı kalmayıp, tüm yaşamını içeren bir öğrenme sürecine dönüşmüştür. Günümüzde inanılmaz değişimler yaşanmakta, bu hız insanın yaşam süresi ile kıyaslanamayacak kadar kısa bir zaman diliminde gerçekleşmektedir. Bu

nedenle, insan alacağı eğitim, edineceği her türlü bilgi, güncel ve kullanılabilir olmalı, gelişmeleri yakından takip etmeli ve yeniliklere uyum sağlayabilmelidir. (Knowles, 1996, s.168).

Dolayısıyla, böylesine sürekli ve gelişen bir öğrenme sürecini yalnızca okul alanı ile sınırlandırmak yanlış olur. Okul niteliği taşıyan kuruluşların sundukları eğitim programları, başladıkları eğitim yaşamını erken sonlandırmak zorunda kalan kişilere verilen eğitim programlarını da kapsar. Beşikten mezara kadar öğrenme sürecini ön gören Yaşam Boyu Öğrenme programı yaş, eğitim, kişilerin toplumsal durumları, ekonomik düzeyleri ile ilgilenmez. Eğitimin okul dışında da sürdüğü prensibinden hareketle mensubu olduğumuz toplum içerisinde devam eden ve kendini hayatın her alanında hissettiren bir öğrenme sürecidir.

Bunun için toplumun bireyleri arasında bir ayrım gözetmeksizin gelişen ve değişen koşullara hazırlama, bilgiyi herkesin elde edebilmesini, kolaylıkla ulaşabilmesini sağlamak, bu doğrultuda gerekli alt yapıyı kurmak, maddi kaynaklar yaratmak, gerekli yatırımları yapmak, öğrenme faaliyetlerinin sürekliliğini sağlamak için bireylere eğitim verecek, öğrenmeyi öğretecek uzman kadroların kurulması ve yetiştirilmesi için, eğitici kadrolar oluşturmak, Yaşam Boyu Öğrenmenin öneminin tam anlamıyla anlaşılması için verilen eğitimlerin sağlanmasını yapmak ve Yaşam Boyu Öğrenmeyi kolaylıkla tatbik edebilmek için yaşamımızın her alanına, en küçük yapıya yani aileye kadar sokmak gerekir.

Dünyadaki hızlı değişimin neden olduğu; işgücü dünyasında ortaya çıkan dengesizlik, ulusal, uluslararası seviyede üretim yaşamına aktif katılanların sayısında yaşanan hareketliliğin artması ve teknoloji alanında yaşanan gelişim neticesinde, bu durumun yarattığı problemlere çözüm sunmak, bahsedilen zorlukları fırsata dönüştürmek için önemli bir araç olarak Yaşam Boyu Öğrenme karşımıza çıkmaktadır (MEB, 2009).

Kurumların da bireyler kadar kendilerini bu yeni değişim ortamına uyumlu hale getirmeleri, bunun için çaba sarf etmeleri ve yeniliklere açık öğrenen kurumlar olmaları zorunlu hale gelmiştir. Bununla birlikte iş dünyasında devamlılığını sağlamak isteyen bireyler ise yeni bilgi, beceri ve yeterlikleri hem iş içinde hem de dışında öğrenme fırsatlarını değerlendirerek gerçekleştirebileceklerdir (Jarvis, 2004, s. 1-38).

Yaşam Boyu Öğrenme, özellikle yirminci yüzyılın son periyodunda tüm dünyada kendinden söz ettirmeye başlamış ve gündeme oturmuştur. Ülkemiz bu kavramla 2000’li yıllarda daha fazla ilgilenmeye başlamış, konuyla ilgili olarak MEB bünyesinde Yaşam Boyu Öğrenme Genel Müdürlüğü’nü oluşturmuştur.

İşgücü dünyasında meydana gelen yoğun hareketlilik ve değişime neden olan teknolojik yeniliğin nimetlerinden yararlanmak, ortaya çıkan sorunları çözmek ve bu durumu bir fırsata dönüştürmek, Yaşam Boyu Öğrenme kavramını yaratmıştır. Yaşam Boyu Öğrenme, istihdama katılanların niteliklerinin artırılması, ekonomiye kazandırılmaları ve istihdam edilebilmelerinde önemli bir araç olarak önemli bir rol oynar. Yaşam Boyu Öğrenme, bireylerin edindikleri yeni bilgiler ışığında sahip oldukları deneyimleri yorumlayarak kullanılabilir becerilere dönüştürmelerini sağlar. Bireye sürekli bir öğrenme yükümlülüğü getirdiği için, aynı zamanda değişen ekonomik ve toplumsal taleplere cevap veren bir kavramdır. Bu kavram, hayatın tüm alanlarında, bireylerin yaş, cinsiyet ve sosyal statülerini dikkate almadan bireylerin toplumda aktif olarak yer almasını amaçlamaktadır (Aksoy, 2013).

2.1.1. Yaşam Boyu Öğrenmenin tanımı

Yaşam Boyu Öğrenme bazı açılardan bakıldığında zaman insanlık tarihi kadar eski bir kavram olmakla birlikte, bazı açılardan bakıldığında ise yeni bir kavram olarak kendinden söz ettiriyor. (Akkuş, 2008; Akt: Adabaş, 2016). Yaşam Boyu Öğrenme kavramının ilk defa UNESCO’nun tertiplediği konferansların birinde 60’lı yılların başında karşımıza çıktığını görüyoruz.

Yaşam Boyu Öğrenme, yalnızca okul öncesi, okul dönemi, aile içi eğitim sürecini ifade etmez, bütün bunlara ek olarak iş, eğitim yaşamında öğrenilen tüm süreçleri ve kazanımları da kapsayan bir kavramdır da aynı zamanda. Dolayısıyla bu süreç, yaşamın her döneminde edinilmiş olan bilgilerin bütünü kapsar ve ifade eder.

Yaşam Boyu Öğrenme, sadece çocukluk, ergenlik veya erken yetişkinlik ile sınırlı olmayıp, herkesin hayatları boyunca katıldığı bir süreklilik olarak ifade edilmektedir (Tight, 1998).

İnsan için öğrenmenin devam ettiği süreçte, Yaşam Boyu Öğrenme de devam edecektir. Hayat Boyu Öğrenme, yalnızca öğrenim dönemini kapsayan bir

ihtiyaç değildir, yaşamın her aşamasına uygulanabilen, her aşamasını ilgilendiren bir süreçtir.

Televizyon seyrederken, bir müzeyi ziyaret ederken veya yeni bir teknoloji kullanırken bile öğrenebiliriz. Bu nedenle, öğrenmenin eğitim kurumları ile sınırlı olamayacağını söylemek mümkün. Yaşam Boyu Öğrenme için bir sınır çizme girişimleri olmasına rağmen, adından da anlaşılacağı gibi, sınırsız bir öğrenme olduğunu belirtmektedir (Edwards ve Usher, 2008).

Kulich(1982) Yaşam Boyu Öğrenmeyi, kişilerin hayatları boyunca ihtiyaç duydukları öğrenme ihtiyaçlarının karşılanması, eğitimi alması olarak dile getirmiştir, Kulich, J. (1982) White (1982) Yaşam Boyu Öğrenmeyi, insan yaşam boyu öğrenmek zorunda olduğu, bunun için bilgi ve becerilerini geliştirebileceği her türlü öğrenme eylemi olarak tanımlamıştır. (Günüç, S. Kuzu, A. Odabaşı, H. 2012, s. 310).

İnsanın hayatın dinamikleri içerisinde kendine yer açması, topluma uyum sağlayabilmesi için öğrenme sürecini yaşamının her aşamasına uyarlamalı, öğrenmeyi yalnızca okul yaşamı ile sınırlı görmemelidir. İnsan doğumundan itibaren öğrenmeye başlar ve öğrenmek hiç bitmez. Peki nedir Yaşam Boyu Öğrenme?

Yaşam Boyu Öğrenmeyi; yaygın eğitim kurumları dışında da, zamana ve mekana bağlı kalmaksızın kolay edinilebilen, çeşitli ve kullanılabilir nitelikte bilgiler ile hayatın her aşamasında süren öğrenme şekli biçiminde özetlemek mümkündür. Kişi yaşı, eğitim düzeyi ne olursa olsun bu sürecin yani Yaşam Boyu Öğrenme eyleminin bir parçasıdır.

2.1.2. Yaşam Boyu Öğrenme ile ilişkili diğer kavramlar

Günümüzde Yaşam Boyu Öğrenme yeni bir kavram olarak kişilerde farklı şeyler çağrıştırmaktadır Ama bu kavramlar içerisinde en genel ve yaygın olanı ise Yetişkin Eğitimi olarak kendini göstermektedir. Yetişkin Eğitimi kavramı ilk defa İngiltere’de ortaya atılmış ve Yetişkin Eğitimi ile algılanan, emeklilik döneminde bulunan yetişkinlerin boş zamanlarını değerlendirmek, kendilerine bir hobi edinmek ve becerilerini geliştirmek gibi bir fikir olmuştur. Ancak burada amaç sadece boş zamanları değerlendirmek, bu zaman aralığını sanatsal etkinlikleri sığdırmak gelmemeliydi. Boş zaman aktiviteleri, ister mesleki bir amaçtan ziyade, öğrenmenin

mutluluğunu kazanmak için yapılmış olsalar da bireyin öğrenmesini engellemez (Jarvis, 2004, s. 44).

Bu kapsamda düşünüldüğünde kişinin gerek mesleki gelişimi gerekse hobisi için ya da sadece boş zamanını değerlendirmek için olsun bir öğrenme sürecine girmesi Yaşam Boyu Öğrenme olarak görülebilir.

Yaşam Boyu Öğrenme ile ilgili olarak çeşitli zamanlarda farklı yaklaşımlar gerçekleştirilmiştir. Bu yaklaşımlar arasında yer alan ve bugün geçerli olanlardan birinin liberal yaklaşım olduğu görülmektedir. Alınan tüm kararlarda, imzalanan tüm antlaşmalarda bu durum gözlemlenebilmektedir. Hayat Boyu Öğrenme kavramının insanların zihninde yarattığı çağrışımlara baktığımızda, insanların edindikleri deneyim ve bilgilerini toplumsal yaşamda herkes için faydaya dönüştürmesinin yolu eşit, dengeli ve adil bir paylaşım sistemi yaratmaktan geçmektedir denmektedir.

Yaşam Boyu Öğrenmenin kapsamını belirlemek, genişletmek ve anlaşılabilir kılmak adına birçok tanım yapmak mümkündür. Bu kavramları arasında en sık kullanılan ve dikkati çekenlerin başında yaygın eğitim, halk eğitimi, yetişkin eğitimi ile bilgi okuryazarlığı gelmektedir.

Yine Yaşam Boyu Öğrenmeyi tanımlamak isteyen gruplar ve oluşumlar hazırladıkları raporlarda farklı yaklaşımlar sergileyen ifadelere yer vermişlerdir. Bunlar arasında en dikkat çekici olanlarından biri UNESCO tarafından 1972 yılında yayınlanan Var Olmayı Öğrenmek başlıklı raporda, Yaşam Boyu Öğrenme için; bilmek, yapmak, var olma ile beraber yaşamı öğrenme şeklinde ifadeler kullanılmıştır.

Devletin sunduğu örgün eğitiminden yararlanan kişilerle bu olanağı elde edememiş ya da eğitimini tamamlayamamış bireyleri edindikleri bilgiler ışığında yaşam koşullarına karşı ayakta durma, iş olanaklarından faydalanma, fırsatları değerlendirmeleri aynı olmamaktadır. Dolayısıyla bu farkı ortadan kaldırmak, fırsat eşitliği yaratmak adına hazırlanan devlet programları içerisinde yer alan Halk Eğitimi önemli bir yer elde etmiş, gerek Milli Eğitim gerekse Yerel Yönetimler tarafından sıklıkla ve yaygın olarak kullanılan bir programa olmuştur. Hedef kitlesini de daha çok örgün eğitimden yararlanamayanlar, yetişkinler, dezavantajlı grupların oluşturduğu grupların yer aldığı modeller, ücretsiz ve kolay ulaşılabilir olma özelliği

ile de Hayat Boyu Öğrenme kavramına bakışı değiştirmiş, yaygınlaşmasını ve kabulünü kolaylaştırmıştır.

Ülkemizde Yaygın Eğitimde yürütülen politikalar ne kadar çaba harcanırsa harcanırsa, Avrupa Birliğine giriş sürecinde, Birliğin eğitim politikaları, koşullar ve eğitimden yararlanan bireylerin eğitim düzeyleri, becerileri ile mukayese edildiğinde eğitim sorunlarına çözüm ve destek sunacak çalışmalara ihtiyaç duyulduğu daha iyi anlaşılacaktır. Avrupa örneğinden yola çıkarak Dünyada bilim ve teknoloji alanında meydana gelen gelişmeler, üretim yaşamının olmazsa olmazı bireylerin bilgi ve becerileri ile bu değişime ayak uydurmaları ve bu deneyimleri ekonomik göstergelere yansıtmaları, ülkemizde de Yaşam Boyu Öğrenme gibi önemli bir modele duyulan ihtiyaca dikkat çekmektedir. Türkiye’de sunulan uygulanan Yaygın Eğitim politikalarının da bu model ışığında yeniden ele alınması, öğrenmeyi daha geniş kitlelere ulaştırma hedefleri belirlenmeli, verilen eğitimlerin de yaşamın belirli bir kesitine kadar ihtiyaca cevap verebilir olmaktan çıkıp, sürekli ve Yaşam Boyu devam eden bir sürece dönüştürecek yaklaşımlar uygulanmalı.

Yaşadığı toplumun bir parçası olan insanların sahip olması gereken becerilere baktığımızda genel ifade ile olaylara yorum getirebilen, sorunlara çözümler üretebilen ve inisiyatif üstlenen bireyler olmaları beklenmektedir. Bütün bunların temelinde ise bireylerin öğrenmeyi bilmeleri yani öğrenmeyi öğrenme becerilerine sahip olmaları gerekir. Çağ bunu gerektirmekte, bireylerin bilgisayar ve bilgi okuryazarlığı konusunda yetiştirilmeleri gerekir, bu da kurumlara yeni görevler yükler.

2.1.3. Yaşam Boyu Öğrenmenin kapsamı

Bireylerin gelişen yaşam koşulları, teknolojideki hızlı gelişime uyum sağlama çabaları bir takım zorunlulukları beraberinde getirmiştir. Kişilerin kendini geliştirmesiyle ortaya birtakım değişimler ve bu değişimlere bağlı olarak, sorunlarla baş edebilmesi yenilikçi bakış açısı, bilgi birikimi, teknoloji ve araçlarını verimli kullanabilme yeteneğine sahip olmasını gerektirmiştir (Epçayan, 2013).

Bireylerin yaşamları boyunca süren bu değişkenlik, gelişim ve belirli bir zaman sonra daha da değer kazanan ihtiyaçları “ Yaşam Boyu Öğrenme ” anlayışının yaranmasına ve yayılmasına sebep olmuştur (Adabaş, 2016).

Kapsam olarak Yaşam Boyu Öğrenme, okul döneminde edinilen bilgilerin dışında, bireyin öğretim kurumları dışındaki öğrenme faaliyetlerini de içermektedir. Öğrenme, yalnızca insanın eğitim sürecini ilgilendiren bir eylem değildir. Okul öncesi dönemden itibaren başlayan, eğitim dönemi hatta emeklilik döneminde de devam eden, bir süreçtir. Yaşam Boyu Öğrenme, kişilerin doğumundan ölümüne değin süren öğrenme faaliyetlerini kapsayan bir anlayıştır (Gündoğan, 2003, s.2). Bu ifadeden de çıkarılabileceği üzere öğrenme Yaşam boyu sürdüğü için buna bir zaman sınırı koymak mümkün değildir.

Günümüzde her gün binlerce yeni bilginin üretildiğini düşünürsek bu artarak devam eden sürece, bu hıza ayak uydurmak, bilgiyi elde etmek, analiz etmek bir takım becerilere sahip olmayı kaçılmaz kılmıştır. Elde edilen bilgilerin toplumun gelişimde faydaya dönüştürülmesi o toplumun gelişmesi olarak görülmekte, öğrenmenin, bilgi edinmenin durduğu zaman gelişimin de durmasının söz konusu olduğu ortay çıkmaktadır.

Öğrenme süreci hangi yaşta ve nerede olursa olsun devam etmeli. Bunun için belirlenmiş, sınırlandırılmış bir alandan söz etmek mümkün değildir. Çünkü bu süreç artan ekonomik rekabet sürecinde ayakta kalmanın yegâne yolu olarak görülmektedir.

Tüm Dünyada olduğu gibi ülkemizin de en büyük sorunlarının başında gelen işsizliğe bağlı toplumsal gelişimin sekteye uğraması gelmektedir. Ekonomik ve sosyal manada gelişmiş toplumlar yaratmak nitelikli bireylere, nitelikli işgücüne sahip elemanlara dayanmaktadır. Avrupa'da nitelikli bireylerin yaratılması için bireysel gelişime yönelik projeler üretilmekte, Yaşam Boyu Öğrenme faaliyetleri kapsamında sosyal rekabetçi ve kalkınma hedefinde olan bir güç oluşturulması hedeflenmektedir.

Dolayısıyla, Yaşam Boyu Öğrenme, okullar ve üniversiteler gibi öğretim kurumları kadar hayatın her alanında gerçekleşebilir. Bu eğitim için belirlenmiş demografik standart yoktur. Yaşam Boyu Öğrenme, öğrenmeye açık, istekli bireylerden başlayarak toplumun tümünün beceri, yetenek ve deneyim kazanmasına katkı sağlayan süreğen bir faaliyet olarak de görülmektedir (MEB, 2009).

2.1.4. Yaşam Boyu Öğrenmenin tarihsel süreci

İnsanoğlu var olduğu günden bu yana sürekli bir öğrenme ve gelişme süreci içerisinde olmuştur. Öyle ki, bu bir ihtiyaç halini almış, kişinin çocukluktan yetişkinliğe kadar olan süreci kapsar hale gelmiştir. Öğrenmenin yaşam boyunca devam ettiğini savunana düşünürler bu sürecin insanı insan yapan en önemli unsurların başında geldiği konusunda çeşitli görüşleri savunmuşlardır. Örneğin, M.S. 4-65 yılları arasında yaşamış olan Lucius Annaeus Seneca; “Yaşamayı öğrenmek için önünüzde bir hayatınız var”., “ İnsan okul için değil hayat için öğrenir” gibi ifadeleriyle öğrenmenin hayat boyu ve hayat için olduğunu ve sadece örgün eğitimle değil hayatın her alanında gerçekleştiğini vurgulamaktadır.

Aristoteles (M.Ö. 4 Yy.) ise “Bilge insanlar düşmanlarından öğrenirler”, ifadesiyle insanların elde ettiği deneyimlerinin, bireylerin tutum, davranış, değer, bilgi ve becerilerinin şekillenmesindeki önemine işaret etmektedir (Nuissl ve Przybylska, 2016).

Yüzyıllar sonra, Rönesans'ta, Jan Amos Comenius, hayat boyu öğrenmeye yönelik ilk araştırması olan Pampedia isimli çalışmasında, “Bütün hayatın bir okul” olduğunu ileri sürmüştür. Antoine Nicolas Condorcet ise, 18. yüzyılda şu ifadelere ortaya koymuştur: “İnsanlığın sürekli gelişme kabiliyetine inanıyorum. Bu kabiliyet insanlığı barış, özgürlük ve eşitliğe giden yolda tutacak ve böylece insanların mutluluk ve erdem yolunda, ilerlemenin elde etmesini sağlayacaktır”. 19. yüzyılda, Nikolai Frederik Severin Grundtvig, gençleri ve yetişkinleri sosyal hayata aktif katılım için hazırlayan ve günlük yaşamın zorluklarını karşılamalarına yardımcı olan üniversiteler kavramını geliştirmiş ve var olan fikirlerin dünyayı değiştiremeyeceği ancak doğru ortam, çevresel şartlar ve etkili sosyal güçleri de katarak katılımı ile bu değişimin gerçekleşeceğini ifade etmiştir. (Nuissl ve Przybylska, 2016).

On sekizinci yüzyılda, hayat boyu öğrenme fikri, pedagoji ve sosyal bilimler alanındaki gelişmelerin ışığında şekillenmeye başladı. 19. ve 20. yüzyıllarda, alanda çalışan uzmanlar ve bilim insanları okul sonrası da öğrenmeye devam etmenin gereğini vurguladı. On sekizinci yüzyıldaki mevcut okul sisteminin insanların hayat boyunca ihtiyaç duyacakları bilgileri karşılamakta yetersiz olduğu düşünülüyordu. Zamanla hayat boyu öğrenmeye olan ihtiyaca ilişkin bakış açısı genişledi. Mevcut kurumun genişlemesi ve yetişkin eğitimi metodolojisinin gelişimi gündeme geldi (Nuissl ve Przybylska, 2016).

Günümüzde ise Yaşam Boyu Öğrenme kavramı Avrupa'da 1970'li yılların daha başlarında yepyeni bir kavram olarak ortaya çıkmış, UNESCO, OECD ile Avrupa Konseyi başta olmak üzere başta sosyal ve kültürel amaçlar kapsamında ele alınmıştır.

Tüm dünyayı etkileyen ekonomik krizlerin kendini gösterdiği yine 1970'lerin ortalarında Yaşam Boyu Öğrenme kendini ekonomik alanda göstermiş, bireylerin özellikle nitelikli iş gücüne sahip bireylerin üretim alanında kendini göstermeleri ihtiyacı ile önem kazanmıştır. Yaşam Boyu Öğrenme'nin ekonomistlerin ve sosyologların alnına girdiği 1990'lı yıllarda ise, UNESCO, OECD ve Avrupa Birliği 13 Yaşam Boyu Öğrenme kavramını tekrar ele almışlardır (Beycioğlu ve Konan, 2008, s.373- 374).

Yaşam Boyu Öğrenme; örgün eğitimin eksik kaldığı alanlarda kabul gören bir öğrenme, deneyimleri pekiştirme, yetenekleri ortaya çıkarma biçimi olarak kendini göstermiştir. Edinilen her yeni bilginin kişilere fırsat eşitliği sunduğu kadar sunduğu eğitim sayesinde yaşamsal kaliteyi sunarak fark yaratmaktadır. Yaşam Boyu Öğrenme, bireyin kişisel gelişiminde fark yarattığı için aynı zamanda kişiyi eğitimi istemeye, öğrenmeye yönelten bir alışkanlık ve süreçtir. (Koç 2005; Akt. Teyfur 2007, s. 372).

Yaşam Boyu Öğrenmeye, eğitim sistemlerinde yer alan mevcut biçimlerin alternatifini olarak bakmak yanlış olur. Çünkü Yaşam Boyu Öğrenme, yaygın ve örgün eğitimlerin işlevlerini tamamladığı ya da yetersiz kaldıkları yerlerde devreye giren, geçmiş bilgilerin ışığında edinilen deneyimlerin ve becerilerin günümüz koşullarına göre güncellenmesi, geliştirilmesi ve kalitesinin artırılması olarak görülmesi daha doğru olur. (Berberoğlu, 2010). Yaşam Boyu öğrenmenin temelinde ekonomik olduğu kadar öğrenmeye duyulan istek ve beklentiler yer almaktadır.

2000 yılların başında Lisbon kentinde yayınladığı bir bildiri ile öğrenmenin bireylerden başlayarak toplumlara yayılması gereken, toplumsal bir eylem olduğuna vurgu yapan AB Komisyonu, Yaşam Boyu Öğrenmeyi, Avrupa'nın ekonomik kurtuluşunun reçetesi olarak görmüş, birlik üyesi ülkeleri bu alanda projeler üretmeye, deneyim paylaşımlarında bulunmaya davet eden programlar hazırlamıştır. Birlik, 2000 yılının Eylülünde, Memorandum on Lifelong Learning (Yaşam Boyu Öğrenme bildirisi) sunmuş Avrupa nüfusundaki yaşlanma hızına gönderme yaparak, Dünyada ekonomik rekabetin yeni ve gelişmiş teknolojiden geçtiğini, bunu

kullanabilmek için de nitelikli ve genç nüfus kadar çalışma hayatını tamamlamış bireylerin de deneyimlerini yeni bilgilerle bütünleştirmek, onlardan istifade etmek amacıyla ihtiyaç olan eğitim, yatırım politikaları üretmek, bunun için de en ideal modelin Yaşam Boyu Öğrenme olduğunu vurgulamışlardır. (Beycioğlu ve Konan 2008, s. 374–375).

Hükümetler, Yaşam Boyu Öğrenmeye farklı bir açıdan yaklaşmışlar ve kavramı artan üretim beklentisi ile bu beklentiyi karşılayacak deneyimli, yetişmiş iş gücü için çözüm noktası olarak görmüşlerdir.

2.1.5. Uluslararası raporlarda Yaşam Boyu Öğrenme

Günümüzün en önemli kavramlarının başında gelen Yaşam Boyu Öğrenme, birçok uluslararası kurum ve kuruluşun yakından ilgilendiği konular arasında yer almıştır. Özellikle UNESCO, Dünya Bankası ile Avrupa Birliği tarafından hazırlanan birçok dokümanda yer almıştır.

2.1.5.1. UNESCO raporlarında Yaşam Boyu Öğrenme

Yaşam Boyu Öğrenme kavramının kendini göstermeye başladığı 1970’li yılların başından bu yana kavram birçok kurum ve kuruluş tarafından önemle ele alınmış, bir öğrenme modelinden çok bir kalkınma ve ekonomik çözüm modeli olarak kendini gösteren fikir en çok UNESCO Raporlarında yer bulmuştur.

UNESCO, Eğitimin, dünyadaki mevcut değişim, karmaşıklık ve belirsizlik bağlamında yeniden düşünülmesi gerektiği fikriyle,

Olmayı Öğrenme (Learning to be- 1972) ve Öğrenme: İçindeki Hazine (Learning: the Treasure Within -1996) isimli iki temel çalışma gerçekleştirdi. Bu iki çalışma ile eğitim alanında, özelde ise Yaşam Boyu Öğrenmenin önemi vurgulanmış oldu.

UNESCO Raporları, Yaşam Boyu Öğrenme kavramının tüm dünya tarafından duyulması, kavram olarak yaygın hale gelmesinde en büyük role sahip unsurdur. Öyle ki, Yaşam Boyu Öğrenme kavramını toplumsal yaşamın merkezine oturtmuş ve herkesin eşit eğitim olanaklarından faydalanabilmesi için eğitimin kurumsal bir eyleme dönüştürülmesi gerektiği fikrini ortaya atmıştır.

UNESCO tarafından gerçekleştirilen birçok çalışma hem kavramı ön plana çıkarmakla kalmamış, birçok önemli sonuçlar da elde edilmesini sağlamıştır.

Bu kapsamda yapılan en önemli iki çalışmanın ilki olan Faure Raporu yani Bilinen Olmayı Öğrenme (Learning to be) başlıklı rapordur. (Faure vd., 1972)

Rapor özetle Yaşam Boyu Öğrenmenin önemine değinerek kavramın insanların yaşam kalitesinin yükselmesinde, yaşam kalitesinin artmasında yadsınamaz bir yere sahip olduğunu ortaya koyması açısından önemlidir.

Sonuç itibarı ile raporu ele aldığımızda;

- Eğitimin amacının, insanın “Kendisi Olabilmesini” sağlamak olduğu,
- Eğitimin amacının, gençleri istihdama ve ekonomik ilerlemeye hazırlamak değil, onlara öğrenmeyi ve kendini eğitime arzusuna kalıcı bir uyaran olmalarına yardımcı olmak olduğu,
- Komisyon iki temel fikri vurgulamıştır: Yaşam Boyu Eğitim ve Öğrenen Toplum
- Değişim çağı, bizlere eğitimin niceliksel ve niteliksel talepleri karşılamak için gereken araçları sağlamıştır.
- Yaşam Boyu Eğitim, ancak modern teknolojiden türetilen araçlar kullanıldığında yerine getirilebilir.
- Eğitim yeniden yaratılacaksa, uluslararası dayanışmaya ve dünya iş birliğine her zamankinden daha fazla bir şekilde ihtiyaç duyulmaktadır.
- Eğitim kavramını, mekân, zaman, yer, esneklik ve süreç anlamında ele aldığımızda, eğitimin okul binaları ile sınırlanamayacağını, eğitim sürecinin okul ve okul dışında verilen programları da kapsadığı, eğitim anlayışının daha esnek, sürekli olması gerektiği anlaşılmalı ve buna göre planlanmalıdır.(Faure vd., 1972).

Yine bu kapsamda yayınlanan bir diğer rapor ise 1996 yılında ‘Delors Raporu’ olarak bilinen, Öğrenme: İçindeki Hazine (Learning: the Treasure Within) adıyla yayınlandı. Öğrenmeyi 4 temel üzerine oturtan rapor, eğitimin bu kapsamda ele alınmasını ifade etmektedir.

4 Temel unsuru ele aldığımızda,

- Öğrenmeyi Öğrenmek: Bilimsel gelişmelerin ve yeni ekonomik ve sosyal faaliyet biçimlerinin getirdiği hızlı değişimler göz önünde bulundurulduğunda, yeterince geniş bir genel eğitimin yanında belirlenmiş bir konu üzerinde derinlemesine çalışmanın birleştirilmesi üzerinde durulmalıdır. Böyle bir arka plan, bireylerin hayat boyunca öğrenmelerini destekleyecektir.

- Yapmayı Öğrenmek: Bir işin yapılmasını öğrenmenin yanı sıra, daha genel olarak, insanların çeşitli durumlarla, genellikle öngörülemeyen durumlarla başa çıkmalarını ve takımlarda çalışabilmelerini mümkün kılan bir yeterliliğin kazanılmasıdır. Öğrenciler, eğitimlerine devam ederken iş deneyimi programlarına veya sosyal çalışmalara katılarak yeteneklerini denemeye ve geliştirmeye fırsat bulurlarsa, bu tür yeterlilik ve becerileri daha kolay elde edebilirler.

- Birlikte Yaşamayı Öğrenme: Başka insanlar hakkında bir anlayışa sahip olmak ve karşılıklı bağımlılığı kabul etmek oldukça önemlidir. Ayrıca, başkalarıyla ortak projeler yürütmek, çatışmaları yönetmeyi öğrenmek, çoğulculuk, karşılıklı anlayış ve barış değerlerine saygı bu bağlamda değerlendirilmektedir.

- Olmayı öğrenmek: İnsanlar yirmi birinci yüzyılda daha fazla özerklik, bağımsız hareket etme ve yargıda bulunma ihtiyacı duyacaktır. Bu bakımından kişinin kendi kişiliğini, özerkliğini ve sorumluluğunu geliştirmesi önemlidir (UNESCO, 1996).

2.1.5.2. Dünya Bankası raporlarında Yaşam Boyu Öğrenme

Dünya Bankası tarafından ekonomi ve teknoloji alanında meydana gelen gelişmeler, bu gelişmelere bağlı ortaya çıkan süreçler ile etkilerini araştırmak üzere 2003 yılında Küresel Bilgi Ekonomisi ve Yaşam Boyu Öğrenme başlıklı rapor hazırlanmıştır. Raporla, bireylerin yaşanan gelişmelere uyumları ve üretken bireyler olmaları için yeni eğitim politikaları oluşturmak gerekliliğinden bahsedilmektedir. İnsanın çocukluktan yaşlılığa kadar süren öğrenme sürecinin Yaşam Boyu Öğrenme Modeli olduğu, modelin kendi içerisinde resmi ve resmi olmayan eğitim biçimlerini içermekte olduğu vurgulanmıştır.

Ekonomik faaliyetler, bilginin son yıllarda önem kazanmasından etkilenmiş, özellikle bilgi teknolojilerindeki gelişmeler işletmeleri ve ülkeleri, bilgi teknolojilerine yatırım yapmaya zorlamış, bilgi rekabetin en büyük unsuru ve avantajı konumuna geçmiştir. Ekonomik faaliyetlerin bilgi temeline dayandığı günümüzde, bu teknolojilere sahip olmak kadar bu teknolojileri kullanmak ve fırsatları avantajlara dönüştürmek, bireylerin sahip oldukları yeteneklere, dolayısıyla bu yeteneklerin geliştirilmesi için öğrenme süreçlerine ihtiyacı ortaya çıkarmıştır.

Birliğin 2003 yılı raporunda bilgi ekonomisindeki değişim hızına bir gönderme yapılarak, kullanıcıların bilgi ve becerilerinin bu hızlı gelişim karşısında sürekli bir güncellemeye ihtiyaç duyduğunun altı çizilmiştir. İş yaşamında kazanılan deneyimlerin önemine değinilen raporda, mevcut kadroların sürekli devam eden bir eğitim programı ile bilgilerinin güncellenmesi gerektiği ifade edilmiştir. Sürekli öğrenme modelinin hayat geçirilmesinin temelinde eğitim politikaları ve ülkelerin eğitim olanakları yer almaktadır. Bu konularda geri kalmış ülkeler gelişmiş ülkelere nazaran yarışta geriye düşmüş olacaktırlar. Öğrenmenin 2 başlığa ayrıldığı raporda Geleneksel ve Yaşam Boyu Öğrenme kavramlarına ve özelliklerine yer verilmiştir.

Eğitimde fırsatlarına erişimin ülkeler arasında dağılımının eşit olmadığı, dolayısıyla daha ilköğretim olanaklarına sahip olmanın bile bir şans olduğu ülkelerle gelişmiş ülkeler arasında dengenin sağlanması, gelişmekte olan ülkelerin eğitim için daha büyük bütçeler ayırması, öncelikli çözülmesi gereken sorunlar listesinin başında bu konunun yer alması gerektiği vurgulanmıştır.

2.1.5.3. Avrupa Birliği'nde Yaşam Boyu Öğrenme

Avrupa'daki ülkeler arasında ekonomik dayanışmayı sağlamak, ortak projeler gerçekleştirmek temel amacı etrafında toplanan ülkeler zaman içerisinde birçok kültürel, sosyal projelerin yanı sıra 1970'li yılların başından itibaren eğitimle ilgili politikaları da hayata geçirmeye başlamış, Avrupa'da giderek azalan genç nüfusun ekonomik faaliyetlerin sürdürülmesindeki yarattığı boşluk bu yeni eğitim politikalar tarafından karşılanmaya çalışılmıştır. Bu alanda birlik kapsamında ilk çalışmayı (o zaman ki adıyla) Avrupa Topluluğunda Yüksek Öğretim Muhtırası adıyla yayınlanan raporda görmekteyiz. Ardından hizmet eğitim programları hazırlanarak hayata geçirilmiş, İşsizlerin yeniden üretim yaşamında aktif rol

oyunmaları için sürekli meslek eğitimleri ile kazanılmalarını kapsayan Yeşil Bültenin ardından, öğrenen topluma doğru atılan önemli adımlardan biri olan Beyaz Bülteni 1995 yılında görüyoruz.

AB, Yaşam Boyu Öğrenmeyi, kişinin yaşamı boyunca edindiği bilgileri, deneyimleri yeterli görmemesi, yaşadığı çağa, sürece uyum sağlanması, kariyer beklentileri ve hedeflerine erişme arzusunun gerçekleştirilmesini maksadıyla ihtiyaç duyduğu öğrenme süreci olarak görmek, tanımlamak mümkündür. (Turan S.2005) Avrupa Birliğinde Yaşam Boyu Öğrenmenin temel hedefi iş piyasalarında verimliliğin artması ve devamlılığının sağlanması olarak karşılık bulmaktadır. Birliğin hazırlamış olduğu Yaşam Boyu Öğrenme stratejileri içerisinde ekonomi ile Yaşam Boyu Öğrenme bir aradadır. Dolayısıyla bu kavramı ekonomiden ayrı düşünmek pek de mümkün görünmemektedir.

Birliğin hazırlamış olduğu raporlar yakından incelendiğinde Yaşam Boyu Öğrenme kavramının bireylerin yaşamlarının her dönemini kapsadığına vurgu yapılır. Oysa burada altı çizilen kapsam ve süreklilik iş yaşamı ve iş yaşamında aktif olarak kalınan süreyi ifade eder.

2.1.5.4.İktisadi İşbirliği ve Gelişme Teşkilatında (OECD)Yaşam Boyu Öğrenme

1960 yılında Paris Anlaşması kapsamında kurulan İktisadi İşbirliği ve Gelişme Teşkilatına (OECD), topluluğa üye ülkelerde yaşayan insanların yaşam kalitelerinin yükseltilmesi, bu ülkelerde ekonomik kalkınmanın istikrarlı ve dengeli şekilde sürdürülmesi ve dünya ticaretine destek vermek amaçlarıyla kurulmuştur.

OECD Eğitim Müdürlüğü, Yaşam Boyu Öğrenmeyi yaygınlaştırmayı, eğitimin sonuçlarını değerlendirmeyi, kaliteli öğretmeyi ilerletmeyi, küresel ekonomide yükseköğrenimi yeniden kurgulamayı, eğitim yoluyla toplumsal mutabakat kurmayı ve eğitim için yeni gelecek imkânları yaratmayı eğitimle ilgili olarak örgüt iş takviminde yer alan stratejik amaçlar içerisine koymuştur. Öğrenme kavramı her yerde insanın doğumundan yaşamına kadar olan süreci kapsayan, devamlılığı olan bir eylemdir ve bu süreç okul ya da okul dışı edinilen bilgiler bütününe kapsar denilmektedir. Kavramı aynı şekilde kabul eden OECD de (İktisadi İşbirliği ve Gelişme Teşkilatı) bu kavram ışığında, ‘Yaşam Boyu Öğrenmeyi bir

süreçle sınırlı olmayan, insan var olduğu sürece devam eden ve insanın kişisel gelişimine katkı sunan eylemdir' tanımı ile ele almıştır.

İşverenlerin sürekli ve gelişen insan kaynaklarına duyduğu ihtiyaç, sürekli kendini geliştiren ve öğrenen insan gruplarının varlığını yaratmıştır. Bu durum birbiri ile bağlantılı görünmektedir. Dolayısıyla gelişimin temelinde bu talebin yattığını söylemek yanlış olmaz. Edinilen bu bilgiler işçilerin işsiz kalmaları halinde bile edindikleri bilgi ve beceriler yeni bir iş bulma noktasında avantaj yaratacaktır. Ulusal ekonomiler bu avantajı kullanabilmek için Yaşam Boyu Öğrenme kavramını ve süreci desteklemek, özendirmek ve yaymak için politikalar üretmelidirler. OECD eğitimin eşitsizliğine gönderme yaparak, eğitim almış, donanımlı genç personellerin bu meziyetle e sahip olmayanlara kıyasla çok daha şanslı olduğuna değinmiştir.

2.1.6. Yaşam Boyu Öğrenmenin amacı ve önemi

Bireyler çağa ayak uydurmak için meydana konan tüm gelişmeleri yakından takip etmek zorundadırlar. Bunu başarabilmesinin yolu ise kişinin kendini geliştirmesinden geçmektedir. Yeni teknolojilerin ve yeni bilgi akışının her an devam ettiği 21. yüzyılda insanlar yaşamlarında öğrenmenin başlangıcı olan sürekli değişimlerle başa çıkabilmelidir. (Yurdakul, 2016)

Dünyada yaşanan bu gelişmeleri yakından takip eden Avrupa Birliği çağın gereklerini yakından takip eden, gereksinimlere cevap verebilecek insan gücü ihtiyacını karşılamak amacıyla yeni öğretim modelleri geliştirmiş, Yaşam Boyu Öğrenme olarak birlik raporlarına giren bu model, diğer ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de bireyin yaşamının tamamında devam ettiği için Yaşam Boyu Öğrenme olarak adlandırılmıştır.

Bilim ve teknolojiye başlayan büyük gelişmeler sanayi alanında kendini göstermiş, bu süreçte çağın gereklerine uygun kalifiye eleman ihtiyacını ortaya çıkarmıştır. 20. Yüzyılın başında yaşanan teknoloji tabanlı sanayi ve ekonomik sistemi geliştirmek için geleneksel yöntemlerle eğitilen bireylerin bilgi ve becerileri yetersiz kalmış, Yaşam Boyu Öğrenme kavramı çerçevesinde yeni bunu sunabilecek eğitim politikaları ve kurumların varlığını gündeme getirmiştir. 70'li yıllara kadar pek bir gelişme gösteremeyen kavram 2000'li yılların başında tüm

dünyanın bilgisayar çağına top yekûn girişi ile dönemin ne önemli kavramlarından biri olarak adından sıkça söz ettirmeye başlamıştır.

Adından da anlaşılacağı gibi bireyim tüm yaşamını ilgilendiren öğrenme kavramı, Yaşam Boyu sürmekte, bireyler için belirli bir süreçle sınırlandırılmamış, ucu açık bir zamanı ifade etmektedir. Kişinin eğitim yaşamı boyunca edindiği ilgileri yeterli görmeyen kavram, kişilerin edindikleri yeni bilgileri deneyimleri ile birleştirerek karşılaştığı her türlü değişime ayak uydurmasına yardımcı olacaktır. Okulda öğrenilenlerin yeterli olmadığı durumlarda ve zamanla oluşan boşluğun doldurulması için hayat boyu öğrenme önemli bir yere sahiptir (Wang, 2003 ; Akt: Yurdakul, 2016).

Avrupa komisyonu (2000) Yaşam Boyu Öğrenmeye; bireylerden başlayarak yaklaşmış, kişisel gelişimin yanı sıra toplumsal gelişme katkı sunan toplumsal ve ekonomik alalarda kendini yenileyen ve devam eden bir süreç olarak yaklaşır. AB ise kavrama verdiği önemi, 1996 yılını Avrupa Yaşam Boyu Öğrenme Yılı ilan ederek göstermiştir. Bu tarihten sonra Avrupa Birliği toplumun Yaşam Boyu Öğrenme uyumunu hızlandıracak ekonomik ve sosyal yatırımlar yapmıştır (Akbaş & Soner, 2002). Akbaş, Oktay ve Soner M. Özdemir (2002).

AB'nin Yaşam Boyu Öğrenmenin önemine vurgu mahiyetinde yayınlamış olduğu, Memorandum on Lifelong Learning (Yaşam Boyu Öğrenme Bildirisi) 2000 yılı Eylül ayında sunulmuştur ve bu bildiriye Yaşam Boyu Öğrenmenin önemi üzerinde durularak uygulamaya dönüştürülmesi amaçlanan altı anahtar mesaja ver verilmiştir (EC, 2000)

Yaşam Boyu Öğrenme; Dünyada yaşanan değişimlere bağlı olarak ortaya çıkan bilgi ve teknolojinin araçlarını etkin ve akılcı kullanabilecek, verimliliği artıracak, sorgulayan ve çözüm üreten nitelikli bireylerin yetiştirilmesinden ve bunu sağlayacak kurumlarla eğitim politikaları, yatırımlar gibi kavramlara gönderme yapar, kapsam olarak da bu konuları irdeler. Yaşam Boyu Öğrenmenin bu amaçlar dışında, bireylere öğrenmeyi ve de sürekli öğrenmeyi öğretmek gibi bir temel amacı vardır. Öğrenmeyi öğrenmeleri ve kendilerini geliştirmeleri için de bireylere hayatları boyunca devam eden bir eğitim süreci ve programı sunar. Değişime büyük vurgunun yapıldığı günümüzde bu değişime ayak uyduran, kendilerini geliştiren insanların temel gücünü bilginin oluşturduğunun altını çizmek gerekir. Bu gücü

sağlayan ise öğrenme, bireysel gelişim ve becerilerini geliştirme öğrenmeye duyulan istektir.

2.2. Türkiye’de Yaşam Boyu Öğrenme

Ülkemizde uygulanan eğitim sistemine yakından baktığımız zaman uygulanan sistemin, yaygın ve örgün eğitim olarak gerçekleştirildiğini görmek mümkündür. Devlet olmanın asli sorumlulukları kapsamında, sınırları içerisinde yaşayan insanların okul öncesinden başlayarak eğitim yaşamlarının planlanması, eğitimin sağlıklı ve etkin sunulması için gerekli koşulların sunulması gibi temel görevler yer almaktadır. Devletler, bu görevleri yerine getirmek için alt yapı, gerekli kadroların kurulması, plan, program ve stratejiler oluşturmak zorundadırlar. Kendi yetişmiş kadrolarını oluştururken ve yetiştirirken, eğitim faaliyetlerini sürdüren özel kuruluşların da aynı plan ve stratejiler doğrultusunda eğitilmeleri konusunda da sorumluluklarını yerine getirmek zorundadırlar.

Türkiye’de Yaşam Boyu Öğrenmenin temellerinin, eğitim yaşamına bakış açısını, birçok anlayış ve felsefenin içinde yattığını söylemek yanlış olmaz. Dinsel öğretilerde yer alan, Eğitimin beşikten mezara kadar devam eden bir kutsal eylem olduğu, bilgiyi üretmek, paylaşmak ve insanlık için fayda içeren her türlü üretim eyleminin erdeminden bahseden yaklaşımlara rastlamak mümkündür.

Ülkemizde, cumhuriyetin kuruluşunun takip eden süreçte kendi ekonomik sistemini kurmayan çalışan Genç Türkiye, tarım başta olmak üzere, dünyada çok önce başlamış sanayi değişimini yakalamaya çalışan inkılaplar gerçekleştirmiş, medeni ve üretken bir toplum için düğmeye eğitim politikaları üreterek başlamıştır.

20. Yüzyılın sonlarına doğru teknolojide yaşanan değişimden etkilenen ülkemizde de insanlar şehir yaşamını tercih etmişler, sanayi alanında üretime duyulan ihtiyaç beraberinde kalifiye insan gücü ihtiyacını ortaya çıkarmıştır. Tevhid-i Tedrisat Kanunu başta olmak üzere çıkarılan yasalar ve yapılan düzenlemelerle devletin eğitimi etkin ve geniş kitlelere ulaştırabilmesi, arzulanan yetişmiş insan kaynağını yaratmak için bir dizi uygulamalar ve kavramlar hayata geçirilmeye başlanmıştır.

1973 ve 1960’lı yıllarda dünyada egemen olan formal, informal ve nonformel eğitim kavramlarını kullanan bir söyleme sahiptir (Duman, 2005, s. 34).

Ülkemizde yetişkin eğitimi faaliyetleri 1960'lı yıllardan itibaren MEB'de Halk Eğitimi Genel Müdürlüğü düzeyinde kurumlaşmış günümüzde de Yaşam Boyu Öğrenme Genel Müdürlüğü olarak devam etmektedir (Sayılan ve Yıldız, 2009, s.2). Türkiye Avrupa Birliğine giriş sürecinde birlikle uyum politikaları kapsamında eğitim politikalarının belirlenmesinde Lizbon'da 2000 yılında düzenlenmiş olan Avrupa Konseyi Toplantısında birlik tarafında belirlenmiş olan Hayat Boyu Öğrenme Stratejisini kendisi de kabul etmiştir. Yıldız (2012, s.5)'ın ifadesine göre, üye ülkelerin tüm bireylerinin işgücü piyasasında beceri açığını giderebilmek amacıyla Yaşam Boyu Öğrenme stratejileri uygulanması, eğitim ve mesleki eğitim sistemlerinin kalitesini iyileştirilmesi önerilmiştir.

Ülkemizde, Yaşam Boyu Öğrenmeye gönderme yapılan en detaylı yasa, resmi gazetede yayınlanmasının ardından 1986 yılında yürürlüğe girmiş olan Çıraklık ve Mesleki Eğitim Kanunu'dur.

2.2.1. Kalkınma planlarında Yaşam Boyu Öğrenme

Ülkemizde Yaşam Boyu Öğrenme konusu ilk defa, Milli Eğitim temel kanununda, kalkınma planlarında ve Milli Eğitim Şuralarında görmek mümkün. Eğitim sistemimizde başlangıçta Yaşam Boyu Öğrenmeyi doğrudan dile getiren ifadeler kullanılmamakla birlikte, eğitimin yaşam boyu devam etmesi gerektiği, bunun için alınması gerek önlemler ve yapılması gerekenlere gönderme yapılmıştır.

1963 – 2005 yılları arasındaki kalkınmayı içeren planlarda yetişkin eğitim ve dolayısıyla Yaşam Boyu Öğrenme işlenmiştir. 1967 kalkınma planında, halk eğitimi, toplumun gelişmesi ve geniş halk kitlelerinin eğitilmesi için elzem olarak değerlendirilmiştir.

1972 yılında, yaygın eğitim kavramından söz edilerek, cinsiyet ayrımı gözetilmiş, kadınların da toplumsal yaşama katılımlarını sağlayıcı eğitici programlar üretilmesi uygun görülmüştür. Temel eğitimler programa alınmıştır.

1989 planına bakacak olursak; mevcut eğitim sistemlerinin bütünleştirilmesinin önerildiği ve yetişkinlere yaşam boyu eğitimi sunmak üzere kurumlara düzenleme getirilmesi gereğine işaret edildiği göze çarpar (Duman, 2005, s. 35).

2007-2013 dönemlerini kapsayan planda, mesleki eğitimin işgücü piyasasındaki gelişmelere cevap verecek nitelikte olmadığına vurgu yapılmış ve mesleki eğitimin geliştirilmesi üzerinde durulmuştur (Kalkınma Bakanlığı [KB], 2007).

2012 yılında Devlet Planlama Teşkilatı, Kalkınma Bakanlığı olarak değiştirilmiştir. DPT, Avrupa Birliği, Gençlik ve Eğitim Programlarını yürüten Ulusal Ajans görevi de görmekteydi (Ünsal, 2007, s.80-81)

2014-2018 dönemlerini kapsayan Onuncu Kalkınma Planında Yaşam Boyu Öğrenmeye, eğitim başlığının politikalar alt başlığında 144. maddede vurgu yapılmıştır (KB, 2014):

Millî Eğitimin düzenlediği 17. Şurada, Yaşam Boyu Öğrenme ele alınmış ve Yaşam Boyu Öğrenme konulu olarak 26 karar alınmıştır (MEB, 2009, s.5).

2.2.2. Milli Eğitimde Yaşam Boyu Öğrenme

Yaşam Boyu Öğrenme strateji belgesi;

Milli Eğitim Bakanlığının hazırladığı, Yaşam Boyu Öğrenme Strateji Belgeleri de Türkiye'nin gündemine Yaşam Boyu Öğrenmeyi aldığının göstergeleri olmuştur.

Ülkemizde, Yaşam Boyu Öğrenme etkin ve sürekli hale getirmek için Yaşam Boyu Öğrenme strateji belgeleri hazırlanmıştır [MEB], 2009, s.5.

2009-2013 dönemlerini kapsayan 5 Haziran 2009 tarihinde onaylanan Yaşam Boyu Öğrenme strateji belgesinde 16 önceliğe yer verilmiştir (MEB, 2009, s.11-39):

Yaşam Boyu Öğrenme programlarının belirlenen hedefler doğrultusunda sağlıklı işleyebilmesi için sorumluluk ve görevlerin belirlenmesi için yasal düzenlemeler şarttır. Belgede 16 başlıkta Yaşam Boyu Öğrenmeye gönderme yapılarak; Toplumda konuya ilginin artması için farkındalık yaratılmalı, veri toplama ve değerlendirme sistemi oluşturulmalı, okuryazar oranı artırılmalı, yeni okul binaları yapılmalı, nitelikli eleman yetiştirilmeli, eğitim programları güncellenmeli, bilgi ve iletişim teknolojileri etkinleştirilmeli, dezavantajlı bireylere öncelik tanınmalı, mesleki rehberlik hizmetleri artırılmalı, kalite güvence sistemi kurulmalı, öğretim

programları arasındaki geçişler kolaylaştırılmalı, rekabetçi işgücü yetiştirilmeli, proje finansmanı orta yaratılmalı, uluslararası işbirlikleri yaratılmalı ve yaşlıların sosyal yaşama katılımı desteklenmeli, denilmektedir.

2014-2018 dönemlerini kapsayan 13.05.2014 tarihinde Yüksek Planlama Kurulunca kabul edilen Yaşam Boyu Öğrenme strateji belgesinde öncelikler şu belirlenmiştir.

Yaşam Boyu Öğrenmeyi teşvik edici ve kalıcı hale getirici kültür yaratmak, eğitimi herkes için eşit sunmak, herkesin Yaşam Boyu Öğrenme olanaklarına kolay ulaşımını sağlamak, konuyla ilgili daha fazla bilgilendirme ve yönlendirme yapılması, verilerin analizi için izleme ve değerlendirmenin yapılacağı alt yapı güçlü bir sistemin hazırlanması.

2.2.3. Belediyelerde Yaşam Boyu Öğrenme

Dünyada yaşanan değişimden payını almayanın kalmadığı, ülkelerin bilişim, teknoloji, sanayi alanlarında sahip oldukları anlayışı değiştirmek ve yeni eğitim politikalar üretmek zorunda kalmışlardır. Ülkeler yaşanan ekonomik yarışında temelinde yatanın yetişmiş ve değişimi yakından takip eden insan gücünden geçtiğini keşfetmiş, sürecin devamlılığı için kendi kendini sürekli geliştiren, öğrenen sistemlere yatırım yapmaya çok tan başlamışlardır.

Bizim ülkemizde ise bu çalışmaların fitili ateşleyen Avrupa Birliğine giriş çabaları ve birliğin üyelik beklentileri kapsamında dayattığı koşulların hayata geçirilmesi oldu. Çıkarılan eğitim yasaları, hazırlanan politikalar ve oluşturulan kurumlar aracılığı ile çalışmaların sürdürüldüğü ülkemizde Yerel Yönetimler, insanlara ihtiyaç duyulan bu eğitimlerin ulaştırılmasında önemli bir görevi yerine getirmektedirler.

Yaş, eğitim düzeyi, cinsiyet, toplumsal farklılıklara takılmayan bu uygulamalar, dezavantajlı gruplar başta olmak üzere, her yaş grubundan insana ücretsiz ve kolay ulaşabilecekleri şekilde sunulmaktadır. İstihdam olanaklarından eşit koşullarda yararlanma, yeni uğraşlar edinme, becerileri geliştirme gibi amaçlara hitap eden bu kurslar, araştırmanın model alındığı Gaziantep bütününde hizmet veren GASMEK (Gaziantep Meslek Edindirme Kursları), hizmet verdiği birçok eğitim başlığının yanında, kentte yaşamaya başlayan göçmenlerin uyum sürecine yardımcı

olmayı hedefleyen dil kursları vb. uygulamaları ile de ayrı bir misyonu yerine getirmektedirler. Her yaş grubundan ve eğitim düzeyinden insanların faydalandıkları bu hizmetler Yaşam Boyu Öğrenme faaliyetlerinde yerel yönetimlerin rolünü ve etkinliğini artırmıştır.

2.2.4. Milli Eğitim Şûralarında Yaşam Boyu Öğrenme

Ülkemizde Yaşam Boyu Öğrenme kavramına ilk defa, 1739 Sayılı değinilmiştir.

Yaşam Boyu Öğrenmenin devamlılığının sağlanması ve bu sürekliliğin sağlanabilmesi için yapılması gerekenler hususuna değinilmekte, doğrudan bir kavramdan bahsedilmemektedir. Yukarıda da bahsedildiği üzere gerçekleştirilen şuralarda doğrudan Yaşam Boyu Öğrenme kavramı olarak adlandırılmayan öğrenme süreci, 13. Milli Eğitim Şurasına kadar zaman zaman Yetişkin Eğitimi, Halk Eğitimi kavramları ile anlatılmaya çalışılmıştır.

1990 yılında düzenlenen 13. Milli Eğitim Şurasında, Yaygın Eğitim adı altında ele alınan Yaşam Boyu Öğrenme süreci, şurada alınan kararlar ve içerikleri ile Yaşam Boyu Öğrenmeyi tanımlayan bir süreçten bahsetmekte, bunun için de yapılması gerekenler, çıkarılması gereken yasalar, nitelikli eğitim için gerekli alt yapı yatırımlarının sağlanması ve halk eğitim merkezlerinin kurularak buralarda nitelikli eğitimi sunacak eğitimcilerin yetiştirilmesi yönünde kararlar alınmıştır.

Okullarda verilen eğitimin bireylerin yaşamlarının tümü için yeterli olmadığı, dolayısıyla yaygın eğitimin dışında da eğitim olanakları sunulması gerekliliğinin ele alındığı 15. Eğitim Şurası, 1996 yılında Toplumun Eğitim İhtiyacının Karşılanması başlığı ile toplandı.

16. Şurada, çağın koşullarına uygun, ihtiyaçlara cevap verecek insan gücü ile mesleki teknik eğitimi konuları ele alındı.

17. Şura, Yaşam Boyu Öğrenmenin ve kavramın doğrudan telaffuz edildiği ve konunun ele alındığı ilk şuradır.

Şurada Yaşam Boyu Öğrenme (Hayat Boyu Öğrenme) ile ilgili 26 maddelik bir gündem ele alınmış ve onaylanmıştır. Şurada Yaşam Boyu Öğrenme kavramının telaffuz edildiği maddeler;

A. Yaşam Boyu Öğrenme

Yaşam Boyu Öğrenme ve kavramın yaygınlaşması için uluslarda eğitimi kapsayan politikalar hazırlanmalı, konuyla ilgili kurumların içinde olduğu eğitim haritası oluşturulmalı, ulusal ve uluslararası standartlara ait belgeler alınmalı, farkındalık artırılmalı, ihtiyaçları ortaya koymak için araştırma, analiz ve raporlar hazırlanmalı, konuyu tanıtıcı, toplumda bilinçlendirme çalışmaları yapılmalı, engelli bireyler için özel eğitimler düzenlenmeli, özel kurumlarla işbirlikleri oluşturulmalı, konuyla ilgili mevcut kurumları kapasiteleri artırılmalı, yaş sınırlandırması kalkmalı, aile eğitimine önem verilmeli, lisans programlarına yer verilmeli, veriler tespit edilerek değerlendirilmeli, Yaşam Boyu Öğrenme kapsamında teşvik edici olarak işsizlik sigortası gibi kaynaklardan istifade edilmeli.

18. ve 17. Şuralarda Yaşam Boyu Öğrenmenin çıkışı, kavrama verilen değer artmaktan çok sonuç metnine kadar düşen ve alt başlıklara sıkıştırılmış göndermelerden ibaret kalmıştır.

2.3. Yaşam Boyu Öğrenme Genel Müdürlüğü

Dünyada hızlı yaygınlaşan Yaşam Boyu Öğrenme modeli, gelişmiş ülkeler tarafından, çağın gereklerine hitap edecek nitelikli iş gücü yetiştirmek, bilimsel ve teknolojik gelişmelere uyum sağlayarak üretimin aktif aktörleri olacak insan unsurunun eğitilmesi için gerekli çalışmaları yapmak üzere geliştirildi.

Avrupa Birliği üye ülkelerinin başlattığı ve daha sonra tüm dünyaya yayılan bu kavram gelişmekte olan ülkeleri de harekete geçirdi. Avrupa Birliğine giriş sürecinde uyum çalışmaları kapsamında kavramla tanışan Türkiye, bu alanda çeşitli çalışmalar gerçekleştirmiştir. Türkiye'nin nitelikte bir Yaşam Boyu Öğrenme modeli oluşturarak bunun sürdürülebilir hale getirilmesi için gerekli çalışmaların yapılması konusunda kararlar alınmıştır.

Ülkemizde Yaşam Boyu Öğrenme konusuna verilen önem özellikle Avrupa Birliğine giriş süreci ile başlayan uyum çalışmaları kapsamında hızlanmış. Gelişmeleri yerinde tespit için gelen yetkililerin raporlarında konuyla ilgili çalışmaların kurumsal düzeyde yapılması yönünde tavsiyelerde bulunulmuştur. Bunun üzerine Bakanlık, Yaşam Boyu Öğrenme Genel Müdürlüğünü oluşturmuştur.

Yaşam Boyu Öğrenme Genel Müdürlüğü; Verilen eğitimlerin hayatın bütün süreçlerini kapsayacak şekilde politikalar geliştirerek, sürekliliğini sağlamak, eğitim hizmetlerinin bütüncül ve devamlı olmasını sağlamak, eğitimin hedef kitlesinin herkesi kucaklayacak şekilde düzenlemek, eğitim için gerekli araç gereci hazırlamak, özel kurumlarla işbirlikleri geliştirmek, alt yapının ihtiyacı olan genel mesleki grupları yetiştirmek, gibi temel görevleri vardır.

2.4. Yaşam Boyu Öğrenme Programları

2.4.1. Okul eğitimi (Comenius) programı

Comenius Programı, Avrupa Birliği tarafından Lizbon kentinde belirlenmiş olan hedeflere ulaşmak amacı kapsamında hazırlanmış bir okul öncesi eğitim programıdır. Program, Avrupa'da hâkim olan dil, kültür ve değerlerden oluşan bir anlayış çerçevesinde, öğrenciler ile bu öğrencilere eğitim verecek personeller arasında ortak bir anlayış birliği tesis etmek ve bu sayede öğrencilere kişisel gelişimlerini destekleyecek becerileri edinmelerini hedeflemektedir.

Hedef kitlesini, okul öncesi eğitim grupları, ilk, ortaöğretim kurumları ile eğitim fakültelerinin oluşturduğu Comenius Programı, Avrupa ülkelerinde eğitim veren kurum ve kuruluşlar arası işbirlikleri oluşturmayı ana hedef edinmiştir.

Yine bu hedef doğrultusunda program, okul eğitimi alanlarında Avrupa ülkeleriyle kurduğu iş birlikleri sayesinde diyalogun sağlanması.

2.4.2. Yükseköğretim (Erasmus) programı

Avrupalı yükseköğretim kurumları arasında uygulanan bir kısa süreli öğrenci ve personel değişimini kapsayan bir programdır. Erasmus Programı, aynı zamanda Avrupalı bu kurumların birbirleri ile işbirlikleri kurmalarını teşvik etme amacını da taşır. Birbirleri ile ortak proje üretilip hayat geçirmeyi hedefleyen yükseköğretim kurumlarına mali destekleri sağlayan program aynı zamanda; nitelikli personel ihtiyaçlarını karşılamak üzere çalışma geliştirmeyi amaçlar.

Yüksek Öğretim Programı, Avrupalı yükseköğretim kurumlarının bu işbirliklerinin artması, daha aktif olarak uygulanması yönünde teşvike yönelik bir programdır.

Avrupa ülkelerinde eğitim veren üniversiteler arasında değişimi ön gören bu programa kayıt yaptıranlar 3 ile 12 ay arasında sürecek bir eğitim programından yararlanma imkanına sahip olabilmektedirler. Temelinde kültürel alış veriş ve paylaşımın yer aldığı programın etkinliği yurt dışında sunulan dil eğitim olanaklarından yararlanabilmekten geçmektedir. Avrupa Birliğine üye olan 30 ülke başta olmak üzere Türkiye, Norveç, İzlanda, Makedonya ve Lihtenştayn'ın destek verdiği program kapsamında öğrenciler programa katılan ülkelere dil eğitimi alma ve değişimlerden faydalanma olanağına sahip olabiliyorlar.

Erasmus Programı Yükseköğretim kurumlarının öğrenci ve personel değişimi olanaklarından ve teşviklerden yararlanabilmeleri için öncelikle Erasmus Sistemi'ne girip Avrupa Komisyonu tarafından belirlenmiş bazı kriterleri sağlamaları gerekir. Bunun için bu kurumlar Beyannamesini kazanmak zorundadırlar.

2.4.3. Mesleki eğitim (Leonardo Da Vinci) programı

Avrupa Birliğine ya da birliğe üye olmayı hedefleyen ülkelerdeki, özel ve kamu kurumları arasında işbirliklerini destekleyerek ve güçlendirerek, nitelikli, kaliteli işgücü yaratmayı amaçlar.

Hedef kitlesini çeşitli kuruluşların oluşturduğu programın, Küçük, Orta ve Büyük Ölçekli İşlemeler, Sivil Toplum Oluşumları ve yerel idareler başlıca işbirlikçi kurumlarıdır.

Program, gerçekleştirdiği işbirlikleri sayesinde program, meslek eğitimlerini kapsayan sistemler ve öğretim çatısında yer alan kişilerin niteliklerinin yükseltilmesi, kalitenin artırılması ve bu amaç doğrultusunda özellikle mesleki eğitim alanında yeniliklerin desteklenmesini amaçlar.

Mesleki eğitimde Avrupa boyutunun güçlendirilmesini amaç edinen Leonardo da Vinci Programına, Sivil Toplum Oluşumları ile benzeri oluşumlar katılabilir. Ancak yapılacak tüm başvuruların kurumsal düzeyde olması şartı aranmaktadır.

2.4.4. Yetişkin eğitimi (Grundtvig) programı

Grundtvig Programı, özellikle yetişkin eğitimini kendine hedef edinmiştir. Program kapsamında yetişkinlerin bilgi ortamlarında devamlı olarak gerçekleşen gelişim ve değişimlere adaptasyonlarının sağlanmasını amaçlar. Yetişkinlerin niteliklerinin artırılması yoluyla iş olanaklarından yararlanmalarını sağlamak amacını taşır.

Avrupa genç nüfusun hızla azalması, ihtiyaç duyulan nitelikli iş gücünün yetişkinler tarafından kapatılmasını amaçlayan program, yetişkinlere verilecek eğitimler sayesinde niteliklerinin artırılmasını hedeflemektedir.

Program, ileri yaştaki kişilerin eğitimi alanındaki beklentilerini gerçekleştirmek üzere bu yaşlı gruplara, temel eğitimlerini tamamlayamamış dezavantajlı kişilere öncelik tanır.

Avrupa'da bütün yaş gruplarına hitap eden program; herkesi toplumsal yaşama dahil etmek isteği çerçevesinde, gerek yaş dolayısıyla iş yaşamı dışında kalmış gerekse çeşitli nedenlerden ötürü eğitim yaşamını bitirememiş kişilere destek vermek amacını taşır.

2.4.5. Ortak konulu (Transversal) program

Programın asıl amacı Avrupa Birliği üye ülkeleri arasında işbirliği oluşturacak projeleri gerçekleştirmektir. Eğitim işbirliklerinin hedeflendiği programda, bu işbirlikleri ve deneyim paylaşımları sayesinde katılımcı ülkelerin eğitim sistemlerini zenginleştirme asıl amaçtır.

Çalışma ziyaretleri biçiminde gerçekleşen işbirliği paylaşımlarında eğitimi verenler arasında; okul öncesi gruplar, ilkokul, ortaokul ve iş gücüne katkı amacıyla yetiştirilen meslek gruplarını kapsayan eğitimleri konusunda temaslar sağlanır.

Paylaşımların yanı sıra bu grupların meslek sahibi, iş sahibi olmalarının önünü açmak için yönlendirme ve rehberlik çalışmaları da yapılmaktadır.

2.5. Yaşam Boyu Öğrenmede Teknoloji Kullanımı

2.5.1. Teknoloji kabul ve kullanımı modeli

Varoluşundan bugüne insanoğlu yaşamını kolaylaştırmak amacıyla sürekli bir arayış içerisinde girmiş, edindiği bilgi ve deneyimleri paylaşarak adım adım bilgi toplumuna dönüşmüştür. Yaşanan bu değişimin fitilini ateşleyen, lokomotif görevini gören en önemli faktör ise teknoloji olmuştur.

Özetlemek gerekirse teknoloji; yaşamını sürekli kolaylaştırmanın yollarını arayan insanoğlunun, bilimi kullanarak ortaya koyduğu, her türlü değerlerdir, diyebiliriz.

Esas olarak baktığımızda ortaya konan bütün bu değerler ve üretimlerin temel amacı insanın yaşamını kolaylaştırmak ve insanın yaşam üzerinde kontrolü ele almasını sağlamaktır. Ortaya konan her yeni teknoloji yaşamı insan için daha da kolay kıldığı gibi ekonomik gelişmenin, dolayısıyla gücün etkin kılınmasının bir yolu haline gelmiştir. Yeni teknolojiler rekabetçi ekonominin tamamlayıcı bir ögesi olarak düşünülebilir. Üretilen her teknolojik yöntemlerle ürünler yatırımın artmasına yol açarak bu sayede verimliliğin artmasına yardımcı olur. (Smith K. 1994)

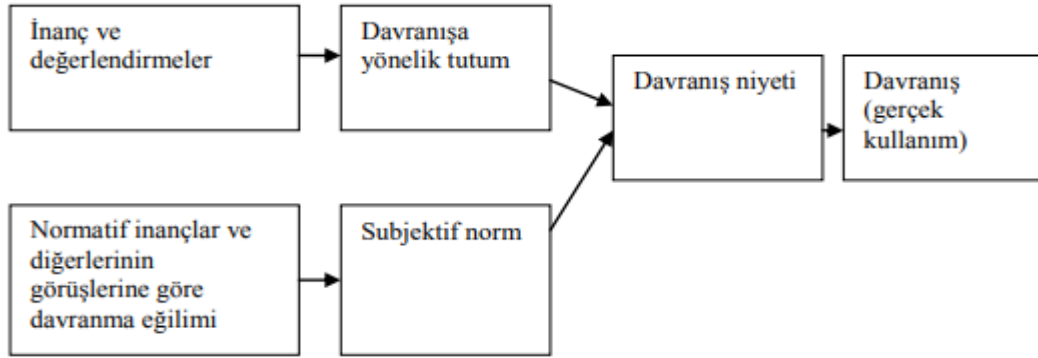
Teknolojideki hıza, ortaya konulan ürünlerdeki çeşitliliğe, üretilen araç ve gereçlerin sayısına, niteliklerine, türlerine baktığımızda insanın bu konuda oldukça uzun bir yol kat ettiğini söylemek yanlış olmaz sanırım. Bütün bu çeşitlilik iletişime kattığı inanılmaz hız ile dünyayı insan için tabiri caiz ise küçük bir kasabaya dönüştürmüştür. Daha önce en basit konularda bile uzun zaman harcayan insanlar, tek tuşla, bir telefonla bilgiye çok kısa sürede ulaşabilme kolaylığını elde etmiş, artan enerjiyi yine yaşamı kolaylaştırmayı hedefleyen diğer teknolojileri üretmeye ayırmışlardır. Üretilen mal ve hizmetler için daha az zaman, daha az emek harcayan ülkeler ekonomik anlamda rekabet gücü daha yüksek ülkeler konumunda yarışta öne geçmişlerdir. Porter, Schumpeter'in rekabetin teknolojik gelişmeye bağlı olduğuna ilişkin görüşüne dayanarak üreticilerin yalnızca aynı ürünü daha az maliyetle üreterek değil, yeni teknolojiler üreterek de rekabet ortaya koymaktadır (Porter ME.1990;s.1(1):14)

İçinde bulunduğumuz süreçte, aynı hizmet grubu içerisinde yer alan firma sayısındaki artış firmaları maliyet, kalite, zaman ve beklenti unsurlarını göz önünde bulundurma zorunluluğunda bırakmıştır. Firmalar bu rekabet ortamında, kaliteyi

yükseltecek, maliyetleri düşürecek yeni gelişmeleri yakından takip ederek kendi bünyelerine uyarlama çabası içerisindedirler. Alışlagelmiş yöntemlerle hizmet veren çalışanların bu yeniliklere karşı uyum sorunu yaşamaları, değişime direnç göstermeleri firmaları bir takım önlemler almaya, çözüm odaklı olarak bu sorunların kökenine inen çalışmalar yapmayı gerekli kılar. Dolayısıyla tüm çalışanları bu yeni teknolojiye uyumlarını sağlamaya yönelik çalışmalar uzun ve meşakkatli çalışmaları kaçınılmaz kılmaktadır.

Uzmanlar, Teknoloji Kabul ve Kullanımı konusunda çeşitli modeller geliştirmeye çalışmışlardır. Bu modeller içerisinde en bilenenleri;

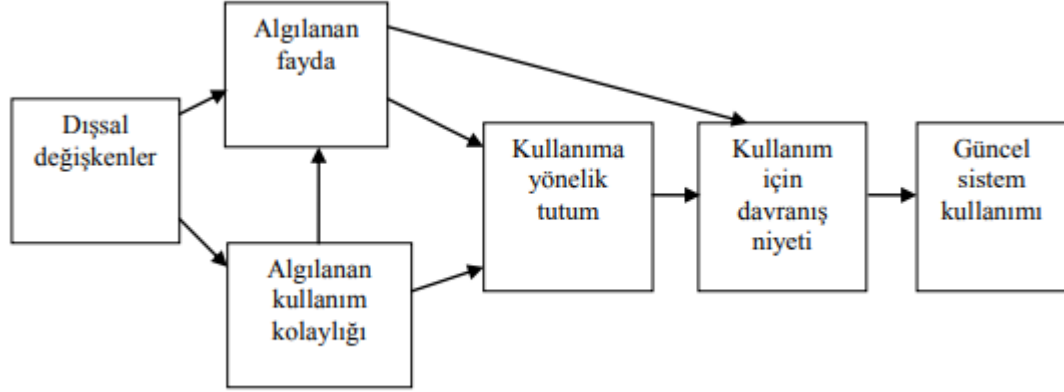
Teknoloji Kabul ve Kullanım Modeli'ni incelemeye önce bu modelin ortaya çıkışının bir adım öncesi olan Sebepli Faaliyetler Teorisine göz atmak gerekir aslında. Çünkü Teknoloji Kabul ve Kullanım Modeli'nin ortaya çıkışı Sebepli Faaliyetler Teorisinin geliştirilmesiyle mümkün olmuştur. Niyet'in Davranış 'tan önce geldiğinin vurgulandığı bu teoride, niyetin de tutum ve subjektif kurallardan etkilendiğinin altı çizilmektedir.

Şekil 2.1. Sebepli Faaliyetler Teorisi (Ajzen ve Fishbein, 1980).

İnsanların teknoloji hakkındaki ön yargıları, fayda beklentisi ve buna duyulan inanç, teknolojiyi kabul düzeylerini etkileyen en önemli unsurların başında gelmektedir. Çalışanların teknolojiyi kendileri, sahip oldukları iş alanları için yaşamlarını kolaylaştırıcı bir unsur olarak görmeleri, buna inanmaları onlarda ilk olarak olumlu bir kanaat oluşmasına, kişide teknolojiyi alma, kullanma isteği oluşmasına, en nihayetinde de bunu kullanmasını sağlayan eyleme dönüşmesini

sağlar. Esasen kullanımın davranışa dönüşmesinin başlangıcı niyet, olumlu niyet oluşması ile başlamaktadır.

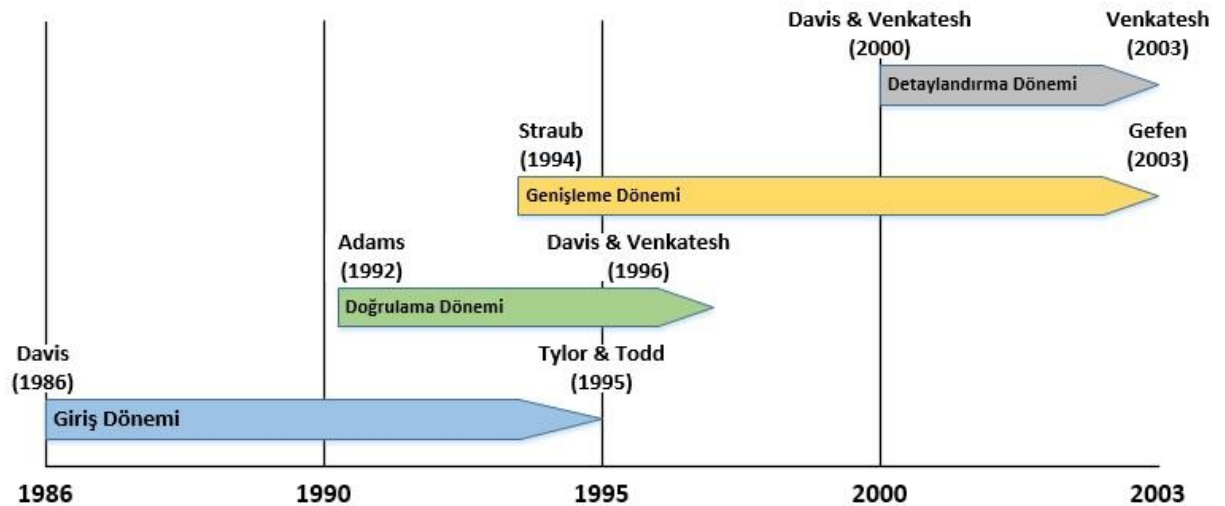
Şekil 2.2. Teknoloji Kabul Modeli (Davis, 1986).

2.5.2. Teknoloji kabul ve kullanımı tarihsel gelişimi

Teknoloji kabul ve kullanımı modelinin ortaya çıkışını 4 döneme ayırmak mümkündür.

- Giriş dönemi;
- Doğrulama dönemi;
- Genişleme dönemi;
- Detaylandırma dönemi;

Teknoloji Kabul ve Kullanımı Modeli Çalışmalarının kronolijik gelişimine kısaca göz atmak gerekirse aşağıdaki tablo bu sıralamayı gösterecektir.

Şekil 2.3. Teknoloji Kabul ve Kullanımı Modeli Çalışmalarının Kronolijik Gelişimi

Giriş Dönemi; Davis ve diğerlerinin (1989) en başta modeli kurmalarıyla başlamıştır (Başgöze, 2010, s. 25).

Doğrulama Dönemi; Bu dönemde, Adams ve diğerleri (1992), Davis ve diğerlerinin (1989) ortaya çıkardığı Teknoloji Kabul Modelinin, geçerlilik ve güvenilirlik analizlerini gerçekleştirmişlerdir. Yapılan analizlerin neticesinde kişinin gözlemlediği, elde ettiği olumlu sonuç ile kendisine sağladığı avantajların değerlendirmelerinin kabul edilebilir ve de pozitif sonuçlar ortaya koyduğu belirlenmiştir (Başgöze, 2010, s. 30-31).

Genişleme Dönemi; Bu dönemde, Teknoloji Kabul Modeline, algılanan fayda veya algılanan kullanım kolaylığını etkileyen bazı öncül parametreler ilave edilmiş ve bu parametrelerin algılanan fayda ve algılanan kullanım kolaylığına olan tesirleri araştırılmıştır (Başgöze, 2010, s.31).

Detaylandırma Dönemi; Bu dönemde, modelin çeşitli versiyonları oluşturulmuş, model tenkit edilmiş ve sınırların azaltılmasına karşı araştırmalar, çalışmalar yapılmıştır. Bu dönemde model, özgün halini korumakla birlikte geliştirilmiş ve Teknoloji Kabul Modeli 2 (TKM2) adı verilen şeklini almıştır (Başgöze, 2010, s. 37)

2.5.3 Teknoloji kabul ve kullanımının önemi

Ortaya çıkış noktası olarak Teknolojik Kabul Modeli TR ((theory of reasoned action) modelini kendine örnek almıştır. İnsanın akılcı ve dolayısıyla insan davranışlarının temelinde isteğin yattığını ilke edinen bu düşünce, insanın istemediği şeyi davranışa dönüştürmediğini, bunu da yönetebildiğine gönderme yapar. (Ajzen 2002).

Teknolojik Kabul Modeli, ortaya çıkışı ve hedefi bakımından teknolojiye meydana gelen yeniliklere bağlı olarak bireylerin bu yenilikleri kullanma eğilimleri ile onları bu davranışa iten eğilimleri ve altında yatan nedenleri inceler. Teknolojik Kabul Modeli, kişilerin yenilikleri kullanma eğilimleri, onları buna iten nedenler ile teknolojinin kullanım kolaylıkları, teknolojinin işlevselliği gibi unsurların, insanların eğilimleri, davranış ve tutumu ne yönde etkilediğini ölçmeye çalışır. Teknolojinin sahip olduğu kullanım kolaylığı aslında işlevselliği belirleyen etkin unsurdur. İnsanların alışlagelmiş alışkanlıklarını değiştirmeleri, yeni teknolojiyi kullanma ve kabulleri teknolojinin sahip olduğu işlevselliğe bağlıdır.

Yapılan birçok araştırmada, teknoloji kabul ve kullanımını etkileyen unsurların başında yer alan, kullanışta elde edilen pratiklik, fonksiyonel olma gibi özellikleri, eğilimleri ve davranışları olumlu yönde etkilediği çeşitli sektör araştırmalarında doğrulandığı gözlemlenmiştir. Bütün bu bahse konu çalışmalarda Teknoloji Kabul Modelinin etkinliği apaçık ortaya konulmuş, kullanım kolaylığının davranışı pozitif yönde harekete geçirdiği sonucu elde edilmiştir.

Özetle, teknolojinin sahip olduğu kullanım kolaylığının yenilikten beklenen işlevselliği artırdığını, dolayısıyla işlevselliğin yarattığı bu durumun da teknolojiyi kullanma niyetini artırdığı, davranışı etkilediği görülmüştür. Yalnız, Teknoloji Kabul Modelinin başarısını sadece sistemsel yapıya dayandırmak çok doğru bir tespit olmasa gerek. Çünkü burada kişinin sahip olduğu kişisel özellikler, dışsal yani çevre faktörü ile bireysel algı biçimlerinin de bu başarıya sunduğu katkıyı destekleyen unsurlardır.

2.6. İlgili Araştırmalar

Teknoloji Kabul ve Kullanım Modeli ile ilgili yapılan çalışmalar incelendiğinde, bilişim teknolojileri, bankacılık, işletmeler başta olmak üzere belli

başlı disiplin alanlarında çalışanların yeni teknolojilere karşı tutum, davranış ve yaklaşımlarını belirlemek amacıyla kullanıldığı görülmektedir. Mevcut bir sistem için hazırlanan bilgi teknolojisine karşı çalışanların yaklaşımları, bu teknolojiye karşı sergiledikleri tavır ve tutumları belirlemek amaçlanır. Sektörlerde çalışan personellerin yaklaşımları ölçülmeye çalışılır.

Teknoloji Kabul ve Kullanım Modelini çeşitli alanlarda doktora ve yüksek lisans tezlerinde araştırma konusu olarak kullanan çeşitli araştırmacılar, kullanıma yönelik tutum ve algılanan faydanın bilgi teknolojisini kullanmaya yönelik davranışları ne yönde etkilediğini ölçmeye çalışmışlardır.

2.6.1. Teknoloji kabul ve kullanımı ile ilgili yapılmış yurtiçi çalışmalar

Kaşmer-Erdem (2011)'in çalışmasında muhasebecilerin bilgi teknolojisi kullanımına yönelik davranışları ve bu davranışların altında yatan nedenler konulu bir araştırma yapmış; araştırma sonunda muhasebecilerin bilgi teknolojisi kullanıma yönelik tutumun ve algılanan faydanın bilgi teknolojisi kullanımına yönelik niyetlerini olumlu yönde etkilediğini belirlemiştir. Çalışmada ayrıca; algılanan fayda ve kullanım kolaylığının da yine bilgi teknolojisi kullanımına yönelik tutumu pozitif yönde etkilediği ortaya konulmuştur.

Bağcı (2015) tarafından yapılan ortaokullarda derse giren 365 öğretmenin görüşlerinin analiz edildiği yüksek lisans çalışmasında, öğretim teknolojisinde kalite gösterge öğelerinin algılanan fayda ve kullanım kolaylığı ile ilişkisi, öğretimde kullanılan teknolojik unsurlar ile bunun eğitimi etkileme gücü, teknoloji kabul ve kullanım modeline göre incelenmiştir. İnceleme sonucunda öğretim teknolojisinde kalite gösterge öğelerinin gözlemlenen yarar ve pratiklik ile ilişkili olduğu belirlenmiştir.

Teknoloji kabulünde etkili olabileceği varsayılan unsurların, gözlemlenen yarar ve pratiklik açısından değerlendirilebileceği bir modeli Göğüş (2014) tarihli doktora tezi çalışmasında ele almıştır. Doktora çalışmasında, teknoloji kullanımının gözlemlenen yarar ve pratiklik ile açısından olumlu etkilerinin olduğu, yine aynı çalışmada kullanım kolaylığının kullanım üzerinde en etkin unsur olduğu ortaya konmuştur.

Akyüz (2015) tarafından hazırlanan yüksek lisans tezinde, turistlerin online rezervasyon teknolojisine ilişkin algılamalarının bu teknolojiyi kabul düzeylerine nasıl bir etki yarattığı araştırılmıştır. Araştırmada, teknoloji kabulünün belirlenmesinde algılanan risk ve maliyet değişkenlerinin en önemli iki faktör olarak ön plana çıktığı görülmüştür.

Yılmaz (2004) tarafından 100.yıl üniversitesinde teknoloji kullanma yönünde oluşan eğilimi etkileyen faktörleri, Yapısal Eşitlik Modeli ile incelendiği yüksek lisans tezinde, web tabanlı ulaşım eğitimi tercih etmeye yönelik niyetin, gözlemlenen nitelik değeri, gözlemlenen güvenilirlik özelliklerinden indirekt etkilendiği gözlemlenmiştir. Yine bu yüksek lisans tezinde sistemden yararlanmaya yönelik niyetin, gözlemlenen nitelik değeri, gözlemlenen güvenilirlik özelliklerinden doğrudan etkilenebildiği gözlemlenmiştir.

2.6.2 Teknoloji kabul ve kullanımı ile ilgili yapılmış yurtdışı çalışmalar

Gharaibh, Arshad ve Gharaibh (2018) tarafından mobil bankacılık uygulamalarının kabul ve kullanımı konusunda yaptığı çalışmada teknoloji kabul ve kullanım modelinin alt boyutlarından olan hedonik motivasyonun mobil bankacılık uygulamaları ile ilişkili olduğu bulunmuştur. Bununla birlikte bankacılık uygulamalarının performans beklentisi, sosyal etki, güvenilirlik ve çaba beklentisi ile ilişkili olduğu görülmüştür.

2.6.3. Yaşam Boyu Öğrenme ile ilgili yapılmış yurtiçi çalışmalar

Gündoğdu ve diğerleri (2016) tarafından yapılan çalışmada Yaşam Boyu Öğrenme hakkında yayınlanmış tezler ve makalelerin içeriksel değerlendirmesi yapılmıştır. Bunun için daha önceki yıllarda yapılmış çalışmalar incelenmiştir. Araştırma sonuçlarına göre hayat boyu öğrenme konusunda yapılan çalışmalarda çoğunlukla nicel araştırmalar yapıldığı, deneysel olmayan desen tercih edildiği, lisans öğrencileri ve öğretmenlerin ağırlıklı olarak incelendiği görülmüştür.

Kaya (2010) tarafından yapılan çalışmada, Avrupa Birliğinin Yaşam Boyu Öğrenme ile yetişkinlerin eğitimlerine yönelik ortaya koyduğu politikaların belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu amaç çerçevesinde ilgili resmi belgeler, kamu

politikası analizi yaklaşımı ile ele alınmış, söz konusu metinlerin belgesel tarama yoluyla incelenmesi sonucunda edinilen verilerin tema ve ana kavramlar çerçevesinde değerlendirilmesi neticesinde, iş gücü yetiştirmek için araç olarak kullanıldığını ve eğitimin Yaşam Boyu Öğrenme adı altında piyasalaştırıldığı sonucu ortaya çıkmıştır.

2.6.4. Yaşam Boyu Öğrenme ile ilgi yapılmış yurtdışı çalışmalar

Laal ve Salamati (2012) çalışmalarında Yaşam Boyu Öğrenmeyi tanımlayarak, Yaşam Boyu Öğrenmeye neden ihtiyaç duyduğumuzu, Yaşam Boyu Öğrenmenin avantajlarını anlatmıştır. Yaşam Boyu Öğrenmenin avantajlarından birkaçını insanlarla iletişim kurmak, yeni arkadaşlar edinmek ve değişimlerle uyum sağlamak olarak belirtmişlerdir.

Tobias (1999) tarafından yapılan çalışmada yetişken öğrenenlerin hayat boyu eğitime katılmalarını engelleyen faktörler üzerinde durularak bu engellerin üstesinden gelmek için çeşitli çözüm önerilerinde bulunulmuştur. Yaşam Boyu Öğrenmeyle bireylerin temel becerilerle donatılarak önlerine çıkan fırsatları değerlendireceği de vurgulanmıştır.

Silvestru ve Lupescu (2015) tarafından yapılan çalışmada Yaşam Boyu Öğrenmede sosyal medya kullanımının etkileri üzerinde durulmuştur. Bu çalışma da öğrencilerin seyahat ederken evde ya da evden çıkarken sosyal medyayı öğrenme aracı olarak kullanmanın hayat boyu öğrenme için önemli bir rol oynadığı vurgulanmıştır

Hart (2006) yapmış olduğu doktora tezi çalışmasında üniversite öğrencilerin uzaktan eğitim ile Yaşam Boyu Öğrenme yetenekleri geliştirilir mi? sorusuna cevap aramış ve bu amaç için öğretim görevlilerinin görüşlerine başvurmuştur. Bu çalışmanın sonucunda üniversite öğrencilerine verilen eğitimde öğretim teknolojilerinin kullanılmasıyla Yaşam Boyu Öğrenme yeteneklerinin geliştiği belirlenmiştir.

BÖLÜM III

ARAŞTIRMA YÖNTEMLERİ

Bu bölümde araştırma modeli, evren ve örneklem, verilerin toplanması, verilerin analizi ve yorumlanması açıklanacaktır.

3.1. Araştırma Modeli

Bu çalışma nicel araştırma yaklaşımından betimsel tarama araştırmalarına girmektedir. Bu çalışmalar belirli bir grubun belirlenen özellikleri tespit etmek için verilerin toplanmasına dayanan çalışmalara tarama çalışması denir. Betimsel araştırmalarda var olan durum bütün yönleri ile dikkatlice tanımlanmalıdır. Bu tür çalışmalar eğitim alanında yaygın olarak kullanılan çalışma türüdür (Büyüköztürk, Kılıç Çakmak, Erkan Akgün, Karadeniz ve Demirel, 2013, s. 14,22). Yapılan bu çalışmada da Gaziantep Büyükşehir Belediyesi'nin çalışanlarının Hayat Boyu Öğrenme Eğilimleri ile Teknolojik Kabul ve Kullanım Düzeyleri arasındaki ilişki incelendiğinden dolayı bu çalışma betimsel tarama çalışmalarına girmektedir.

3.2. Evren ve Örneklem

Çalışma evreni olarak Gaziantep Büyükşehir Belediyesi'nin vatandaş tarafından en fazla talepte bulunulan birimleri olan GASKİ (Gaziantep Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğü), İtfaiye ve Zabıta Teşkilatlarında görev yapan belediye çalışanlarını kapsamaktadır. Bahse geçen birimlerde yaklaşık olarak 2500 personel görev yapmaktadır. Büyüköztürk vd.'ne (2016) göre 2500 kişilik bir

evren için %5 sapma oranlı uygun örneklem büyüklüğü 333'dir Örneklem olarak 333 sayısı alındı ve birimlerden gelen anketlerden tam doldurulan 246 anket analize dâhil edilmiştir. Anket geri dönüş oranı %78,6 olarak gerçekleşmiştir.

Tablo 3.1.

Katılımcıların demografik değişkenlere göre düzeylerinin dağılımı

Özellik	Değişken	N	%
Eğitim Düzeyi	İlkokul	6	2,4
	Ortaokul	25	10,2
	Lise	38	15,4
	Ön Lisans	48	19,5
	Lisans	97	39,4
	Lisans Üstü	32	13,0
Hizmet Süresi	1-10 yıl	164	66,7
	11-20 yıl	56	22,8
	21-30 yıl	22	8,9
Kurs Sayısı	Hiç Kursa Gitmeyen	95	38,6
	1 Kurs Giden	8	3,3
	2 Kurs Giden	29	11,8
	3 Kurs Giden	20	8,1
	4 Kurs Giden	15	6,1
	5 Kurs Giden	19	7,7
Cinsiyet	6 Kurs ve Üstü Giden	60	24,4
	Erkek	163	66,3
Yaş Grupları	Kadın	83	33,7
	21-30	92	37,4
	31-40	84	34,1
	41-50	70	28,5

Tablo 3.1'e göre katılımcıların yüzde 39,4'ü lisans mezunudur. Katılımcılardan yüzde 13,0'ı yüksek lisans/ Doktora mezunudur. Ön Lisans mezunlarını yüzde 19,5'i iken yüzde 28,0'i ilkokul, ortaokul ve lise mezunlarından oluşmaktadır.

Bununla birlikte hizmet süreleri arasında çok fazla farklılık bulunmaktadır. En yoğun grup (1-10 yıl hizmet) meslekte hizmet süresi az olan grup 164 kişidir. Daha sonra ise 56 kişi ile hizmet süresi 11-20 yıl olanlar oluşturmaktadır. Daha sonra ise 21-30 yıl olanlar gelmektedir.

Çalışmaya katılanlardan 95'i hiçbir kursa katılmamışlardır. 6 ve üstü kursa gidenlerin sayısı 60 iken, çalışmada sırasıyla, 1 Kursu Giden 8, 2 kursa giden 29, 3 kursa giden 20, 4 kursa giden 15, 5 kursa gidenlerin sayısı 19 olarak belirlenmiştir.

Katılımcıların cinsiyetlerine göre dağılımına bakıldığında çalışmaya katılan erkeklerin sayısı 163, kadınların ki ise 83 olarak gerçekleşmiştir. Katılımcılarda erkeklerin sayısının daha fazla olduğu görülmektedir.

Katılımcıların yaş gruplarına göre dağılımı incelendiğinde en çok katılımı 21-30 yaş grubunda iken en az katılım ise 41-50 yaş grubundadır. 31-40 yaş grubunun ise 84'tür.

3.3. Veri Toplama Araçları

Hayat Boyu Öğrenme Eğilimleri Ölçeği: Veri toplama aracı olarak (Yaman ve Yazar, 2015a) tarafından geliştirilmiş olan Hayat Boyu Öğrenme Eğilimleri Ölçeği kullanıldı. Ölçek beşli Likert tipi bir ölçek olarak yapılandırılmıştır. Beşli dereceleme yapılan bu ölçekte derecelmeler; tamamen katılıyorum (5), katılıyorum (4), kısmen katılıyorum (3), katılmıyorum (2) ve hiç katılmıyorum (1) şeklinde belirlenmiştir. Yaman ve Yazar (2015a) tarafından yapılan çalışma da 17 maddelik ölçeğin Cronbach Alfa güvenirlik katsayısı 0,892 bulunmuştur. Bu çalışma için anket maddeler tekrar incelenmiş hedef kitleye uygun olduğu için maddelerde herhangi bir değişme yapılmamıştır. Güvenirlik hesaplaması tekrar yapılmıştır ve cronbach Alfa değer 0,970 olarak belirlenmiştir.

Teknoloji Kabul ve Kullanım Ölçeği: Katılımcıların Teknoloji Kabul ve Kullanım düzeylerinin belirlenmesi için Yılmaz ve Kavanoz (2017) tarafından Türkçe geçerlik güvenirlik çalışması yapılan 8 faktörlü 28 maddeden oluşan Teknoloji Kabul ve Kullanım Ölçeği kullanıldı. Faktörler; Performans, Çaba, Sosyal Etki, Kolaylaştırıcı Koşullar, Hedonik Motivasyon, Fiyat Değeri, Alışkanlık Beklentileri ve Davranışsal Niyettir.

3.4. Verilerin Analizi

Çalışma verilerinin analizinde öncelikle Yaşam Boyu Öğrenme puanının normal dağılıma sahip olup olmadığını belirlemek için basıklık ve çarpıklık değerlerine bakılmıştır. Ayrıca boxplot grafiklerinden uç değerler tespit edilip temizlenmiştir. Daha sonra ise düzenlenmiş veriler ile tanımlayıcı ve anlam çıkartıcı istatistikler hesaplanmıştır. Tanımlayıcı istatistik olarak frekans, yüzde, korelasyon analizleri, anlam çıkartıcı olarak ise regresyon analizi yapılmıştır.

BÖLÜM IV

BULGULAR VE YORUMLAR

Bu bölümde araştırmadan elde edilen veriler araştırma sorularına göre analiz edilerek sonuca ulaşılmıştır.

Tablo 4.1.

Katılımcıların Yaşam Boyu Öğrenme eğilimleri ölçeğine ilişkin betimleyici istatistik sonuçları

	Kesinlikle Katılmıyorum		Katılmıyorum		Kararsızım		Katılıyorum		Kesinlikle Katılıyorum		Ort.	SS
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%		
M1. Kendi yeterliliklerime uygun öğrenme hedefleri belirlerim.	1	,4	5	2,0	15	4,5	147	59,8	82	33,3	4,23	,66
M2. Öğrenme için gerekli kaynakları önceden hazırlarım.	1	,4	2	,8	26	10,6	128	52,0	88	35,8	4,22	,69
M3. Öğrenme konusuna uygun öğrenme stratejisi kullanmanın gereğine inanırım.	-	-	3	1,2	13	5,3	125	50,8	105	42,7	4,34	,63
M4. Öğrenme sürecinde zamanı iyi değerlendirmek için çalışma planı yaparım.	-	-	2	,8	26	10,6	128	52,0	90	36,6	4,24	,66

Tablo 4.1. (devam/)

	Kesinlikle Katılmıyorum		Katılmıyorum		Kararsızım		Katılıyorum		Kesinlikle Katılıyorum		Ort.	SS
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%		
M5. Yeni bir bilgi ile karşılaştığımda öğrenebileceğim konusunda kendime güvenirim.	-	-	1	,4	10	4,1	118	48,0	117	47,6	4,42	,59
M6. Öğrenme sürecinde kendi kendimi güdülemeyi tercih ederim.	-	-	4	1,6	26	10,6	139	56,5	72	29,3	4,07	,88
M7. Öğrenme konuları zor olsa bile öğrenmeye çalışmaktan vaz geçmem.	-	-	2	,8	29	11,8	109	44,3	105	42,7	4,27	,75
M8. Yeni şeyler öğrenmekten zevk alırım.	-	-	-	-	5	2,0	103	41,9	133	54,1	4,53	,54
M9. Öğrenmede sürecinde ihtiyaç duyduğumda yardım istemekten çekinmem.	1	,4	3	1,2	17	6,9	115	46,7	109	44,3	4,33	,69
M10. Bir konuyu öğrenmenin kendi sorumluluğum olduğuna inanırım.	11	3,6	13	4,3	36	11,9	139	45,9	104	34,3	4,33	,58
M11. Yeni şeyler öğrenmenin kendimi geliştirmeme katkı sağladığını düşünürüm.	-	-	2	,8	5	2,0	93	37,8	144	58,5	4,51	,70
M.12 İnternetin farklı kültürleri tanımamı sağladığımı düşünürüm.	-	-	6	2,4	31	12,6	109	44,3	100	40,7	4,23	,76
M.13 Kişisel ya da mesleki gelişimim için gerekli farklı alanlardaki bilgi ve becerilerle ilgili eğitim almayı isterim.	-	-	3	1,2	12	4,9	102	41,5	129	52,4	4,45	,64
M.14 Bilgi ve teknolojilerdeki hızlı değişimlerden dolayı bilgilerimi yenilemek için sürekli öğrenmeye ihtiyaç duyarım	-	-	2	,8	13	5,3	131	53,3	100	40,7	4,33	,61
M.15 Mesleğimde karşılaşılabileceğim problemleri çözmek için çaba sarf ederim	-	-	-	-	3	1,2	111	45,1	132	53,7	4,52	,52
M.16 Mesleki yetersizliklerimi gidermek için eğitim alma yolları ararım.	-	-	1	,4	13	5,3	113	45,9	119	48,4	4,42	,61
M.17 Mesleki kariyerde ilerlemeye önem veririm	-	-	-	-	9	3,7	108	43,9	129	52,4	4,48	,56

Katılımcıların Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimlerine ilişkin düşünceleri incelendiğinde ‘Kendi yeterliliklerime uygun öğrenme hedefleri belirlerim’ ifadesinde, 82 kişi tamamen katılıyorum seçeneğini tercih ederken 147 kişide katılıyorum seçeneğini tercih etmiştir. Birinci maddenin ortalaması 4,23 ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Öğrenme için gerekli kaynakları önceden hazırlarım’ ifadesinde, katılımcıların yüzde 87,8’i katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Ortalaması 4,22 olan madde ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Öğrenme konusuna uygun öğrenme stratejisi kullanmanın gereğine inanırım’ ifadesinde, katılımcıların yüzde 93,5’i katılıyorum ve üzerindeki şıkkı tercih etmiştir. Maddenin ortalaması 4,34 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Öğrenme sürecinde zamanı iyi değerlendirmek için çalışma planı yaparım’ ifadesinde, katılımcıların yüzde 86,6’sı katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,24 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Yeni bir bilgi ile karşılaştığımda öğrenebileceğim konusunda kendime güvenirim’ ifadesinde, katılımcıların Yüzde 95,6’sı katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,42 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Öğrenme sürecinde kendi kendimi güdülemeyi tercih ederim’ ifadesinde, Kişinin, katılımcıların % 85,8’i katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,07 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Öğrenme konuları zor olsa bile öğrenmeye çalışmaktan vaz geçmem’ ifadesinde, katılımcıların %87’si katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,27 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Yeni şeyler öğrenmekten zevk alırım’ ifadesinde, katılımcıların % 96’sı katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,53 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Öğrenmede sürecinde ihtiyaç duyduğumda yardım istemekten çekinmem’ ifadesinde, katılımcıların % 91’i katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,33 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Bir konuyu öğrenmenin kendi sorumluluğum olduğuna inanırım’ ifadesinde, katılımcıların % 80,2’si katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri

işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,33 ve 'Katılıyorum' düzeyindedir. Bu madde 1-17 soru grubunda en düşük yüzdeye sahip olan maddedir.

'Yeni şeyler öğrenmenin kendimi geliştirmeme katkı sağladığını düşünürüm' ifadesinde, katılımcıların % 96,3'ü katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,51 ve 'Katılıyorum' düzeyindedir.

'İnternetin farklı kültürleri tanımamı sağladığını düşünürüm' ifadesinde, katılımcıların % 85'i katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,23 ve 'Katılıyorum' düzeyindedir.

'Kişisel ya da mesleki gelişimim için gerekli farklı alanlardaki bilgi ve becerilerle ilgili eğitim almayı isterim' ifadesinde, katılımcıların % 93,9'u katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,45 ve 'Katılıyorum' düzeyindedir.

'Bilgi ve teknolojilerdeki hızlı değişimlerden dolayı bilgilerimi yenilemek için sürekli öğrenmeye ihtiyaç duyarım' ifadesinde, katılımcıların % 94'ü katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,33 ve 'Katılıyorum' düzeyindedir.

'Mesleğimde karşılaşılabileceğim problemleri çözmek için çaba sarf ederim' ifadesinde, katılımcıların % 98,8'i katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,52 ve 'Katılıyorum' düzeyindedir. Bu 1-17 soru grubundaki en yüksek ortalamaya sahip olan maddedir.

'Mesleki yetersizliklerimi gidermek için eğitim alma yolları ararım' ifadesinde, katılımcıların % 94,3'ü katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,42 ve 'Katılıyorum' düzeyindedir.

'Mesleki kariyerde ilerlemeye önem veririm' ifadesinde, katılımcıların % 96,3'ü katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,48 ve 'Katılıyorum' düzeyindedir.

Tablo 4.2.

Katılımcıların teknoloji kabul ve kullanım düzeylerine ilişkin betimsel istatistik sonuçları

	Kesinlikle Katılmıyorum		Katılmıyorum		Kararsızım		Katılıyorum		Kesinlikle Katılıyorum		Ort.	SS
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%		
M1. Teknolojik araç gereçleri kullanmanın mesleğimde işimi kolaylaştıracağını düşünüyorum.	1	,4	1	,4	4	1,6	117	47,6	123	50,0	4,46	,59
M2. Teknolojik araç gereçleri kullanma benim için önemli şeylere ulaşma şansımı arttıracaktır.	-	-	2	,8	8	3,3	110	44,7	126	51,2	4,46	,60
M3. Teknolojik araç gereçleri kullanmam işlerimi daha hızlı bitirmeme yardımcı olacaktır.	-	-	-	-	7	2,8	102	41,5	137	55,7	4,52	,55
M4. Teknolojik araç gereçleri kullanmam benim üretkenliğimi arttıracaktır.	-	-	2	,8	10	4,1	119	48,4	115	46,7	4,41	,61
M5. Teknolojik araç gereçleri kullanmayı öğrenmek benim için kolay.	1	,4	2	,8	27	11,0	130	52,8	86	35,0	4,20	,71
M6. Teknolojik araç gereçleri kullanarak net sonuçlar alabileceğimi düşünüyorum.	-	-	-	-	32	13,0	122	49,6	92	37,4	4,24	,61
M7. Mesleğimde teknolojiden yararlanmanın kolay olduğunu düşünüyorum.	-	-	3	1,2	20	8,1	125	50,8	97	39,4	4,28	,66
M8. Teknoloji kullanımında başarılı olmak için gerekli becerilerimi geliştirmek benim için kolay.	-	-	3	1,2	33	13,4	124	52,0	82	33,3	4,17	,69
M9. Önem verdiğim kişiler teknoloji kullanımının benim için önemli olduğunu söylüyorlar.	1	,4	14	5,7	36	14,6	125	50,8	70	28,5	4,01	,83
M10. Davranışlarımda model aldığım kişiler teknoloji kullanımının benim için gerekli olduğunu söylüyorlar.	1	,4	19	7,7	37	15,0	124	50,4	65	26,4	3,94	,87
M11. Düşüncelerine değer verdiğim kişiler teknolojik araç ve gereçleri kullanmamı tercih ediyorlar.	3	1,2	11	4,5	32	13,0	125	50,8	74	30,1	4,02	,88

Tablo 4.2. (devam/)

	Kesinlikle Katılmıyorum		Katılmıyorum		Kararsızım		Katılıyorum		Kesinlikle Katılıyorum		Ort.	SS
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%		
M.12 Teknolojik araç ve gereçleri kullanmak için gerekli kaynaklara/olanaklara sahibim.	3	1,2	23	9,3	29	11,8	120	48,8	71	28,9	3,94	,94
M.13 Teknolojik araç ve gereçleri kullanmada başarılı olmak için gerekli bilgi birikimine sahibim.	-	-	13	5,3	50	20,3	109	44,3	74	30,1	3,99	,84
M.14 Teknolojik araç ve gereçler bildiğim diğer öğrenme ortamları ile uyumlu.	2	,8	10	4,1	36	14,6	132	53,7	66	26,8	4,00	,84
M.15 Teknolojik araç ve gereç kullanımında zorluk yaşadığımda başkalarından yardım alabilirim.	1	,4	6	2,4	16	6,5	131	53,3	92	37,4	4,24	,73
M.16 Teknolojik araç ve gereç kullanmak eğlencelidir.	1	,4	8	3,3	21	8,5	113	45,9	102	41,5	4,23	,82
M.17 Teknolojik araç ve gereç kullanmak zevklidir.	-	-	4	1,6	21	8,5	121	49,2	98	39,8	4,24	,78
M.18 Teknolojik araç ve gereç kullanmak çok keyiflidir.	-	-	5	2,0	25	10,2	122	49,6	93	37,8	4,21	,76
M.19 Teknolojik araç ve gereç kullanımını öğrenmek için harcadığım çaba makuldür.	-	-	11	4,5	32	13,0	132	53,7	71	28,9	4,06	,77
M.20 Teknolojik araç ve gerece verilen paraya değer.	2	,8	16	6,5	55	22,4	95	38,6	78	31,7	3,93	,93
M.21 Teknolojik araç ve gereç kullanma eğitimlerine ücret vererek katılmaya değer	4	1,6	27	11,0	52	21,1	105	42,7	58	23,6	3,75	,98
M.22 Teknolojik araç ve gereç kullanmak benim için alışkanlık haline geldi.	3	1,2	17	6,9	38	15,4	119	48,4	69	28,4	3,95	,90
M.23 Teknolojik araç ve gereçleri kullanmak zorundayım	3	1,2	10	4,1	34	13,8	118	48,0	80	32,5	4,05	,89
M.24 İleride başka teknolojik araç ve gereçleri kullanma niyetindeyim.	-	-	4	1,6	25	10,2	127	51,6	89	36,2	4,21	,74
M.25 Teknolojik araç ve gereçleri bol bol kullanma niyetindeyim.	3	1,2	13	5,3	38	15,4	98	39,8	94	38,2	4,08	,92

Tablo 4.2’de ‘Teknolojik araç gereçleri kullanmanın mesleğimde işimi kolaylaştıracağını düşünüyorum’ ifadesinde, katılımcıların % 97,6’sı katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,46 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir. Bu madde 1-25 soru grubundaki en yüksek yüzdeliğe sahip olan maddedir.

‘Teknolojik araç gereçleri kullanma benim için önemli şeylere ulaşma şansımı arttıracaktır’ ifadesinde, katılımcıların % 95,9’u katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,46 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Teknolojik araç gereçleri kullanmam işlerimi daha hızlı bitirmeme yardımcı olacaktır’ ifadesinde, katılımcıların % 97,2’si katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,52 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Teknolojik araç gereçleri kullanmam benim üretkenliğimi arttıracaktır’ ifadesinde, katılımcıların % 95,1’i katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,41 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Teknolojik araç gereçleri kullanmayı öğrenmek benim için kolay’ ifadesinde, katılımcıların % 87,8’i katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,20 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Teknolojik araç gereçleri kullanarak net sonuçlar alabileceğimi düşünüyorum’ ifadesinde, katılımcıların % 87’si katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,24 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Mesleğimde teknolojiden yararlanmanın kolay olduğunu düşünüyorum’ ifadesinde, katılımcıların % 90,3’ü katılıyorum üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,28 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Teknoloji kullanımında başarılı olmak için gerekli becerilerimi geliştirmek benim için kolay’ ifadesinde, katılımcıların % 85,3’ü katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,17 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Önem verdiğim kişiler teknoloji kullanımının benim için önemli olduğunu söylüyorlar’ ifadesinde katılımcıların % 79,3’ü katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,01 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Davranışlarımda model aldığım kişiler teknoloji kullanımının benim için gerekli olduğunu söylüyorlar’ ifadesinde, katılımcıların % 76,8’i katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 3,94 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Düşüncelerine değer verdiğim kişiler teknolojik araç ve gereçleri kullanmamı tercih ediyorlar’ ifadesinde, katılımcıların % 80,9’u katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,02 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Teknolojik araç ve gereçleri kullanmak için gerekli kaynaklara/olanaklara sahibim’ ifadesinde, katılımcıların % 77,7’si katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 3,94 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Teknolojik araç ve gereçleri kullanmada başarılı olmak için gerekli bilgi birikimine sahibim’ ifadesinde, katılımcıların % 74,4’ü katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 3,99 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Teknolojik araç ve gereçler bildiğim diğer öğrenme ortamları ile uyumlu’ ifadesinde, katılımcıların % 80,5’i katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,00 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Teknolojik araç ve gereç kullanımında zorluk yaşadığımda başkalarından yardım alabilirim’ ifadesinde, katılımcıların % 90,7’i katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,24 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Teknolojik araç ve gereç kullanmak eğlencelidir’ ifadesinde, katılımcıların % 87,4’ü katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,23 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Teknolojik araç ve gereç kullanmak zevklidir’ ifadesinde, katılımcıların % 89’u katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,24 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Teknolojik araç ve gereç kullanmak çok keyiflidir’ ifadesinde, katılımcıların % 87,4’ü katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,21 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Teknolojik araç ve gereç kullanımını öğrenmek için harcadığım çaba makuldür’ ifadesinde, katılımcıların % 82,6’sı katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,06 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Teknolojik araç ve gerece verilen paraya değer’ ifadesinde, katılımcıların % 70,3’ü katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 3,93 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Teknolojik araç ve gereç kullanma eğitimlerine ücret vererek katılmaya değer’ ifadesinde, katılımcıların % 66,3’ü katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 3,75 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir. Bu madde 1-25 soru grubunda en düşük yüzdeye sahip olan maddedir.

‘Teknolojik araç ve gereç kullanmak benim için alışkanlık haline geldi’ ifadesinde katılımcıların % 76,8’i katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 3,95 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Teknolojik araç ve gereçleri kullanmak zorundayım’ ifadesinde katılımcıların % 80,5’i katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,05 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘İleride başka teknolojik araç ve gereçleri kullanma niyetindeyim’ ifadesinde katılımcıların % 87,8’i katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,21 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

‘Teknolojik araç ve gereçleri bol bol kullanma niyetindeyim’ ifadesinde katılımcıların % 78’i katılıyorum ve üzerindeki seçenekleri işaretlemiştir. Maddenin ortalaması 4,08 ve ‘Katılıyorum’ düzeyindedir.

Cinsiyete göre Yaşam Boyu Öğrenme Düzeyi ve Alt Boyutları arasında anlamlı bir farklılığın olup olmadığının belirlenmesi için bağımsız gruplar T-Testi yapılmıştır. Analiz sonuçları aşağıda verilmiştir.

Tablo 4. 3.

Katılımcıların Yaşam Boyu Öğrenme düzeylerinin cinsiyete göre değişimi

	Cinsiyet	N	Ortalama	St.Sapma	t	p
Öğrenmeye İstek	Erkek	163	4,32	0,45	0,00	0,99
	Kadın	83	4,32	0,35		
Gelişime Açıklık	Erkek	163	4,42	0,47	0,53	0,59
	Kadın	83	4,39	0,43		
Yaşam Boyu Öğrenme Genel	Erkek	163	4,37	0,43	0,30	0,76
	Kadın	83	4,35	0,36		

Cinsiyete göre yapılan testin sonucuna göre gruplar arasında” Öğrenmeye İstek”, “Gelişime Açıklık” Alt Boyutları ve “Yaşam Boyu Öğrenme Genel Puanları” arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır.

Tablo 4. 4.

Katılımcıların teknoloji kabul düzeylerinin cinsiyete göre değişimi

	Cinsiyet	N	Ortalama	St.Sapma	T	p
Teknoloji Genel	Erkek	163	4,16	,54	1,69	,32
	Kadın	83	4,04	,51		
Performans Beklentisi	Erkek	163	4,50	,51	1,70	,18
	Kadın	83	4,40	,45		
Hedonik Motivasyon	Erkek	163	4,28	,73	1,46	,06
	Kadın	83	4,14	,67		
Çaba Beklentisi	Erkek	163	4,26	,55	1,58	,22
	Kadın	83	4,15	,49		
Sosyal Etki	Erkek	163	4,05	,76	1,83	,77
	Kadın	83	3,87	,74		
Kolaylaştırıcı Koşul	Erkek	163	4,02	,71	1,36	,52
	Kadın	83	3,89	,79		
Davranışsal Niyet	Erkek	163	4,19	,73	1,22	,56
	Kadın	83	4,06	,79		
Alışkanlık	Erkek	163	4,00	,83	,19	,06
	Kadın	83	3,98	,73		
Fiyat Değeri	Erkek	163	3,96	,76	,32	,94
	Kadın	83	3,83	,74		

Katılımcıların eğitim durumuna göre Yaşam Boyu Öğrenme Puanları ve alt boyutları olan “Öğrenmeye İstek” ve “Gelişime Açıklık” alt boyutlarında gruplar arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığının belirlenmesi için tek yönlü varyans analizi yapılmıştır. Analiz sonuçları aşağıdaki tabloda gösterilmektedir.

Tablo 4.5.

Eğitim durumuna göre Yaşam Boyu Öğrenme ve alt boyutları puan ortalamalarının karşılaştırılması

		N	Ortalama	Standart Sapma	F	p
Öğrenmeye İstek	İlkokul	6	4,11	0,23	,593	,70
	Ortaokul	25	4,25	0,51		
	Lise	38	4,37	0,43		
	Ön Lisans	48	4,34	0,45		
	Lisans	97	4,32	0,40		
	Lisansüstü	32	4,32	0,38		
	Toplam	246	4,32	0,42		
Gelişime Açıklık	İlkokul	6	4,25	0,36	,419	,83
	Ortaokul	25	4,33	0,49		
	Lise	38	4,43	0,44		
	Ön Lisans	48	4,46	0,51		
	Lisans	97	4,41	0,44		
	Lisansüstü	32	4,40	0,44		
	Toplam	246	4,41	0,46		
Hayat Boyu Genel Puan	İlkokul	6	4,18	0,20	,551	,73
	Ortaokul	25	4,29	0,46		
	Lise	38	4,40	0,41		
	Ön Lisans	48	4,40	0,44		
	Lisans	97	4,37	0,39		
	Lisansüstü	32	4,36	0,38		
	Toplam	246	4,37	0,41		

Eğitim durumu değişkenleri olan İlkokul, Ortaokul, Lise, Ön Lisans, Lisans ve Lisansüstü olarak katılımcılar toplam altı gruba ayrılmıştır. Gruplar arasında “Hayat Boyu Öğrenme Genel Puanı” ve “Öğrenmeye İstek” ve “Gelişime Açıklık” alt boyutlarında anlamlı farklılıklar bulunmamıştır.

Katılımcıların eğitim durumuna göre Teknoloji Kabul ve Kullanım ve Alt Boyutları olan “Teknoloji Genel” ve “Performans Beklentisi”, “Hedonik Motivasyon”, “Çaba Beklentisi”, “Sosyal Etki”, “Kolaylaştırıcı Koşul”, “Davranışsal

Niyet”, “Alışkanlık” ve “Fiyat Değeri” alt boyutlarında gruplar arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığının belirlenmesi için tek yönlü varyans analizi yapılmıştır. Analiz sonuçları aşağıdaki tabloda gösterilmektedir.

Tablo 4.6.

Eğitim durumuna göre teknoloji kabul ve kullanım ve alt boyutları puan ortalamalarının karşılaştırılması

		N	Ortalama	Standart Sapma	F	p
Teknoloji Genel	İlkokul	6	4,15	0,19	0,34	0,88
	Ortaokul	25	4,08	0,64		
	Lise	38	4,22	0,60		
	Ön Lisans	48	4,10	0,58		
	Lisans	97	4,12	0,51		
	Lisansüstü	32	4,07	0,43		
	Toplam	246	4,12	0,54		
Performans Beklentisi	İlkokul	6	4,17	0,26	0,97	0,43
	Ortaokul	25	4,42	0,48		
	Lise	38	4,45	0,50		
	Ön Lisans	48	4,53	0,48		
	Lisans	97	4,44	0,53		
	Lisansüstü	32	4,57	0,43		
	Toplam	246	4,47	0,50		
Hedonik Motivasyon	İlkokul	6	4,44	0,50	0,64	0,66
	Ortaokul	25	4,01	1,02		
	Lise	38	4,24	0,81		
	Ön Lisans	48	4,22	0,67		
	Lisans	97	4,27	0,65		
	Lisansüstü	32	4,26	0,67		
	Toplam	246	4,23	0,72		
Çaba Beklentisi	İlkokul	6	4,08	0,26	0,41	0,84
	Ortaokul	25	4,18	0,66		
	Lise	38	4,31	0,48		
	Ön Lisans	48	4,18	0,64		
	Lisans	97	4,25	0,51		
	Lisansüstü	32	4,23	0,45		
	Toplam	246	4,23	0,54		

Tablo 4.6. (devam/)

		N	Ortalama	Standart Sapma	F	p
Sosyal Etki	İlkokul	6	4,44	0,40	1,75	0,12
	Ortaokul	25	4,01	0,90		
	Lise	38	4,26	0,65		
	Ön Lisans	48	3,95	0,82		
	Lisans	97	3,92	0,78		
	Lisansüstü	32	3,89	0,60		
	Toplam	246	4,00	0,76		
Kolaylaştırıcı Koşul	İlkokul	6	4,22	0,46	0,54	0,74
	Ortaokul	25	3,88	0,92		
	Lise	38	4,07	0,75		
	Ön Lisans	48	3,88	0,81		
	Lisans	97	3,99	0,72		
	Lisansüstü	32	4,05	0,62		
	Toplam	246	3,98	0,75		
Davranışsal Niyet	İlkokul	6	3,83	0,68	0,62	0,67
	Ortaokul	25	4,10	0,91		
	Lise	38	4,17	0,79		
	Ön Lisans	48	4,23	0,75		
	Lisans	97	4,18	0,74		
	Lisansüstü	32	4,00	0,65		
	Toplam	246	4,15	0,75		
Alışkanlık	İlkokul	6	4,08	0,38	0,71	0,61
	Ortaokul	25	3,96	0,92		
	Lise	38	4,16	0,85		
	Ön Lisans	48	3,92	0,85		
	Lisans	97	4,04	0,73		
	Lisansüstü	32	3,84	0,84		
	Toplam	246	4,00	0,80		
Fiyat Değeri	İlkokul	6	3,94	0,53	1,09	0,36
	Ortaokul	25	4,11	0,70		
	Lise	38	4,08	0,76		
	Ön Lisans	48	3,88	0,87		
	Lisans	97	3,90	0,71		
	Lisansüstü	32	3,73	0,81		
	Toplam	246	3,92	0,76		

Eğitim durumu değişkenleri olan İlkokul, Ortaokul, Lise, Ön Lisans, lisans ve Lisansüstü olarak katılımcılar toplam altı gruba ayrılmıştır. Gruplar arasında Teknoloji Kabul ve Kullanım ve alt boyutları olan “Teknoloji Genel” ve “performans beklentisi”, “Hedonik Motivasyon”, “Çaba Beklentisi”, “Sosyal Etki”, “Kolaylaştırıcı Koşul”, “Davranışsal Niyet”, “Alışkanlık” ve “Fiyat Değeri” alt boyutlarında gruplar arasında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır.

Katılımcıların eğitim durumuna göre “Yaşam Boyu Öğrenme Puanları” ve alt boyutları olan “Öğrenmeye İstek” ve “Gelişime Açıklık” alt boyutlarında gruplar arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığının belirlenmesi için Tek Yönlü Varyans Analizi yapılmıştır. Analiz sonuçları aşağıdaki tabloda gösterilmektedir.

Tablo 4.7.

Eğitim durumuna göre Yaşam Boyu Öğrenme ve alt boyutları puan ortalamalarının karşılaştırılması

		N	Ortalama	Standart Sapma	F	p
Öğrenmeye istek	İlkokul	6	4,11	0,23	,59	,70
	Ortaokul	25	4,25	0,51		
	Lise	38	4,37	0,43		
	Ön Lisans	48	4,34	0,45		
	Lisans	97	4,32	0,40		
	Lisansüstü	32	4,32	0,38		
	Toplam	246	4,32	0,42		
Gelişime açıklık	İlkokul	6	4,25	0,36	,41	,83
	Ortaokul	25	4,33	0,49		
	Lise	38	4,43	0,44		
	Ön Lisans	48	4,46	0,51		
	Lisans	97	4,41	0,44		
	Lisansüstü	32	4,40	0,44		
	Toplam	246	4,41	0,46		
Hayat Boyu Genel Puan	İlkokul	6	4,18	0,20	,55	,73
	Ortaokul	25	4,29	0,46		
	Lise	38	4,40	0,41		
	Ön Lisans	48	4,40	0,44		
	Lisans	97	4,37	0,39		
	Lisansüstü	32	4,36	0,38		
	Toplam	246	4,37	0,41		

Eğitim Durumu değişkenleri olan İlkokul, Ortaokul, Lise, Ön Lisans, Lisans ve Lisansüstü olarak katılımcılar toplam altı gruba ayrılmıştır. Gruplar arasında Hayat Boyu Öğrenme Genel Puanı ve Öğrenmeye istek ve Gelişime açıklık alt boyutlarında anlamlı farklılıklar bulunmamıştır.

Katılımcıların Hizmet Süresine göre Yaşam Boyu Öğrenme Puanları ve alt boyutları olan “Öğrenmeye İstek” ve “Gelişime Açıklık” alt boyutlarında gruplar arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığının belirlenmesi için Tek Yönlü Varyans Analizi yapılmıştır. Analiz sonuçları aşağıdaki tabloda gösterilmektedir.

Tablo 4.8.

Hizmet süresine göre Yaşam Boyu Öğrenme ve alt boyutları puan ortalamalarının karşılaştırılması

			N	Ortalama	Standart Sapma	f	p
Öğrenmeye İstek	1-10 Arası	Yıl	164	4,29	,39	1,31	,27
	11-20 Arası	Yıl	56	4,39	,43		
	21-30 Arası	Yıl	22	4,36	,47		
	Total		242	4,32	,41		
Gelişime Açıklık	1-10 Arası	Yıl	164	4,40	,43	,34	,70
	11-20 Arası	Yıl	56	4,44	,51		
	21-30 Arası	Yıl	22	4,34	,48		
	Total		242	4,41	,45		
Hayat Boyu Öğrenme Genel	1-10 Arası	Yıl	164	4,35	,37	,57	,56
	11-20 Arası	Yıl	56	4,41	,44		
	21-30 Arası	Yıl	22	4,35	,46		
	Total		242	4,36	,40		

Hizmet Süresi değişkenleri olan 1-10 Yıl Arası, 11-20 Yıl Arası, 21-30 Yıl Arası olarak katılımcılar toplam üç gruba ayrılmıştır. Gruplar arasında Yaşam Boyu

Öğrenme Genel Puanı ve Öğrenmeye istek ve Gelişime açıklık alt boyutlarında anlamlı farklılıklar bulunmamıştır.

Katılımcıların Hizmet Süresine göre Teknoloji Kabul ve Kullanım ve alt boyutları olan “Teknoloji Genel” ve “Performans Beklentisi”, “Hedonik Motivasyon”, “Çaba Beklentisi”, “Sosyal Etki”, “Kolaylaştırıcı Koşul”, “Davranışsal Niyet”, “Alışkanlık” ve “Fiyat Değeri” alt boyutlarında gruplar arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığının belirlenmesi için Tek Yönlü Varyans Analizi yapılmıştır. Analiz sonuçları aşağıdaki tabloda gösterilmektedir.

Tablo 4.9.

Hizmet süresine göre teknoloji kabul ve kullanım ve alt boyutları puan ortalamalarının karşılaştırılması

		N	Ortalama	Standart Sapma	f	p
Teknoloji Genel	1-10 Yıl Arası	164	4,09	,53	0,77	0,46
	11-20 Yıl Arası	56	4,19	,53		
	21-30 Yıl Arası	22	4,15	,60		
	Toplam	242	4,12	,53		
Performans Beklentisi	1-10 Yıl Arası	164	4,43	,49	0,89	0,41
	11-20 Yıl Arası	56	4,52	,47		
	21-30 Yıl Arası	22	4,52	,51		
	Toplam	242	4,46	,49		
Hedonik Motivasyon	1-10 Yıl Arası	164	4,22	,71	1,21	0,29
	11-20 Yıl Arası	56	4,34	,69		
	21-30 Yıl Arası	22	4,07	,81		
	Toplam	242	4,23	,71		
Çaba Beklentisi	1-10 Yıl Arası	164	4,23	,50	0,40	0,66
	11-20 Yıl Arası	56	4,18	,56		
	21-30 Yıl Arası	22	4,30	,62		
	Toplam	242	4,22	,53		
Sosyal Etki	1-10 Yıl Arası	164	3,96	,73	0,48	0,61
	11-20 Yıl Arası	56	4,02	,86		
	21-30 Yıl Arası	22	4,12	,73		
	Toplam	242	3,99	,76		
Kolaylaştırıcı Koşul	1-10 Yıl Arası	164	4,01	,71	0,41	0,66
	11-20 Yıl Arası	56	3,90	,81		
	21-30 Yıl Arası	22	3,98	,83		
	Toplam	242	3,98	,74		
Davranışsal Niyet	1-10 Yıl Arası	164	4,10	,74	1,71	0,18
	11-20 Yıl Arası	56	4,30	,72		
	21-30 Yıl Arası	22	4,04	,87		
	Toplam	242	4,14	,75		
Alışkanlık	1-10 Yıl Arası	164	3,93	,83	1,68	0,18
	11-20 Yıl Arası	56	4,12	,67		
	21-30 Yıl Arası	22	4,15	,82		
	Toplam	242	3,99	,80		
Fiyat Değeri	1-10 Yıl Arası	164	3,83	,76	3,13	0,04
	11-20 Yıl Arası	56	4,11	,68		
	21-30 Yıl Arası	22	4,06	,83		
	Toplam	242	3,92	,76		

Tablo 4.9. (devam/)

		N	Ortalama	Standart Sapma	f	p
Teknoloji Genel	1-10 Yıl Arası	164	4,09	,53	0,77	0,46
	11-20 Yıl Arası	56	4,19	,53		
	21-30 Yıl Arası	22	4,15	,60		
	Toplam	242	4,12	,53		
Performans Beklentisi	1-10 Yıl Arası	164	4,43	,49	0,89	0,41
	11-20 Yıl Arası	56	4,52	,47		
	21-30 Yıl Arası	22	4,52	,51		
	Toplam	242	4,46	,49		
Hedonik Motivasyon	1-10 Yıl Arası	164	4,22	,71	1,21	0,29
	11-20 Yıl Arası	56	4,34	,69		
	21-30 Yıl Arası	22	4,07	,81		
	Toplam	242	4,23	,71		
Çaba Beklentisi	1-10 Yıl Arası	164	4,23	,50	0,40	0,66
	11-20 Yıl Arası	56	4,18	,56		
	21-30 Yıl Arası	22	4,30	,62		
	Toplam	242	4,22	,53		
Sosyal Etki	1-10 Yıl Arası	164	3,96	,73	0,48	0,61
	11-20 Yıl Arası	56	4,02	,86		
	21-30 Yıl Arası	22	4,12	,73		
	Toplam	242	3,99	,76		
Kolaylaştırıcı Koşul	1-10 Yıl Arası	164	4,01	,71	0,41	0,66
	11-20 Yıl Arası	56	3,90	,81		
	21-30 Yıl Arası	22	3,98	,83		
	Toplam	242	3,98	,74		
Davranışsal Niyet	1-10 Yıl Arası	164	4,10	,74	1,71	0,18
	11-20 Yıl Arası	56	4,30	,72		
	21-30 Yıl Arası	22	4,04	,87		
	Toplam	242	4,14	,75		
Alışkanlık	1-10 Yıl Arası	164	3,93	,83	1,68	0,18
	11-20 Yıl Arası	56	4,12	,67		
	21-30 Yıl Arası	22	4,15	,82		
	Toplam	242	3,99	,80		
Fiyat Değeri	1-10 Yıl Arası	164	3,83	,76	3,13	0,04
	11-20 Yıl Arası	56	4,11	,68		
	21-30 Yıl Arası	22	4,06	,83		
	Toplam	242	3,92	,76		

Hizmet Süresine göre değişkenleri olan 1-10 Yıl Arası, 11-20 Yıl Arası, 21-30 Yıl Arası olarak katılımcılar toplam üç gruba ayrılmıştır. Gruplar arasında Teknoloji Kabul ve Kullanım ile alt boyutları olan “Teknoloji Genel” ve “Performans Beklentisi”, “Hedonik Motivasyon”, “Çaba Beklentisi”, “Sosyal Etki”, “Kolaylaştırıcı Koşul”, “Davranışsal Niyet”, “Alışkanlık” ve “Fiyat Değeri” alt boyutlarında gruplar arasında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır.

Katılımcıların Alınan Kursa göre Teknoloji Kabul ve Kullanım ve alt boyutları olan “Teknoloji Genel” ve “Performans Beklentisi”, “Hedonik Motivasyon”, “Çaba Beklentisi”, “Sosyal Etki”, “Kolaylaştırıcı Koşul”, “Davranışsal Niyet”, “Alışkanlık” ve “Fiyat Değeri” alt boyutlarında gruplar arasında anlamlı bir

farklılık olup olmadığının belirlenmesi için Tek Yönlü Varyans Analizi yapılmıştır. Analiz sonuçları aşağıdaki tabloda gösterilmektedir.

Tablo 4.10.

Alınan kursa göre teknoloji kabul ve kullanım ve alt boyutları puan ortalamalarının karşılaştırılması

	N	Ortalama	St.Sapma	f	p	Fark olan gruplar	
Teknoloji Genel	Hiç Kursa Gitmeyen (1)	95	4,09	,49	2,30	,03	1-2, 1-7
	1 Kursa Giden (2)	8	3,67	,58			
	2 Kursa Giden (3)	29	4,13	,56			
	3 Kursa Giden (4)	20	3,95	,52			
	4 Kursa Giden (5)	15	4,14	,64			
	5 Kursa Giden (6)	19	4,09	,57			
	6 ve Üstü Kursa Giden (7)	60	4,28	,50			
	Toplam	246	4,12	,53			
Performans Beklentisi	Hiç Kursa Gitmeyen (1)	95	4,42	,45	1,68	,12	
	1 Kursa Giden (2)	8	4,12	,71			
	2 Kursa Giden (3)	29	4,43	,56			
	3 Kursa Giden (4)	20	4,38	,44			
	4 Kursa Giden (5)	15	4,53	,48			
	5 Kursa Giden (6)	19	4,44	,55			
	6 ve Üstü Kursa Giden (7)	60	4,60	,46			
	Toplam	246	4,46	,49			
Hedonik Motivasyon	Hiç Kursa Gitmeyen (1)	95	4,18	,64	2,95	,008	1-2, 1-7, 2-3, 2-5, 2-6, 2-7
	1 Kursa Giden (2)	8	3,58	,72			
	2 Kursa Giden (3)	29	4,32	,93			
	3 Kursa Giden (4)	20	3,91	,79			
	4 Kursa Giden (5)	15	4,35	,67			
	5 Kursa Giden (6)	19	4,19	,70			
	6 ve Üstü Kursa Giden (7)	60	4,44	,63			
	Toplam	246	4,23	,71			

Tablo 4.10. (devam/)

		N	Ortalama	St.Sapma	f	p	Fark olan gruplar
Çaba Beklentisi	Hiç Kursa Gitmeyen (1)	95	4,21	,48	1,71	,11	
	1 Kursa Giden (2)	8	3,81	,69			
	2 Kursa Giden (3)	29	4,19	,58			
	3 Kursa Giden (4)	20	4,07	,52			
	4 Kursa Giden (5)	15	4,23	,52			
	5 Kursa Giden (6)	19	4,28	,64			
	6 ve Üstü Kursa Giden (7)	60	4,35	,53			
	Toplam	246	4,22	,53			
Sosyal Etki	Hiç Kursa Gitmeyen (1)	95	3,96	,73	,99	,43	
	1 Kursa Giden (2)	8	3,83	,53			
	2 Kursa Giden (3)	29	4,05	,93			
	3 Kursa Giden (4)	20	3,70	,80			
	4 Kursa Giden (5)	15	3,91	,80			
	5 Kursa Giden (6)	19	4,10	,70			
	6 ve Üstü Kursa Giden (7)	60	4,12	,72			
	Toplam	246	3,99	,76			
Kolaylaştırıcı Koşul	Hiç Kursa Gitmeyen (1)	95	4,00	,70	2,02	,06	
	1 Kursa Giden (2)	8	3,33	,75			
	2 Kursa Giden (3)	29	4,06	,77			
	3 Kursa Giden (4)	20	3,75	,68			
	4 Kursa Giden (5)	15	4,00	,89			
	5 Kursa Giden (6)	19	3,78	,84			
	6 ve Üstü Kursa Giden (7)	60	4,12	,69			
	Toplam	246	3,98	,74			
Davranışsal Niyet	Hiç Kursa Gitmeyen (1)	95	4,10	,73	,92	,48	
	1 Kursa Giden (2)	8	3,81	,59			
	2 Kursa Giden (3)	29	4,13	,85			
	3 Kursa Giden (4)	20	4,02	,78			
	4 Kursa Giden (5)	15	4,13	,74			
	5 Kursa Giden (6)	19	4,15	,72			
	6 ve Üstü Kursa Giden (7)	60	4,31	,75			
	Toplam	246	4,14	,75			

Tablo 4.10. (devam/)

	N	Ortalama	St.Sapma	f	p	Fark olan gruplar
Alışkanlık	Hiç Kursa Gitmeyen (1)	95	3,95	,83	1,28	,26
	1 Kursa Giden (2)	8	3,43	,86		
	2 Kursa Giden (3)	29	3,94	,89		
	3 Kursa Giden (4)	20	3,95	,64		
	4 Kursa Giden (5)	15	4,00	,94		
	5 Kursa Giden (6)	19	4,05	,68		
	6 ve Üstü Kursa Giden (7)	60	4,18	,72		
	Toplam	246	4,00	,80		
Fiyat Değeri	Hiç Kursa Gitmeyen (1)	95	3,88	,69	1,50	,17
	1 Kursa Giden (2)	8	3,45	,64		
	2 Kursa Giden (3)	29	3,91	,79		
	3 Kursa Giden (4)	20	3,83	,79		
	4 Kursa Giden (5)	15	3,97	,98		
	5 Kursa Giden (6)	19	3,73	,92		
	6 ve Üstü Kursa Giden (7)	60	4,12	,71		
	Toplam	246	3,92	,76		

Alınan Kursa göre değişkenleri olan Hiç Kursa Gitmeyen, 1 Kursa Giden, 2 Kursa Giden, 3 Kursa Giden, 4 Kursa Giden, 5 Kursa Giden, 6 ve Üstü Kursa Giden Arası olarak katılımcılar toplam yedi gruba ayrılmıştır. Gruplar arasında Teknoloji Kabul ve Kullanım ile alt boyutları olan “Teknoloji Genel” ve “Performans Beklentisi”, “Hedonik Motivasyon”, “Çaba Beklentisi”, “Sosyal Etki”, “Kolaylaştırıcı Koşul”, “Davranışsal Niyet”, “Alışkanlık” ve “Fiyat Değeri” alt boyutlarında gruplar arasında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır.

Katılımcıların Alınan Kursa göre Yaşam Boyu Öğrenme Puanları ve alt boyutları olan “Öğrenmeye İstek” ve “Gelişime Açıklık” alt boyutlarında gruplar arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığının belirlenmesi için Tek Yönlü Varyans Analizi yapılmıştır. Analiz sonuçları aşağıdaki tabloda gösterilmektedir.

Tablo 4.11.

Alınan kursa göre Yaşam Boyu Öğrenme ve alt boyutları puan ortalamalarının karşılaştırılması

	N	Ortalama	Standart Sapma	f	p	
Öğrenmeye İstek	Hiç Kursa Gitmeyen (1)	95	4,29	,42	1,70	,12
	1 Kursu Giden (2)	8	4,04	,34		
	2 Kursu Giden (3)	29	4,31	,41		
	3 Kursu Giden (4)	20	4,26	,31		
	4 Kursu Giden (5)	15	4,38	,45		
	5 Kursu Giden (6)	19	4,23	,42		
	6 ve Üstü Kursu Giden (7)	60	4,43	,41		
Gelişime Açıklık	Hiç Kursu Gitmeyen (1)	246	4,32	,41	1,93	,075
	Hiç Kursu Gitmeyen (1)	95	4,33	,46		
	1 Kursu Giden (2)	8	4,25	,36		
	2 Kursu Giden (3)	29	4,41	,45		
	3 Kursu Giden (4)	20	4,30	,48		
	4 Kursu Giden (5)	15	4,42	,41		
	5 Kursu Giden (6)	19	4,45	,39		
Hayat Boyu Öğrenme Genel	6 ve Üstü Kursu Giden (7)	60	4,56	,44	1,93	,07
	Hiç Kursu Gitmeyen (1)	246	4,40	,45		
	Hiç Kursu Gitmeyen (1)	95	4,31	,41		
	1 Kursu Giden (2)	8	4,14	,29		
	2 Kursu Giden (3)	29	4,36	,40		
	3 Kursu Giden (4)	20	4,28	,37		
	4 Kursu Giden (5)	15	4,40	,42		
	5 Kursu Giden (6)	19	4,34	,37		
	6 ve Üstü Kursu Giden (7)	60	4,49	,40		
	Hiç Kursu Gitmeyen (1)	246	4,36	,40		

Alınan Kursa göre değişkenleri olan Hiç Kursu Gitmeyen, 1 Kursu Giden, 2 Kursu Giden, 3 Kursu Giden, 4 Kursu Giden, 5 Kursu Giden, 6 ve Üstü Kursu Giden

Arası olarak katılımcılar toplam yedi gruba ayrılmıştır. Gruplar arasında “Hayat Boyu Öğrenme Genel Puanı” ve “Öğrenmeye İstek” ve “Gelişime Açıklık” alt boyutlarında anlamlı farklılıklar bulunmamıştır.

Katılımcıların Yaşam Boyu Öğrenme düzeylerinin eğitim durumu değişkenine göre değişip değişmediğinin belirlenmesi.

Tablo 4.12.

Katılımcıların eğitim düzeylerine göre Yaşam Boyu Öğrenme ortalama değerleri

Eğitim Düzeyi	N	Ortalama	Standart Sapma
İlkokul	6	4,17	,25
Ortaokul	25	4,42	,47
Lise	38	4,45	,49
Ön Lisans	48	4,52	,48
Lisans	97	4,43	,53
Lisansüstü	32	4,57	,43
Toplam	246	4,46	,49

Belediye çalışanlarının en son mezun oldukları eğitim kademelerine göre “Yaşam Boyu Öğrenme” ortalamaları incelendiğinde en yüksek ortalama yüksek lisans derecesine sahip olan Belediye Çalışanları olurken en düşük sayı ise ilkokul derecesine sahip olan Belediye Çalışanları olmuştur. Daha sonra yüksek olanlar ise ön lisans ve lise derecelerine sahip olan Belediye Çalışanları olmuştur. Oluşan bu farklılaşmanın istatistiksel olarak anlamlı olup olmadığını belirlemek için tek yönlü ANOVA yapılmıştır.

Tablo 4.13.

Yaşam Boyu Öğrenme eğilimleri ve teknoloji kabul ve kullanım modeli korelasyon tablosu

		Perfor mans Beklenti si	Hedonik Motivasy on	Çaba Beklenti si	Sosyal Etki	Kolaylaş tırıcı Koşul	Davranış sal Niyet	Alışkanlı k	Fiyat Değeri	Öğren meye İstek	Gelişime Açıklık	HBÖ Genel	Teknoloji Genel
Performans Beklentisi	Pearson Correlatio n	1	,521**	,682**	,471**	,417**	,520**	,443**	,439**	,515**	,608**	,608**	,697**
Hedonik Motivasyon	Pearson Correlatio n	,521**	1	,532**	,441**	,582**	,555**	,549**	,509**	,418**	,506**	,501**	,765**
Çaba Beklentisi	Pearson Correlatio n	,682**	,532**	1	,504**	,542**	,535**	,513**	,556**	,496**	,605**	,597**	,767**
Sosyal Etki	Pearson Correlatio n	,471**	,441**	,504**	1	,483**	,425**	,486**	,494**	,321**	,445**	,416**	,707**
Kolaylaştırıcı Koşul	Pearson Correlatio n	,417**	,582**	,542**	,483**	1	,455**	,521**	,583**	,353**	,427**	,422**	,755**
Davranışsal Niyet	Pearson Correlatio n	,520**	,555**	,535**	,425**	,455**	1	,714**	,615**	,377**	,492**	,471**	,794**
Alışkanlık	Pearson Correlatio n	,443**	,549**	,513**	,486**	,521**	,714**	1	,698**	,321**	,410**	,396**	,822**
Fiyat Değeri	Pearson Correlatio n	,439**	,509**	,556**	,494**	,583**	,615**	,698**	1	,370**	,431**	,433**	,812**
Öğrenmeye İstek	Pearson Correlatio n	,515**	,418**	,496**	,321**	,353**	,377**	,321**	,370**	1	,719**	,920**	,503**
Gelişime Açıklık	Pearson Correlatio n	,608**	,506**	,605**	,445**	,427**	,492**	,410**	,431**	,719**	1	,934**	,624**
HBÖ Genel	Pearson Correlatio n	,608**	,501**	,597**	,416**	,422**	,471**	,396**	,433**	,920**	,934**	1	,611**
Teknoloji Genel	Pearson Correlatio n	,697**	,765**	,767**	,707**	,755**	,794**	,822**	,812**	,503**	,624**	,611**	1

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

Katılımcıların Yaşam Boyu Öğrenme düzeyleri ile Teknoloji Kabul ve Kullanım düzeyleri (TKK) arasında orta düzeyde anlamlı pozitif bir ilişki vardır ($r=0,611$, $p<0,000$). Yani kişilerin Yaşam Boyu Öğrenme düzeyleri arttıkça teknoloji kabul ve kullanım düzeyleri de artmaktadır. Yaşam Boyu Öğrenmeye yönelik tutumun alt boyutlarından gelişime açıklık ile TKK alt boyutu “Performans Beklentisi” arasında orta düzeyde anlamlı pozitif bir ilişki vardır.

Tablo 4.14.

Hizmet içi eğitim kursu alıp almamaya göre Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri

		N	Ortalama	Standart Sapma	F	p
Öğrenmeye İstek	Hiç Kursa Gitmeyen	95	4,29	,42	1,70	,12
	1 Kursa Giden	8	4,04	,34		
	2 Kursa Giden	29	4,31	,41		
	3 Kursa Giden	20	4,26	,31		
	4 Kursa Giden	15	4,38	,45		
	5 kursa giden	19	4,23	,42		
Gelişime Açıklık	6 ve üstü kursa giden	60	4,43	,41	1,93	,07
	Hiç kursa gitmeyen	95	4,33	,46		
	1 kursa giden	8	4,25	,36		
	2 kursa giden	29	4,41	,45		
	3 kursa giden	20	4,30	,48		
	4 kursa giden	15	4,42	,41		
HBÖ Genel	5 kursa giden	19	4,45	,39	1,93	,07
	6 ve üstü kursa giden	60	4,56	,443		
	Hiç kursa gitmeyen	95	4,31	,41		
	1 kursa giden	8	4,14	,29		
	2 kursa giden	29	4,36	,409		
	3 kursa giden	20	4,28	,37		
	4 kursa giden	15	4,40	,42		
	5 kursa giden	19	4,34	,37		
	6 ve üstü kursa giden	60	4,49	,40		

Yukarıdaki tabloya göre hizmet içi eğitim kursu alıp almamaya göre Yaşam Boyu Öğrenme genel ve alt boyutları arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Yani daha önce hizmet içi eğitim alan ile almayan ve kurs miktarları arasında herhangi anlamlı bir farklılık yoktur.

Tablo 4.15.

HİE kursa gidip gitmeme ile teknoloji kabul ve kullanım genel ve alt boyutlar arasındaki farklılık

		N	Ortalama	Standart Sapma	F	p	Fark Olan Gruplar
Performans Beklentisi	Hiç kursa gitmeyen (1)	95	4,42	,45	1,68	,12	
	1 kursa giden (2)	8	4,12	,71			
	2 kursa giden (3)	29	4,43	,56			
	3 kursa giden (4)	20	4,38	,44			
	4 kursa giden (5)	15	4,53	,48			
	5 kursa giden (6)	19	4,44	,55			
	6 ve üstü kursa giden (7)	60	4,60	,46			
	Total	246	4,46	,49			
Hedonik Motivasyon	Hiç kursa gitmeyen (1)	95	4,18	,64	2,95	,008	1-2, 1-7, 2-3, 2-5, 2-6, 2-7, 3-4, 4-7
	1 kursa giden (2)	8	3,58	,72			
	2 kursa giden (3)	29	4,32	,93			
	3 kursa giden (4)	20	3,91	,79			
	4 kursa giden (5)	15	4,35	,67			
	5 kursa giden (6)	19	4,19	,70			
	6 ve üstü kursa giden (7)	60	4,44	,63			
	Total	246	4,234	,715			
Çaba Beklentisi	Hiç kursa gitmeyen (1)	95	4,21	,48	1,71	,11	
	1 kursa giden (2)	8	3,81	,69			
	2 kursa giden (3)	29	4,19	,58			
	3 kursa giden (4)	20	4,07	,52			
	4 kursa giden (5)	15	4,23	,52			
	5 kursa giden (6)	19	4,28	,64			
	6 ve üstü kursa giden (7)	60	4,35	,53			
	Total	246	4,22	,53			
Sosyal Etki	Hiç kursa gitmeyen (1)	95	3,96	,73	,99	,43	
	1 kursa giden (2)	8	3,83	,53			
	2 kursa giden (3)	29	4,05	,93			
	3 kursa giden (4)	20	3,70	,80			
	4 kursa giden (5)	15	3,91	,80			
	5 kursa giden (6)	19	4,10	,70			
	6 ve üstü kursa giden (7)	60	4,12	,72			
	Total	246	3,99	,76			

Tablo 4.15. (devam/)

		N	Ortala ma	Standart Sapma	F	p	Fark Olan Gruplar
Kolaylaştırıcı Koşul	Hiç kursa gitmeyen (1)	95	4,00	,70	2,02	,06	
	1 kursa giden (2)	8	3,33	,75			
	2 kursa giden (3)	29	4,06	,77			
	3 kursa giden (4)	20	3,75	,68			
	4 kursa giden (5)	15	4,00	,89			
	5 kursa giden (6)	19	3,78	,84			
	6 ve üstü kursa giden (7)	60	4,12	,69			
	Total	246	3,98	,74			
Davranışsal Niyet	Hiç kursa gitmeyen (1)	95	4,10	,73	,92	,48	
	1 kursa giden (2)	8	3,81	,59			
	2 kursa giden (3)	29	4,13	,85			
	3 kursa giden (4)	20	4,02	,78			
	4 kursa giden (5)	15	4,13	,74			
	5 kursa giden (6)	19	4,15	,72			
	6 ve üstü kursa giden (7)	60	4,31	,75			
	Total	246	4,14	,75			
Alışkanlık	Hiç kursa gitmeyen (1)	95	3,95	,83	1,28	,26	
	1 kursa giden (2)	8	3,43	,86			
	2 kursa giden (3)	29	3,94	,89			
	3 kursa giden (4)	20	3,95	,64			
	4 kursa giden (5)	15	4,00	,94			
	5 kursa giden (6)	19	4,05	,68			
	6 ve üstü kursa giden (7)	60	4,18	,72			
	Total	246	4,00	,80			
Fiyat Değeri	Hiç kursa gitmeyen (1)	95	3,88	,69	1,50	,17	
	1 kursa giden (2)	8	3,45	,64			
	2 kursa giden (3)	29	3,91	,79			
	3 kursa giden (4)	20	3,83	,79			
	4 kursa giden (5)	15	3,97	,98			
	5 kursa giden (6)	19	3,73	,92			
	6 ve üstü kursa giden (7)	60	4,12	,71			
	Total	246	3,92	,76			
Teknoloji Genel	Hiç kursa gitmeyen (1)	95	4,09	,49	2,30	,03	1-2, 1-7, 2-5, 2-7, 2-3, 4-7
	1 kursa giden (2)	8	3,67	,58			
	2 kursa giden (3)	29	4,13	,56			
	3 kursa giden (4)	20	3,95	,52			
	4 kursa giden (5)	15	4,14	,64			
	5 kursa giden (6)	19	4,09	,57			
	6 ve üstü kursa giden (7)	60	4,28	,50			
	Total	246	4,12	,53			

Hedonik Motivasyon ile kursa gidip gitmeme arasında anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Ancak hangi gruplar arasında farklılık olduğunun belirlenmesi için LSD Testi yapılmıştır. LSD Test sonuçlarına göre hiç kursa gitmeyen grup ile bir kursa giden grup arasında, gitmeyen grup lehine anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Hiç Kursa Gitmeyen Grup ile 6 ve Üstü Hizmet İçi Eğitim Kursuna Giden Grup arasında 6 ve Üstü Kursa Giden Grup lehine anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Bu da bize hizmet içi eğitimde en az 6 ve üstü kursa katılımın daha anlamlı olduğunu göstermektedir. Performans beklentisi alt boyutunda gruplar arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır.

Tablo 4.16.

Yaşam Boyu Öğrenme genel puanının teknoloji kabul ve kullanım düzeyini yordaması regresyon analizi

Model		Standardize edilmemiş katsayılar		Standardize edilmiş katsayılar		F	p
		B	St.hata	Beta	t		
1	(Sabit)	,59	,29		2,04		,04
	HBÖ	,80	,06	,611	12,04	145,09	0,00
	Genel						

R²=0,37

Tahmin edilen değişken: Teknoloji Kabul ve Kullanım Düzeyi

Tablo 4.16'ya göre hayat boyu öğrenme eğilimleri ile Teknoloji Kabul ve Kullanım Düzeyi arasında anlamlı bir ilişki vardır. Ayrıca Yaşam Boyu Öğrenme eğilim puanı, Teknoloji Kabul ve Kullanım Düzeyindeki değişimin %37 sini açıklamaktadır, yordamaktadır.

BÖLÜM V

TARTIŞMA

5.1. Yaşam Boyu Öğrenme ve Teknoloji Kabule İlişkin Tartışma

Katılımcıların Yaşam Boyu Öğrenme genel ortalama puanı katılıyorum düzeydedir, bunun anlamı katılımcıların Yaşam Boyu öğrenmeye yönelik eğilimleri yüksek düzeydedir.

Yapılan çalışmalar göz önüne alındığında, bu konuda değişik örneklerle aynılık taşıyan çalışmalar yapıldığı ortaya konulmuştur. Konunun daha iyi anlaşılabilmesi için örneklemek gerekirse; üniversitede eğitim gören gruplar üzerinde yapılan Yaşam Boyu Öğrenme içerikli araştırmanın sonucunda, bu öğrenci grubunun Yaşam Boyu Öğrenme yeterlilik seviyelerinin iyi düzeyde olduğu (Karakuş 2013), öğrencilerin yaşam boyu eğilimleri için ise (Karaduman 2015) yüksek düzeyde olduğu yönünde görüş bildirmiştir. Tunca vd. (2015) Denat vd. (2016)'nın yapmış oldukları çalışma katılımcıların Yaşam Boyu Öğrenme eğilimleri için genel anlamda düşük ifadesini kullanmışlardır.

Belirli bir meslek grubu içerisinde herhangi bir üniversite bitirmiş olan çalışanlara yönelik Yaşam Boyu Öğrenme içerikli yapılan incelemede, Yaşam Boyu Öğrenme eğilimleri için Ayaz ve Ünal (2016) bu meslek grupları arasında Öğretmenlik mesleğini icra edenlerin Yaşam Boyu Öğrenme eğilimlerinin oranının fazla olduğunu göstermiştir.

Yaşam Boyu Öğrenme yeterliliklerinin belirlenmeye çalışıldığı diğer örnek çalışmalardan bir olan Ayçiçek (2016)'in Eğitim Fakültesinde görev yapan öğretim görevlileri üzerinde yaptığı çalışmada Yaşam Boyu Öğrenme eğilimleri için yüksek ifadesi dile getirilmiştir. Ekşioğlu ve arkadaşları'nın (2017) yaptıkları Yaşam Boyu Öğrenme eğilimlerinin ele alındığı, pedagojik formasyon alan öğrenciler arasında,

öğrencilerin yeni şeyler öğrenme ve kişisel gelişimleri konusunda duydukları istek oranının düşük olduğunun ortaya konulmuştur. İnanma düzeyleri ile kişinin aldığı eğitimler arasındaki ilişkiyi ele alan Cresson ve Dean (2000), yetişkinlere yönelik eğitimlerin, inanç düzeylerini artırdığı, bu eğitimi alanların düzeylerinin diğerlerinden yüksek olduğu gözlemlenmiştir.

Katılımcıların Yaşam Boyu Öğrenme düzeylerinin cinsiyete göre değişmediği, öğrenmeye istek ve gelişime açıklık boyutlarında her iki grubun da yüksek düzeyde puanlara sahip olduğu görülmüştür. Kadınların erkeklerden ya da erkeklerin kadınlardan daha yüksek ya da daha düşük bir Yaşam Boyu Öğrenme düzeyine sahip olduğu söylenemez.

Cinsiyetin, Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimlerine etkisi ve yarattığı farklılıkları farklı araştırmacılar ele almışlardır. Bunlardan ele alan Tunca ve arkadaşları (2015) ve Dündar (2016) üniversitede eğitim gören gençler üzerinde bu çalışmayı yapmışlar; Ayaz ve Ünal (2016) kendileri için hedef kitle olarak Öğretmenleri belirlemişler, Öğretim Elemanlarını ise Ayçiçek (2016) kendisine alan seçmiş, Hojat ve arkadaşları (2013) ise çalışmasını tıp doktorları üzerinde gerçekleştirmiştir. Bütün bu çalışmalar bize, Yaşam Boyu Öğrenme eğilimlerinde cinsiyete göre herhangi bir farklılık göstermediği ortaya koymuştur.

Denat ve arkadaşları (2016) bu çalışmayı hemşirelik eğitimi gören öğrencilerle yaparken Ekşioğlu ve arkadaşları (2017) aynı çalışmada pedagojik formasyon alan öğrencilerle bu çalışmayı gerçekleştirmişler, Yaşam Boyu Öğrenme eğilimlerinin erkek öğrenciler yönünde yüksek oluşu gözlemlenmiş; Üniversite öğrencileriyle Karaduman (2015)'in yaptığı çalışma, Erdamar ve arkadaşları (2017) tarafından öğretmenler üzerinde yapılan aynı çalışma göstermiştir ki, cinsiyete göre Yaşam Boyu Öğrenme eğilimi değişkenlik göstermekte, bunun da kadınlara oranı yüksek gerçekleşmiştir. Yaşam Boyu Öğrenme alt boyutlarının ele alındığı Crick (2004)'in çalışması farklı yaş gruplarında yer alan kişiler üzerinde yapılmış, sonuçta kız ve erkekler arasında anlamlı farklılıklar ortaya çıkmıştır.

Katılımcıların teknoloji kabul ve kullanım düzeylerine ilişkin genel ortalamalarına bakıldığında ise ortalamaların yüksek olduğunu görmekteyiz. Bu araştırmada teknoloji kabul ve kullanım düzeyleri ve alt boyutlarının cinsiyete göre değişmediği ortaya çıkmıştır.

Teknolojik Kabul ve Kullanım Niyetini belirlemeye yönelik pek çok çalışma yapılmış, değişik gruplar üzerinde cinsiyete göre, sosyal etki ve kolaylaştırıcı

durumların faktörü, kabul oranlarındaki farklılıklar, çaba beklentileri belirlenmeye çalışılmıştır. Teknoloji Kabul ve Kullanım Düzeyinin cinsiyetle olan ilişkisinin ölçülmeye çalışıldığı Mccombs'un (2011) çalışmasında, Teknoloji Kabul ile Kullanım Niyeti boyutlarından performans beklentisi ile çaba beklentisi, sosyal etki ve kolaylaştırıcı durumların davranışsal niyeti yordamasında cinsiyet faktöründen etkilenmediği belirlenmiştir.

Teknoloji Kabul ve Kullanımında niyet cinsiyete göre değişiklik göstermemekte, konuyla ilgili oldukça fazla çalışma olduğu görülmektedir.

Öğrenciler üzerinde interneti eğitim alanında kullanmaya yönelik özyeterlik algısının cinsiyete göre değişkenlik gösterip göstermediği araştırılmış, Tuncer ve Özüt (2012) tarafından öğrenci grubu üzerinde yapılan çalışma sonunda, cinsiyete bağlı bir farklılığın olmadığı görülmüştür. Performans beklentisi, Çaba beklentisi, sosyal etki, kolaylaştırıcı şartlar ile davranışsal niyettin farklılık göstermediği Mendi'nin (2012) çalışmasında ortaya konmuştur.

Eğitim durumu değişkenleri olan İlkokul, Ortaokul, Lise, Ön Lisans, Lisans ve Lisansüstü olarak katılımcılar toplam altı gruba ayrılmıştır. Gruplar arasında "Hayat Boyu Öğrenme Genel Puanı" ve "Öğrenmeye istek" ve "Gelişime Açıklık" alt boyutlarında anlamlı farklılıklar bulunmamıştır.

Öğretmenlerin Yaşam Boyu Öğrenme eğilimleri Dervişoğulları, Tutkun ve Dervişoğulları (2016), tarafından yapılan çalışmada belirlenmeye çalışılmış, burada öğretmenlerin eğitim düzeyleri, çalıştıkları okulun türüne, mezun oldukları fakülte ile branşlarına göre Yaşam Boyu Öğrenme eğilimleri puanlarının arasındaki anlamlı farklılığın istatistiksel olarak ölçülmesi için), İmam-Hatip Ortaokul ve Liselerinde görev yapan öğretmenler belirlenmiş, sonuçta anlamlı bir farklılığın olmadığı neticesi elde edilmiştir.

Sınıf öğretmeni adayları arasında yapılan Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimlerinin farklı değişkenlere göre anlamlı düzeyde farklılık oluşturup oluşturmadığının belirlenmek istendiği Dündar (2016) çalışmasında; öğretmen adaylarının, babalarının eğitim durumları, öğretimlerinin türleri, sosyo ekonomik durumlarının değişkenlerinin anlamlı bir fark yaratmadığı görülmüş, bölüm tercihlerinde okul başarı puanları, lisans üstü eğitim beklentisi, internetten yararlanma değişkenleri bakımından anlamlı farklılıklar görüldüğü ortaya konmuştur. Bu çalışma için 2014-2015 Eğitim ve Öğretim döneminde İnönü

Üniversitesinde okuyan 275, Fırat Üniversitesinde okuyan 187 sınıf öğretmeni ile görüşülmüştür.

Alınan Kursa göre değişkenleri olan Hiç Kursa Gitmeyen, 1 Kursu Giden, 2 Kursu Giden, 3 Kursu Giden, 4 Kursu Giden, 5 Kursu Giden, 6 ve Üstü Kursu Giden Arası olarak katılımcılar toplam yedi gruba ayrılmıştır. Gruplar arasında Teknoloji Kabul ve Kullanım ile alt boyutları olan “Teknoloji Genel” ve “Performans Beklentisi”, “Hedonik Motivasyon”, “Çaba Beklentisi”, “Sosyal Etki”, “Kolaylaştırıcı Koşul”, “Davranışsal Niyet”, “Alışkanlık” ve “Fiyat Değeri” alt boyutlarında gruplar arasında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır

Alınan Kursa göre değişkenleri olan Hiç Kursu Gitmeyen, 1 Kursu Giden, 2 Kursu Giden, 3 Kursu Giden, 4 Kursu Giden, 5 Kursu Giden, 6 ve Üstü Kursu Giden Arası olarak katılımcılar toplam yedi gruba ayrılmıştır. Gruplar arasında “Hayat Boyu Öğrenme Genel Puanı” ve “Öğrenmeye İstek” ve “Gelişime Açıklık” alt boyutlarında anlamlı farklılıklar bulunmamıştır.

Katılımcıların Yaşam Boyu Öğrenme düzeyleri ile Teknoloji Kabul ve Kullanım düzeyleri (TKK) arasında yüksek düzeyde anlamlı pozitif bir ilişki vardır ($r=0611$, $p<0,000$). Yani kişilerin Yaşam Boyu Öğrenme düzeyleri arttıkça teknoloji kabul ve kullanım düzeyleri de artmaktadır. Yaşam Boyu Öğrenmeye yönelik tutumun alt boyutlarından gelişime açıklık ile TKK alt boyutu “Performans Beklentisi” arasında orta düzeyde anlamlı pozitif bir ilişki vardır.

BÖLÜM VI

SONUÇ ve ÖNERİLER

6.1. Sonuçlar

Yaşam boyu öğrenmeye yönelik eğilim puanları yüksek olan katılımcıların teknoloji kabul ve kullanım düzey puanları da artmaktadır. Bu anlamda Yaşam Boyu Öğrenme eğilimlerinin artırılması için Yaşam Boyu Öğrenme etkinlikleri düzenlenebilir.

Yaşam Boyu Öğrenme eğilimleri ve teknoloji kabul ve kullanım düzeylerinin cinsiyete göre değişmediği ortaya çıktığından kadın erkek fark etmeden eğitimler düzenlenmelidir.

Altıdan fazla sayıda kurs alındığında Yaşam Boyu Öğrenme puanlarında anlamlı artışlar olduğu görüldüğünden her bir katılımcının en az altı adet hizmet içi eğitim kursuna katılması sağlanmalıdır.

Teknoloji Kabul ve Kullanım Düzey puanları ile hizmet içi eğitim kursuna gidip gitmeme ile en az bir kursa katılma arasında, ayrıca altı ve daha fazla kursa katılma arasında farklar olduğundan, teknoloji kabul ve kullanım düzeylerinin artırılması için hizmet içi kurslara yönlendirmelerin yapılması önemlidir.

6.2. Öneriler

Araştırma sonuçlarına göre hizmet içi eğitim alma ile Yaşam Boyu Öğrenme eğilimi arasında ilişki bulunduğundan dolayı, her çalışanın bir hizmet içi eğitim alması, ayrıca alınan eğitimin altı veya daha fazla olması durumunda etkili olduğu sonucu çıktığından altı ve daha fazla hizmet içi eğitimlerin verilmesi önemli görülmektedir.

Yaşam Boyu Öğrenme eğilimi teknoloji kabul düzeylerini etkilediğinden, hizmet içi eğitimlerin verilmesi önemlidir.

EKLER

EK1: Anket Örneği

Değerli Katılımcılar

“Belediye Çalışanlarının Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri ile Teknoloji Kabul ve Kullanım Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi” adlı çalışmamda belediye personellerinin ‘Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri’ ile ‘Teknoloji Kabul ve Kullanım Düzeyleri Arasındaki İlişki’ incelenecektir. Ölçekteki maddelere vereceğiniz samimi ve doğru cevaplar, çalışmanın geçerliği ve güvenilirliği için esas teşkil edecektir. Ölçekten elde edilecek veriler bilimsel araştırma kapsamı dışında başka bir amaç için kesinlikle kullanılmayacaktır.

Bu çalışmaya göstermiş olduğunuz ilgi ve harcamış olduğunuz zaman ve çaba için teşekkürlerimi sunarım.

1. Cinsiyetiniz?

Bay Bayan

2. Yaşınız?

21-30 31-40 41-50 51-60 61 ve üstü

3. Mezuniyet Durumunuz?

İlkokul Ortaokul Lise Ön lisans Lisans Lisans Üstü Doktora

4. Hizmet Süreniz?

1-10 11-20 21-30 31 ve üstü

5. Bugüne kadar ile ilgili ya da ilgisiz kurum dışı bir kursa gönüllü olarak katıldınız mı?

Kurs sayısı:.....

EK2: Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri Ölçeği

YAŞAM BOYU ÖĞRENME EĞİLİMLERİ ÖLÇEĞİ	Kesinlikle Katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum
1.Kendi yeterliliklerime uygun öğrenme hedefleri belirlerim					
2.Öğrenme için gerekli kaynakları önceden hazırlarım					
3.Öğrenme konusuna uygun öğrenme stratejisi kullanmanın gereğine inanırım					
4.Öğrenme sürecinde zamanı iyi değerlendirmek için çalışma planı yaparım					
5.Yeni bir bilgi ile karşılaştığımda öğrenebileceğim konusunda kendime güvenirim					
6.Öğrenme sürecinde kendi kendimi güdülemeyi tercih ederim					
7.Öğrenme konuları zor olsa bile öğrenmeye çalışmaktan vaz geçmem					
8.Yeni şeyler öğrenmekten zevk alırım					
9.Öğrenmede sürecinde ihtiyaç duyduğumda yardım istemekten çekinmem.					
10. Bir konuyu öğrenmenin kendi sorumluluğum olduğuna inanırım					
11. Yeni şeyler öğrenmenin kendimi geliştirmeme katkı sağladığını düşünürüm					
12. İnternetin farklı kültürleri tanımama sağladığını düşünürüm.					
13. Kişisel ya da mesleki gelişimim için gerekli farklı alanlardaki bilgi ve becerilerle ilgili eğitim almayı isterim					
14. Bilgi ve teknolojilerdeki hızlı değişimlerden dolayı bilgilerimi yenilemek için sürekli öğrenmeye ihtiyaç duyarım					
15. Mesleğimde karşılaşılabileceğim problemleri çözmek için çaba sarf ederim					
16. Mesleki yetersizliklerimi gidermek için eğitim alma yolları ararım.					
17. Mesleki kariyerde ilerlemeye önem veririm					

EK3: Teknoloji Kabul Ve Kullanım Birleştirilmiş Modeli Ölçeği

TEKNOLOJİ KABUL VE KULLANIM BİRLEŞTİRİLMİŞ MODELİ ÖLÇEĞİ	Kesinlikle Katılmıyorum	Katılmıyorum	Kararsızım	Katılıyorum	Kesinlikle Katılıyorum
1. Teknolojik araç gereçleri kullanmanın mesleğimde işimi kolaylaştıracağını düşünüyorum.					
2. Teknolojik araç gereçleri kullanma benim için önemli şeylere ulaşma şansımı arttıracaktır.					
3. Teknolojik araç gereçleri kullanmam işlerimi daha hızlı bitirmeme yardımcı olacaktır.					
4. Teknolojik araç gereçleri kullanmam benim üretkenliğimi arttıracaktır.					
5. Teknolojik araç gereçleri kullanmayı öğrenmek benim için kolay.					
6. Teknolojik araç gereçleri kullanarak net sonuçlar alabileceğimi düşünüyorum.					
7. Mesleğimde teknolojiden yararlanmanın kolay olduğunu düşünüyorum.					
8. Teknoloji kullanımında başarılı olmak için gerekli becerilerimi geliştirmek benim için kolay.					
9. Önem verdiğim kişiler teknoloji kullanımının benim için önemli olduğunu söylüyorlar.					
10. Davranışlarımda model aldığım kişiler teknoloji kullanımının benim için gerekli olduğunu söylüyorlar.					
11. Düşüncelerine değer verdiğim kişiler teknolojik araç ve gereçleri kullanmamı tercih ediyorlar.					
12. Teknolojik araç ve gereçleri kullanmak için gerekli kaynaklara/olanaklara sahibim.					
13. Teknolojik araç ve gereçleri kullanmada başarılı olmak için gerekli bilgi birikimine sahibim.					
14. Teknolojik araç ve gereçler bildiğim diğer öğrenme ortamları ile uyumlu.					
15. Teknolojik araç ve gereç kullanımında zorluk yaşadığımda başkalarından yardım alabilirim					
16. Teknolojik araç ve gereç kullanmak eğlencelidir.					
17. Teknolojik araç ve gereç kullanmak zevklidir.					
18. Teknolojik araç ve gereç kullanmak çok keyiflidir.					
19. Teknolojik araç ve gereç kullanımını öğrenmek için harcadığım çaba makuldür.					
20. Teknolojik araç ve gerece verilen paraya değer.					

21. Teknolojik araç ve gereç kullanma eğitimlerine ücret vererek katılmaya değer					
22. Teknolojik araç ve gereç kullanmak benim için alışkanlık haline geldi.					
23. Teknolojik araç ve gereçleri kullanmak zorundayım.					
24. İleride başka teknolojik araç ve gereçleri kullanma niyetindeyim.					
25. Teknolojik araç ve gereçleri bol bol kullanma niyetindeyim					

KAYNAKÇA

- Adabaş, A.(2016). *Bartın Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Öğrencilerinin Yaşam Boyu Öğrenmede Anahtar Yeterliklere Sahip Olma Düzeyleri*. Bartın Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Yaşam Boyu Öğrenme Ana Bilim Dalı. Bartın
- Akbaş, O. ve Özdemir S.M. (2002). “*Avrupa Birliğinde Yaşam Boyu Öğrenme*”. MEB Millî Eğitim Dergisi 155-156. http://dhgm.meb.gov.tr/yayimlar/dergiler/Milli_Egitim_Dergisi/155-156/akbas.htm
- Aksoy, M. (2013). *Kavram olarak hayat boyu öğrenme ve hayat boyu öğrenmenin Avrupa Birliği serüveni*. Bilig, 64, 23-48.
- Akyüz A. (2015), *Teknoloji Kabul Modeline Göre Öğretim Teknolojilerinin Eğitim Kalitesine Katkısına Yönelik Öğretmen Görüşleri*. (Yüksek Lisans Tezi). Yakın Doğu Üniversitesi.
- Ajzen, I. and Fishbein, M.,(1980) *Understanding attitudes and predicting social behaviour*, Prentice Hall.
- Ajzen, I. (2002), “*Perceived behavioral control, self efficacy, locus of control and the theory of planned behavior*”, Journal of Applied Social Psychology, 32, 665-683
- Amoako-Gyampah, K., (2007), “*Perceived usefulness, user involvement and behavioral intention: an empirical study of ERP implementation*”, Computers in Human Behavior, 23, 1232–1248
- Ayaz, C., Ünal, F. (2016). *Öğretmenlerin yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi*. Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, 44(9): 847-856.
- Ayçiçek B, Yanpar Yelken T.(2017). Mersin University Journal of the Faculty of Education . dec2016, Vol. 12 Issue 3, p872-884. 13p.
- Bağcı H. (2015), *Web Tabanlı Uzaktan Eğitim Sistemini Devam Etme Niyetini Etkileyen Faktörlerin Yapısal Eşitlik Modeli İle İncelenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi) Van: Yüzüncü Yıl Üniversitesi; 2015.
- Başgöze, P. (2010). *Teknoloji Kabul Modelinin Teknolojik Yatkinlık ve Marka Kredibilitesi Değişkenleri Eklenerek Genişletilmesi: Satın Alma Eğilimine Uyarlanması*. Yayınlanmamış Doktora Tezi. Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

- Berberoğlu, B. (2010). *Yaşam boyu öğrenme ile bilgi ve iletişim teknolojileri açısından Türkiye'nin Avrupa Birliği'ndeki konumu*. Bilgi Ekonomisi ve Yönetimi Dergisi. 5(2), 113-117
- Beycioğlu, K. ve Konan, N. (2008) “*Yaşam Boyu Öğrenme ve Avrupa Eğitim Politikaları*”, Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi, 7, 24. (Yrd. Doç. Dr. Yener ÖZEN* Algın Öğrenme Teorisi Yaşam Boyu Değişerek Ve Gelişerek Öğrenme (Öğrenmeye Sosyal Psikolojik Bir Bakış)
- Büyüköztürk Ş. ve diğerleri(2012) *Bilimsel Araştırma Yöntemleri*, Geliştirilmiş 11.Baskı, s 249., Pegem Akademi, Ankara
- Chang I-C., Li Y.-C., Hung W.-F., Hwang H.-G., (2005), “*An empirical study on the impact of quality antecedents on tax payers' acceptance of Internet taxfiling systems*”, Government Information Quarterly, 22, 389–410
- Chien, M. (1996). Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi (H.U. Journal of Education) 42:108-120 (2012), Power and knowledge in education: A critical exploration of lifelong learning. Unpublished doctoral dissertation, Northern Illinois University.
- Cresson C. J., G. J. Dean. (2000). “Lifelong Learning and Adult Educators” Beliefs: Implications for Theory and Practice.” PAACE Journal of Lifelong Learning, Vol. 9,87-98. www.coe.iup.edu/ace/PAACE%20Journal%20PDF/PDF2000/ Erişim: 10. 03. 2009
- Crick, D., Broadfoot, P. & Claxton, G. (2004). Developing an effective lifelong learning inventory: The ELLI Project. *Assessment in Education* , 11 (3).
- Davis, F.D., (1986). A technology acceptance model for empirically testing new enduser information systems: Theory and results, Doctoral dissertation, Sloan School of Management, Massachusetts Institute of Technology.
- Davis, F. D., (1989). Perceived usefulness, perceived ease of use, and user acceptance of technology, *MIS Quarterly*, 13(3), 319-340.
- Dervişoğulları M., ve Tutkun F.Ö, (2016), *İmam Hatip Ortaokulu ve Liselerinde Görev Yapan Öğretmenlerin Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri* (Lifelong Learning Tendency Of The Teachers Who Work Religious Vocational Secondary Scholls And Religious Vocational High Scholls) s.12, s. 205-220
- Dikmen, Y. ve arkadaşları (2016). *Hemşirelik öğrencilerinde yaşam boyu öğrenme eğilimleri*. *Journal of Human Rhythm*, 2(1), 39-45.
- Dunlap, J.C. (2005). Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi (H.U. Journal of Education) 42:108-120 (2012), Overly, Mc-Quigg, Silvernail ve Coppedge, 1980; Akt; Dunlap, 2005:6, Changes in students' use of lifelong learning skill during a problem-based learning Project. *Performance Improvement Quarterly*, 18 (1), 5-33.
- Duman, A. (2005), “*Türkiye’de Yaşam Boyu Öğrenme Siyasetlerini Oluştur(a)mamanın Dayanılmaz Hafifliği*”, 1. Yaşam Boyu Öğrenme

Sempozyumu, 9-10 Aralık 2004, Yayınlanmış Sempozyum Bildirileri, Ankara: Pegem A Yayıncılık, s. 31-44

Dündar, H. (2016). *Sınıf öğretmeni adaylarının yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin incelenmesi*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.

EC. (2000). A memorandum on lifelong Learning.[http://arhiv.acs.si/dokumenti/Memorandum_on_Lifelong_Learning.pdf]

Edwards, R. ve Usher, R. (2008). *Atroubled space of possibilities: lifelong learning and the postmodern*. P. Sutherland and J. Crowther (eds.), Lifelong learning: concept and contexts içinde (ss. 58-67). London: Routledge.

Epçaçan, C. (2013). *Yaşam Boyu Öğrenme Becerilerinin Ders Kitaplarında Yer Alma Düzeyine Örnek Bir İnceleme*. Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi Türkçenin Eğitimi Öğretimi Özel Sayısı, 6(11), 353-383.

Erdamar, G. ve arkadaşları (2017). *Lise Öğretmenlerinin Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri Ve Eğitsel İnternet Kullanma Öz-Yeterlik İnançları*. Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 17(2), 636-657.

Ekşioğlu S. ve arkadaşları (2017), Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi. Eylül 2017 Cilt:25 No:5 Kastamonu Eğitim Dergisi 1925-1940

Faure, E., ve arkadaşları (1972) *Learning to be : The world of education today and tomorrow*. Paris: UNESCO.

Field, J. (2001).“*Lifelong Education*”. International Journal of Lifelong Education 20 (1/2): 3-15.

Fraenkel, J. R., & Wallen, N., E. (2006). *How to design and evaluate research in education*. (6th Edition). McGraw-Hill Inc.

Gündoğdu, K. ve arkadaşları (2016). *Hayat boyu öğrenme konusunda yayımlanan tez ve makalelere ilişkin bir içerik analizi: 2000-2015*, Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 18(2), 1491-1513.

Göğüş ÇG.(2014), *Teknoloji Kabul Modeli Ve Değiştirme Maliyetinin Müşteri Sadakati Üzerine Etkileri: Muhasebe Yazılım Programları Üzerine Bir Çalışma*: (PhD). Gebze: Gebze İleri teknoloji Enstitüsü: 2014.

Güleç, İ. ve arkadaşları (2012). *Yaşam boyu öğrenme nedir? Kavram ve kapsamı üzerine bir değerlendirme*. Sakarya University Journal of Education, 2(3), 34-48. <http://suje.sakarya.edu.tr/article/viewFile/1024000022/1024000022>

Gündoğan, N. (2003). *Avrupa Birliğine üye ülkelerde bir istihdam politikası aracı olarak yaşam boyu öğrenme ve bazı örnek program ve uygulamalar*, Kamu-İş,7(2), 2-15 http://www.dicle.edu.tr/a/skaradogan/ybo_doc/ybo_metin.pdf

Günüç, S. ve arkadaşları (2012), *Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi* (<http://sbe.gantep.edu.tr>) 2012 11(2):309 -325 ISSN: 1303-0094

- Hake, B. (2006), *AB politikaları ve bilgi ekonomisi: yaşam boyu öğrenme için stratejik bir rol*. F. Sayılan ve A. Yıldız (Yay. Haz.), Yaşam Boyu Öğrenme: Sempozyum Bildiriler ve Tartışmalar içinde (s. 15-30). Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Hart, R. (2006). *Using e-learning to help students develop lifelong learning skills*. PH Thesis, Royal Roads University, Canada
- Hojat M, Louis DZ, Maio V, Gonnella JS. (2013). *Empathy and health care quality* (editorial). *Am J Med Quality* 28:6–7.
- Jarvis, P. (2004). *Adult education and lifelong learning: Theory and practice* (3rd ed.). London: RoutledgeFalmer.
- Kalkınma Bakanlığı (2007), *Dokuzuncu kalkınma planı*. [<http://www.kalkinma.gov.tr/Lists/Kalkinma%20Planlar/Attachments/1/plan9.pdf>]
- Kalkınma Bakanlığı (2014). *Onuncu kalkınma planı*. 118 [<http://www.kalkinma.gov.tr/Lists/Yayinlar/Attachments/518/Onuncu%20Kalkinma%20Plan%C4%B1.pdf>]
- Karaduman, A. (2015). *Üniversite öğrencilerinin yaşam boyu öğrenme eğilimleri ile özyeterlik algıları arasındaki ilişki*. Yüksek Lisans Tezi, Bartın Üniversitesi, Bartın
- Karakuş, C. (2013). *Meslek yüksekokulu öğrencilerinin yaşam boyu öğrenme yeterlikleri*. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 2(3), 26-35.
- Kaya, H.E. (2010). *Avrupa Birliği Yaşam Boyu Öğrenme ve Yetişkin Eğitimi Politikaları*. Yayımlanmış doktora tezi, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara
- Knapper, C., & Cropley, A. (2000). *Lifelong Learning in Higher Education*. London: Kogan Page.
- Karaman, B. (2012) *Yaşam Boyu Öğrenme Bağlamında, Ülkemiz Milli Eğitim Sisteminde Yer Alan Sanat Eğitimcilerinin Mesleki Gelişim Olanakları*, On Dokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Güzel Sanatlar Eğitimi Ana Bilim Dalı Yüksek Lisans Tezi Samsun, 2012
- Kaşmer-Erdem H. (2011), *Kurumsal Kaynak Planlama Sistemlerinin Kullanımında Etkili Olan Faktörlerin Genişletilmiş Teknoloji Kabul Model ile İncelenmesi*. (PhD).Türkiye: İstanbul teknik Üniversitesi; 2011
- Kim T.G., Lee J. H., Law R., (2008), “*An empirical examination of the acceptance behaviour of hotel front office systems: An extended technology acceptance model*”, *Tourism Management*, 29, 500–513.
- Knowles, M. (1996); *Yetişkin Öğrenenler, Göz Ardı Edilen Bir Kesim*, Çeviren: Serap Ayhan, Ankara Üniversitesi Basımevi, Ankara, s.168.

- Koç, G. (2005). *Yaşam boyu öğrenme*. Özcan Demirel (Ed.) Eğitimde Yeni Yönelimler içinde. (ss. 213-226). Ankara: Pegem Akademi Yayınları.
- Koç G. (2005); Akt. Teyfur, M. (2007). *Eğitim Bilimlerinde Yeni Yaklaşımlar*, N. Saylan (edt.), Eğitim Bilimine Giriş, (371–412), Anı Yayıncılık, Ankara.
- Kulich, J. (1982) *Lifelong education and the universities: A Canadian perspective*. International Journal of Lifelong Education, 1(2), 123–142.
- Laal, M. ve Salamati, P. (2012). *Lifelong learning; why do we need it?*. Procedia-Social and Behavioral Sciences, (31), 399-403.
- Lai, V.S. ve H., Li, (2005), “*Technology Acceptance Model For Internet Banking: An Invariance Analysis*”, Information & Management, 42, s. 373-386
- Lederer A., Maupin D. J., Senza M. P., Zhuang Y., (2000), “*The technology acceptance model and the World Wide Web*”, Decision Support Systems, 29 (3), 269–282.
- Lee, Y., Kozar, K. A. ve Larsen, K. R. T. (2003). “*The Technology Acceptance Model: Past, Present and Future*”. Communications of The Association for Information Systems, 12 (5): 752-780.
- Lee, M.K.O., Cheung C.M.K., Chen Z., (2005), “*Acceptance of Internet-based learning medium: the role of extrinsic and intrinsic motivation*”, Information and Management, 42, 1095–1104.
- Lee, M., Thayer, T. & Madyun, N. (2008) Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi (H.U. Journal of Education) 42:108-120 (2012), The evolution of the European Union’s lifelong learning policies: An institutional learning perspective. Comparative Education, 44 (4), 445-463).
- McCombs, J. P. (2011). A path analysis of the behavioral intention of secondary teachers to integrate technology in private schools in Florida (Doktora dissertation). North Florida University, Florida
- MEB. (2009). *Türkiye hayat boyu öğrenme strateji belgesi ve eylem planı*. [http://www.hayatboyuogrenme.gov.tr/images/yukleme/hbo_strateji.pdf]
- MEB, (2009). *Türkiye Hayat Boyu Öğrenme Strateji Belgesi*. 22.10.2018, http://metek.meb.gov.tr/dosyalar/Turkiye.HAYAT.BOYU.OGRENME.STRATEJI.BELGESI.2009.doc
- MEB. (2009), Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi (H.U. Journal of Education) 42:108-120 (2012), *Türkiye hayat boyu öğrenme strateji belgesi-Yüksek planlama kurulu*. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı.
- MEB. (2014). *Türkiye hayat boyu öğrenme strateji belgesi ve eylem planı*. [http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2014/07/20140716-8-1.pdf] web

- Mendi, B. (2012). *Kurumsal iletişim aracı olarak Web bilişim sistemlerinin kullanılabilirliğinde teknoloji kabulü (hastane Web sitelerine yönelik bir araştırma)*. Doktora tezi, Marmara Üniversitesi, İstanbul.
- M.Khlaif Gharaibeh, M.Rafie Mohd Arshad Natheer K. Gharaibh (2018) Vol 12 no 4 International Journal of Interactive Mobile Technologies (IJIM) Using the UTAUT2 Model to Determine Factors Affecting Adoption of Mobile Banking Services: A Qualitative Approach
- Nuissl, E. ve Przybylska, E. (2016). *Lifelong Learning: History and the Present State of the Politically-Educational Concept*. Studia Paedagogica Ignatiana, 19(4), 33-48.
- Porter ME.(1990); *The competitive advantage of nations*. Competitive Intelligence Review. 1990;1(1):14
- Porter C.E., Donthu N., (2006), “*Using the technology acceptance model to explain how attitudes determine Internet usage: The role of perceived access barriers and demographics*”, Journal of Business Research 59, 999-1007.
- Silvestru, C. I. ve Lupescu, M. E. (2015). *Using Social Media in Lifelong Learning*. Academy of Economic Studies, Economy Informatics, 15(1), 61.
- Shih, H.-P., (2004), “*An Empirical Study On Predicting User Acceptance Of E-Shopping On The Web*”, Information & Management, 41, s. 351-368.
- Smith K. (1994), *New directions in research and technology policy: Identifying the key issues*.1994
- Soran, H, Akkoyunlu, B. & Kavak, Y. (2006). *Yaşam boyu öğrenme becerileri ve Eğitimcilerin eğitimi programı: Hacettepe Üniversitesi örneği*. H.Ü. Eğitim Fakültesi Dergisi, (H.U. Journal of Education), 30, 201-210.
- Tight, M. (1998). *Lifelong Learning: opportunity or compulsion?* British Journal of Educational Studies, 46 (3), 251-263.
- Tobias, R. (1999). *Lifelong learning under a comprehensive national qualifications framework-rhetoric and reality*. International Journal of Lifelong Education, 18(2), 110-118.
- Tunca, N. , Alkın Şahin, S., Aydın, Ö. (2015). *Öğretmen Adaylarının Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri*. Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 11 (2), 432-446
- Tuncer, M. ve Özü, A. (2012). *Sınıf öğretmeni adaylarının eğitsel internet kullanımına yönelik öz-yeterlik inançları*. Turkish Studies - International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic Volume 7(2), 1079-1091.
- Turan, S., 2005. *Öğrenen Toplumlara Doğru Avrupa Birliği Eğitim Politikalarında Yaşam Boyu Öğrenme*, Ankara Avrupa Çalışmaları Dergisi Cilt: 5, No:1, s. 87-98.

Türkiye’de Yaşam Boyu Öğrenme (Politikalar, Kararlar, Uygulamalar)
http://www.dicle.edu.tr/a/skaradogan/ybo_doc/ybo_metin.pdf (S.30)

UNESCO. (1996). *Learning: The Treasure Within*. Paris: UNESCO.

Venkatesh, V., Morris, M. G., Davis, G. B. and Davis, F. D, (2003). *User acceptance of Information Technology: toward a unified view*, *MIS Quarterly*, 27(3), 425-78

Yaman, F. ve Yazar, T. (2015). *Öğretmenlerin Hayat Boyu Öğrenme Eğilimlerinin İncelenmesi (Diyarbakır İli Örneği)*. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 23(4), 1553–1566.

Yılmaz V. (2004), *Consumer behavior in shopping center choice*. *Social Behavior and Personality: an international journal* . 2004;32(8):783-790

Yılmaz, M.B. & Kavanoz, S. (2017). *Teknoloji Kabul ve Kullanım Birleştirilmiş Modeli-2 Ölçeğinin Türkçe Formunun Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması*, *Turkish Studies International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic* Volume 12/32, p. 127-146

Yurdakul, C. (2016). *Özerk Öğrenme ve Yaşam Boyu Öğrenme Arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Yayımlanmış yüksek lisans tezi, Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya. Wang, V. ve Parker, J. (2014). *Lifelong Learning in China*. *Revista Internacional de Organizaciones*, (12), 71-88.

https://ttkb.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/2017_09/29165619_17_sura.pdf Erişim Tarihi 16.06.2019 Saat 23:48 (Sayfa 5-6)

ÖZGEÇMİŞ

H. Hüseyin AKPINAR 1971 yılında Gaziantep'te doğdu. Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi Halkla İlişkiler Reklam ve Pazarlama Bölümü'nü bitiren H. Hüseyin AKPINAR, Gaziantep Üniversitesi Eğitim Fakültesi Hayat Boyu Öğrenme Ana Bilim Dalı'nda 'Belediye Çalışanlarının Yaşam Boyu Öğrenme Eğilimleri ile Teknoloji Kabul ve Kullanım Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi' üzerine tezini tamamladı. 2004 yılına kadar özel sektörde reklam sektöründe çeşitli çalışmalarda bulunan AKPINAR, 2004 yılında çalışmaya başladığı Gaziantep Büyükşehir Belediyesi'nde 10 yıl kadar Basın Danışmanlığı ve Basın Müdürlüğü görevlerini yürüttü. Halkla İlişkiler Şube Müdürlüğü görevinin ardında 3 yıl kadar Zabıta Daire Başkanlığı Ar-Ge ve Tüketici Hakları Birimi sorumluluğunu yürüten H. Hüseyin AKPINAR, 2019 yılında tekrar Halkla İlişkiler Şube Müdürlüğü görevini üstlendi. Halen Basın Yayın ve Halkla İlişkiler Daire Başkanlığı'na bağlı olarak Halkla İlişkiler Şube Müdürlüğü görevini yürütüyor. H. Hüseyin AKPINAR, 'Etkin İletişim', 'Hayat Boyu Öğrenme' konularında özel sektör ve kamu alanında dersler vermektedir.

VITEA

H.Hüseyin AKPINAR was born in Gaziantep in 1971. He graduated from Gazi University, Department of Public Relations Advertising and Marketing. He also completed his thesis named "Investigation of Relationship Between Lifelong Learning Tendencies and Technology Acceptance and Use Levels of Municipality Employees" in Gaziantep University, Education Faculty Department of Lifelong Learning. He worked in private sector on advertising studies until 2004, then he started to work as Press Consultant of Mayor ve Press Manager of Municipality for ten years from 2004. He started to work as Manager of RD and Consumer Rights Department for 3 years after his last duty of Public Relations Manager. In 2019 H. Hüseyin AKPINAR took over his Public Relations Management duty again. He still works as Public Relations Manager in Department of Press and Public Relations. H. Hüseyin AKPINAR gives lessons on subjects "Effective Communications" and "Lifelong Learning" for private sector and government.